

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ฉบับที่ ๕๕ วันอังคารที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๑๕

๕ บาท

กองทัพภาคสอง :

จังหวัดกาญจนบุรี

สวรรค์นักลวกทูนอเมริกาที่ยังไม่หายไปไหน

อินทราณี : ผู้มาหลังกาลเวลา

“สี่สี่ด”

ผมศึกษาลัทธิคอมมิวนิสต์จริงๆ

ป่ากรอบ

หนังสือพิมพ์คริสต์ ๕๒ อาคาร เอ็ม เอ เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

..... เผยตัวผู้นำขบวนการปลดแอกแห่งชาติปัตตานี ตนกฤษะลานา แซร์ ผู้เป็นที่เข้าใจ
ว่าคือตัวหัวหน้าขบวนการแยกดินแดนสามจังหวัดภาคใต้ แท้จริงแล้วทำหน้าที่เป็นเพียง
ประมุขในทางสัญลักษณ์... ผู้ที่มีบทบาทนำอย่างสำคัญที่แท้จริง เป็นคนหนุ่มอายุไม่เกิน
๕๐ ปี ชื่อ สุไลมาน... จบการศึกษาจากประเทศตะวันตก พูดได้ไม่ต่ำกว่า ๕ ภาษา
... ตนกฤษะลานา ผู้ เป็นบุตรชายของ ตนกฤษะลา ไชยัคคิน... ผู้ สืบสายโลหิตโดยตรงจากเจ้า
ปัตตานี ตนกฤษะลา กาเคเร.....

..... ยืนยันกันมาหนักแน่นจากรัฐสภาสองร้อยล้าน ฝ่ายค้านตั้งรัฐบาลเงาแน่นอน...
รอวันกลับเข้าสภาของอดีตนายกฯ คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งจะไปคู่กับ คิสชิน เจอร์ ควาย ชูระ
อะไรไม่ทราบที่ลอนดอน... ครั้งนี้ พลตรี วิชาชีวะ ชอุ่ม หะ วิญ จะไม่ถอนเงิน ๓๐ ล้านใส่
รถเบนซ์มาจอกที่ใต้ถนนสภาฯ รมว. รัฐบาล เล่น ๆ เหมือนแต่ก่อน.....

..... เกา ผู้ ว่า การ การ เค หะ ฯ ของ ประ ส ธิ ษ ณ ร ก ษ เ ช เจ้า ของ วิ ส ก ิ ท ห ย ถ ่า ด ัง ร ้อ น ๆ
หน า ว ๆ... เม ฆ ม ห อ ก ท าง การ เม ือ ง ของ พ ร ร ค ป ช ป เร ิม โ หม หน ัก ถ้า เก าะ ไว้ ไม่ แน ่น
เจ้า พ อ ก ระ ท ิง ค แ ง อ น ุ สร ณ ท ร ั พ ย ม น ุ... ก ร ร ม การ ก ล าง พ ร ร ค ฤ า น ี เล ย ง ด ิง จะ มา น ั ง ช ง น ม
ท ร า ม ะ ล ิ ก ิ น ท า น.....

..... การ พ บ แ ก ส ี ใน อ า ว ท ห ย ทาง บ ริ ษ ั ท ย เน ีย น อ อ ย ส ์ (อ เม ริ ก า) เค ย เ ส เ น อ ว ่า ค อง การ
ล ง ท ุ น ที่ จะ ช ุ ค แ ก ส... ค แ ม ี ข อ ร ี ย ก ร อง ใ ห ร ัฐ บ า ล สร าง ท อ แ ก ส จ าก แ ล ง แ ก ส ี ไ ท ะ เล มา ใ ห
จ น ด ิ ง ฝ ั ง ก ร ุง ท ห ฯ ถ้า ร ัฐ บ า ล ส น ิ จ ส ร าง ท อ แ ก ส ย ุ เน ีย น อ อ ย ส ์ ก ิ ส น ิ จ จะ ล ง ท ุ น... เร ื่อ นี้
ร ัฐ บ า ล ย ัง ไม่ ค อ บ.....

..... ก ร ท ร ว ง การ ค าง ป ระ เท ศ มี การ ป ่ ล ี ย น หน้า ที่ บ าง อ ย าง... ค ือ ใ ห นิ ศ ย พิ บุ ล ส ง
ค ร า ม ล ูก ช าย จ อม พ ล ป ไ ป ก ิ น ค ำ ท ำ น ง เล ช า น ุ การ เอ ก ป ระ จ ำ ส ถ าน ท ุ ต ไทย ที่ ว อ ซ ิง ค ัน
... แ ล ะ ใ ห เท ช บ ุ น น า ค ไ ป ก ิ น ค ำ ท ำ น ง เล ช า น ุ การ เอ ก ป ระ จ ำ ส ถ าน ท ุ ต ไทย ที่ อ ิน ค อ นิ เซ ีย..

ท า น / ผู้ นำ ข บ ว น การ ป ล ด แ ก แ ง ช า ติ ป ัต ตานี / ร ัฐ บ า ล เง า / ผู้ ว่า การ การ เค หะ ฯ /
/ แ ก ส ี ใน อ า ว ท ห ย / ก ร ท ร ว ง การ ค าง ป ระ เท ศ /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิดี ดิธีรัตน์
รัศมี เผ่าเหลืองทอง
จ่านงค์ ภควรวุฒิ
ยุวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
มนตรี จังสิริอารักษ์
วิสา คัญทัพ
กำนัน สัทธิตมาน
ฉัตรชัย เหมบัณฑิต

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ยงยง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.

Goran Gester

Jean Louis Arnaud, Saigon

Jean Thoraval, Hanoi

John Everingham, Vientiane

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Paul Wilson, Kuala Lumpur

T.D. Allman, New York

W. Burchett, Paris

Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล ทรัพย์พันธ์

ประจวบ พยัคฆพันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกว่าวัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ธีระบัญญัติ

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพันธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๒๓๔๓๓๘๐ - ๘ ต่อ ๔๒

๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๗๒๘

๒๓๓๖๘๘๖ ต่อ ๒๓

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๒/๑ ซอยวรวงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๕

แยกสี นิมข้าง โทร. ๒๘๑๓๘๘๘

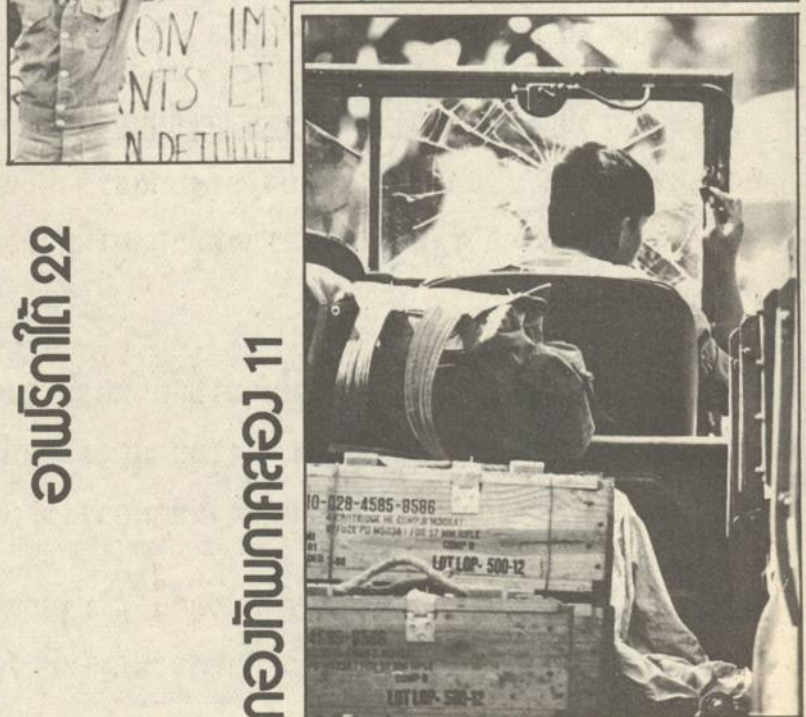
พิมพ์ที่ โรงสยามกรพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖-๘

พ.ศ. ๒๕๑๘

จัดพิมพ์ ๒

สัมภาษณ์ 28

ออฟริกาใต้ 22

กองทัพภาคสอง 11

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

วันที่ ๒ ฉบับที่ ๕๕ วันอังคารที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๑๕

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	หอสุมุด ๆ นะหอสุมุด ๆ / ขอบคุณมาก
๕	จตุรัส	ใครทำลายการลงทุน
๖	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	
๗	เพื่อนว่า	โถเงินกินเหล้าไม่ได้ เอาบั้งตอ सबเย็บ ๖ เข็ม / หม่อมอุทัยกรวยเลยชวยช่า
๘	บ้านเรา	กระทิงแดงกับประชาธิปไตย : ขู่ม้อมเหินนมไก่/ กองทัพภาคสองจิตวิทยาเพื่องบประมาณ/ กล้วยดอกเบยเงินฝาก : จะแทงก่อนออก/ ข่าวสภา : เปิดอภิปรายทั่วไป : นาลายที่ไร้ผล
๑๒	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	
๑๕	บ้านเขา	เขียนหนังสือแมนฮักชาติ : รมรงค์ให้การศึกษานในลาว / อาฟริกาใต้ : รักษาไว้ให้แต่เพื่อตะวันตก/ เอเชียอาคเนย์ : สวรรค์นักลงทุนอเมริกันยังไม่หายไปไหน
๑๘	สัมภาษณ์	ประสาน มีเฟื่องศาสตร
๑๒	รายงานพิเศษ	แพทย์เพื่อการค้า แพทย์เพื่อมนุษยธรรม
๑๗	นิสิตนักศึกษา	คุยกัับรองเลขาธิการสมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย นายฉันทน์ ยก เขิน
๔๐	จารกรรม	ครึ่งหนึ่ง -- ฝรั่งเศสเคยทำจารกรรมที่กรุงเทพฯ
๔๒	ลมชายทุ่ง	นักเลงอย่างอายหล้า
๔๔	จิตวิทยา	ทำไมต้องอาบอย่างมีรสชาติ ชด . . . ดึงใจและสยิว
๔๖	หนังสือ	ช่องว่างระหว่างหัวใจ ของนิมิตร ภูมิถาวร
๔๘	กีฬา	พิทักษ์ ถันธจันทร์ : "เรียกขานว่าแชมป์ฟ้าสูง"
๕๑	ละคร	ละครพันทาง อันตราคน ผู้มาหลังกาลเวลา
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนึ่ง	มะชอกกาน : นางแบบมหาภัย
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	เมองจตุรัสถูก

จดหมาย

หอสุมุด ๆ นะหอสุมุด ๆ

เนื่องด้วยได้ติดตาม จตุรัสเสมอ มา และชอบฉบับสัมภาษณ์ ท่านกิตติ วุฑฒิกับฉบับที่สมเด็จพระพี่นางเธอ ทรงให้สัมภาษณ์ ได้แง่คิดดีมาก ขอชื่นชมนักข่าวของท่านที่ถามคำถามได้อย่างกว้างขวางและเป็นสิ่งที่ผู้อ่านอยากรู้ได้อย่างดี คราวนี้ขอมขอเสนอที่ไม่ทราบว่าจะเป็นการก้าวก้าว งานของท่านหรือไม่ แต่คิดว่าจตุรัส มุ่งสัมผัสความจริง อยากให้จตุรัส สัมผัสกับหอสุมุดแห่งชาติบ้าง โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ท่านจะชื่นชมกับเด็กไทยที่มุ่งไปค้นคว้า โดยเฉพาะการเรียนสมัยใหม่ต้องทำรายงาน จะเห็นว่าเกือไม่พอ ชนกันเต็มไปหมด ช่งเป็นนมิตรในการสร้างนิสัยรักหนังสือ แต่บริการที่หอสุมุดฯ จัดให้ไม่สมกับได้ชื่อว่า เป็นหอสุมุดแห่งชาติแต่ประการใด มีกฎว่าจะต้องทำบัตรก่อนเข้าใช้หอสุมุดฯ ช่งเป็นเรื่อนำแปลก ก็หอสุมุดแห่งชาติสร้างขนด้วยภาษีของประชาชน ยังจะต้องทำบัตรกันอีก ใครไม่มีบัตรห้ามเข้า

เด็ก ๆ นร. ที่ตั้งใจมากก็หมดความพยายามเพราะต้องเอารูปมาให้เจ้าหน้าที่เพื่อทำบัตร เคยวนรูปติดบัตร โหลหนึ่งก็หลายเงิน ไม่ทราบว่าหอสุมุดฯ มีนโยบายปรับปรุงอย่างไร หรือกรมศิลปากร ตลอดจนกระทรวงศึกษาธิการเจ้าสังกัด จึงอยากจะขอร้องให้จตุรัสสัมผัสกับท่าน รมต. สิริ บ้าง เห็นท่านพูดจะปรับปรุงหลายอย่าง แต่หอสุมุดฯ ช่งเป็นแหล่งค้นคว้าสำคัญไม่เห็นกล่าวถึง ถ้าจตุรัส เรือนสัมภาษณ์เมื่อใดก็ขอฝากคำถามถึงท่านด้วยดังนี้

๑. มีงบประมาณจัดซื้อหนังสือใหม่บ้างเท่าไร? เพราะว่าหนังสือ

สื่อกับผู้ใช้ไม่สมดุลกัน โดยเฉพาะพวกหนังสือทางสังคมศึกษา ภูมิ-ประวัติ นักเรียนเห็นคนคว้านมาก และหนังสือพวกนี้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอด้วย

๒. หอสมุดฯ มีนโยบายจัดที่นั่งอ่านหนังสือเพิ่มหรือไม่? (ทั้งในด้านโต๊ะ เก้าอี้ และตึกที่จะสร้างเพิ่ม)

๓. ตามความคิดและนโยบายของท่าน รมต. ต่อบริการหอสมุดฯ มีการวางแผนปรับปรุงอย่างไร? หรือมี?

ความจริงมีปัญหาหลายอย่างอยากจะทำจากเสียงประชาชน แต่กลัวจตุรัสจะไม่ให้ความสำคัญ และอาจทำให้เกิดหวั่น แต่อย่างไรก็ขอขอบ

คุณ ถ้าจะมีการสัมภาษณ์ รมต. กระทรวงเท่าในเรือน

นิลเนตร กังสดาล

ขอบคุณมาก

ในบทความเรื่อง “จากจอยซ์คาฟไปถึงมิชึมาในสายตาของนพพร สุวรรณพานิช” โดยพัก ผลงาม ในหนังสือ จตุรัส ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๔ วันอังคารที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีข้อความบางตอน ซึ่งปรากฏว่ายังคงคาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงอยู่คือ-

“... นักเขียนรางวัลโนเบลไพรัชที่มชขอเสียงก้องโลกคนหนึ่งคือ ยุกิโอะ มิชึมา...” (หน้า ๔๘)

และ “นอกจากมิชึมาจะเป็นนัก

เขียนรางวัลโนเบลไพรัช...” (หน้า ๔๕)

และ “... มิชึมาก็เหมือนนักเขียนโนเบลไพรัชของญี่ปุ่นคนอื่นๆ ที่จบชีวิตลงด้วยการฆ่าตัวตาย ด้วยการทำอาหารครัวใช้ชาบู ไรคว้านท้องตัวเอง” (หน้า ๔๘)

เท่าที่ผมทราบมานั้น มิชึมาเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่แต่ไม่เคยได้รับรางวัลโนเบลไพรัช นักเขียนญี่ปุ่นที่ได้รับรางวัลโนเบลไพรัชเท่าที่ปรากฏคือ ยาสุนาริ คาวาบาระ (Yasunari Kawabata) ซึ่งได้รับรางวัลโนเบลไพรัชสาขาวรรณกรรมในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ จากนวนิยายเรื่อง “Snow Country” และฆ่าตัวตายโดยเปิดแก๊สทั้งไว้ในห้อง มิได้ฆ่าตัวตายโดยใช้ชาบู ไรคว้านท้องตัวเองดังที่มิชึมากระทำแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเพื่อต้องการให้หนังสือจตุรัสเป็นหนังสือข่าวกรองที่สมเจตนาารมณ

บุญยก ตามไท

เตยสอนดี

การมองปัญหาต่างๆ จากความรู้สึกนึกคิดของเราเพียงฝ่ายเดียว และการมองปัญหาโดยคาดคิดว่าอีกฝ่ายหนึ่งก็คิดเห็นอย่างเรา และการมองปัญหาโดยตั้งประเด็นไว้ก่อนว่าอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ผิด สามประการนี้ ไม่น่าจะเป็นสิ่งซึ่ง “จตุรัส” หรือ/และผู้อ่านที่มีใจกว้างจะพึงยอมรับได้

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะฝ่ายใดที่อ้างว่ารักษาดีและอ้างว่าเป็นฝ่ายประชาชน ถ้ามุ่งแต่จะโจมตี ถากถาง อีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่พยายามเสนอแนะและหาช่องทาง กลับแสวงหาทางออกโดยการใช้อำนาจ ความรุนแรง ประชาชนจะเป็นผู้พิพากษาเขาในที่สุด

ภาวนาอย่าให้ “จตุรัส” ต้องมีอันเป็นไป

ใครทำลายการลงทุน

หลายครั้งที่เรามักจะได้ยินข่าว อยู่เสมอว่า บรรยากาศการลงทุน ของต่างประเทศซบเซา ซึ่งคำบอก เล่าดังกล่าวนี้ ต่างมาจากเสียงของ นักการเมืองผู้บริหารประเทศชุด ก่อนๆ เรือยมาลงรัฐบาล จตุรพรรค อันมีพรรคประชาธิปัตย์ เป็นแกน กลางในการจัดตั้งรัฐบาล

เหตุผลของฝ่ายรัฐบาลอ้างว่า บรรยากาศการลงทุนซบเซานั้น เนื่องมาจากการปลุกระดมของนักศึกษ ากรณ์ดเหตุงานของเหล่ากรรม กรผู้ใช้แรงงาน การแทรกซึมของ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ตลอดจน การสนับสนุนการก่อการร้ายของประเทศเพื่อนบ้านที่เปลี่ยนแปลงการปก ครองมาเป็นระบอบสังคมนิยม โดย สาธารณรัฐ

แต่ในความเป็นจริงแล้ว ข้อ กล่าวอ้างของฝ่ายรัฐบาลนั้นดูออก จะขาดเหตุผล นอกจากจะเป็นการ ใช้อารมณ์ และความขัดแย้งส่วน บุคคลในเรื่องลัทธิการเมืองแล้ว ความแตกต่างทางพื้นฐานการดำรง ชีวิตอยู่ในสังคม ระหว่างผู้บริหาร ประเทศชาติกับประชาชน ก็เป็นเหตุ ผลข้อสำคัญที่ทำให้การมองปัญหา ต่างๆ ผิดแผกไป

ความขัดแย้งในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจที่ฝ่ายรัฐบาลมักจะถูกอยู่เสมอว่า ความวุ่นวายต่างๆที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ ที่เกิดจากนามของประชาชน นัก ศึกษานั้น ทำให้ชาวต่างประเทศไม่ กล้ามาลงทุนในประเทศไทย นอก

จากจะเป็นความขัดแย้งระหว่างผู้ปก ครองประเทศกับผู้ถูกปกครองประ เทศแล้ว ข้อขัดแย้งนั้นยังเกิดแก่ผู้ บริหารประเทศด้วยกันเอง

กรณีดังกล่าวจะเห็นได้ชัด จาก คำให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม พลตรีชาติ ชาย ชุมพะวัตน์ ว่าญี่ปุ่นจะงดการ ลงทุนในประเทศไทย เพราะสถาน การณ์ภายในบ้านเราไม่แน่นอน ส่วน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงเดียวกัน ซึ่งก็ มาจากพรรคชาติไทยด้วยกัน คือนาย บรรหาร ศิลปอาชา กลับโต้แย้งว่า การให้ข่าวของพลตรีชาติชายนั้นไม่ ถูกต้อง แฉมพกด้วยการเห็นบนเนม ใหลกว่า ที่รัฐมนตรีว่าการพูดไปเช่น นั้น เป็นการปล่อยข่าวลือ บรรยากาศการลงทุนของชาวต่างประเทศ ในไทยยังคงอยู่ และดีขึ้นเรื่อย

ความขัดแย้งดังกล่าวนี้ ช้ให้ เห็นชัดว่า ผู้บริหารประเทศบางคน ในรัฐบาลชุดปัจจุบัน รวมทั้งกลุ่ม บุคคลภายนอกบางกลุ่ม ได้พยายาม บ้าวร้ายข่าวที่ไม่มมูลความจริง พยายามสร้างภาพพจน์ให้ประชาชนเห็น ว่าการกระทำของนักศึกษา กรรม กร และประชาชนที่ใดเรียกร้องสิทธิ ต่างๆ อันพึงมีพึงได้ของตนตามรัฐ ธรรมนูญ เป็นการทำให้ประเทศชาติ วุ่นวายปั่นป่วน ตามแผนการของ

พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

แต่ในความเป็นจริง ปรากฏ การณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจนบางคนเห็น ว่าเป็นความวุ่นวายนั้น หากมีการ พินิจพิเคราะห์ด้วยใจเป็นธรรมแล้ว ก็ จะเห็นว่าสิ่งต่างๆล้วนเป็นอาการ ธรรมดาของประเทศที่ปกครองด้วย ระบอบประชาธิปไตย นักศึกษาหรือ กรรมกรต่างก็ล้วนมีความรักใน ประเทศชาติ แต่ต้องเรียกร้องหรือ เกี่ยวข้องกับการทำงานของรัฐบาล ก็เป็นไปเพื่อความถูกต้องและใหม่ ความ เป็นธรรมในสังคมเกิดขึ้น

แต่การบ้าวประกาศของกลุ่มบุคคลบางกลุ่มไปในทางตรงข้ามเพื่อให้ ร้ายนักศึกษา ประชาชนดังกล่าวมา ข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่าผู้สร้างข่าวไม่ เจตนาอันใด นอกจากแบ่งแยกประ ชาชนภายในประเทศออกเป็นฝักเป็น ฝ่าย เป็นซ้ายเป็นคอมมิวนิสต์ ด้วย การอาศัยการลงทุนทางเศรษฐกิจจน มาเป็นข้ออ้าง

เมื่อข้อเท็จจริงเป็นดังนี้ ตัวการ ที่คอย บ่อนทำลายการลงทุนทาง เศรษฐกิจ จึงไม่ใช่ใครอื่น นอกจากผู้ บ้าวประกาศ สิ่งทีกลั่นทีกล้าว หนาว่าจะไม่มีชาวต่างประเทศมาลง ทุน ก็จะเกิดความเป็นจริงขึ้นมา จาก ใจของผู้ที่อ้างว่ารักชาตินั่นเอง

ปรับปรุง กอ.รมน.

เมื่อวันพุธที่ผ่านมา ที่ทำเนียบรัฐบาล ได้มีการประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พลเอกทวิช เสนวงศ์ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้เปิดเผยว่า การประชุมในวันนั้น ได้ทบทวนในเรื่องการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ โดยจะพิจารณาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของ กอ.รมน. ให้ดีขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมกล่าวต่อไปว่า นโยบายการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในด้านการใช้อาวุธยังไม่เปลี่ยนแปลง “อย่าให้ผมพูดอะไรมาก เพราะเป็นเรื่องลับ”

นอกจากนี้ ทางกองทัพบกได้ติดต่อขอซื้อปืนใหญ่จากบริษัทในยุโรป ซึ่งการติดต่อครั้งนี้ เป็นรูปในการติดต่อกับบริษัทผู้ขายโดยตรง

ป่าระเบิดขอนแก่น ขาดพยาน

พล.ต.ต. แสง หงษ์นคร ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ เปิดเผยว่า คดีป่าระเบิดใส่กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายนที่ผ่านมา เป็นผลให้มันักศึกษาเสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัสหลายคน และยังไม่มีอะไรคืบหน้า

“ไม่มีพยานที่เห็นเหตุการณ์อย่างชัดเจนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนของพนักงาน” พล.ต.ต. แสงกล่าวต่อไปว่า มีข้อที่น่าสังเกตคือ ก่อนหน้าที่จะมีการวางระเบิดครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจของทสาสมเสน กรุงเทพฯ จับนักศึกษาก่อนแก่นเมาสุราอาละวาด และค้นพบหลักฐานในครอบครอง แต่ต้องหาได้ รับการประกันตัวไปเมื่อเร็ว ๆ นี้

ทางด้านนายแคล้ว นรปติ สส.ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม เชื่อว่าคดีนี้เกี่ยวข้องกับแต่งตั้งผู้จะมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่วนพันเอกสุตสาย หัสดีนทร นายทหารประจำ กอ.รมน. กล่าวไว้ว่า จังหวัดขอนแก่นเป็นหัวหน้าคดีของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ที่จะใช้คดี ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน เพราะมีสมาชิกพรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยมอยู่มาก ประกอบกับการบริหารงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีจุดอ่อน

สงฆ์ทำผิดควรเลิกนับถือ

เมื่อวันจันทร์สัปดาห์ที่ผ่านมา สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช ประทานสัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ให้ทุกฝ่ายสามัคคียึดหลักธรรมในการปฏิบัติ อย่ารังแกข่มเหงกันเอง อย่าดองลิ้มให้เกิดการต่อสู้กันเอง

สมเด็จพระสังฆราชทรงให้ความเห็นต่อไปว่า หากพระสงฆ์ใดทำผิดประชาชนก็ควรเลิกนับถือ ซึ่งเท่ากับเป็นการบดขี้ปูนและกำจัดพระไม่ได้ให้พ้นจากวงการศาสนา จะได้ไม่มีผู้แอบแฝงฝ่าหลอ้งทำผิดอีกต่อไป หลักคำสอนของพระพุทธเจ้าทำให้ไว้เป็นหลักในการดำรงชีวิตนั้น จะต้องไม่ทำอะไรตามใจคนเพียงฝ่ายเดียว

กักกฤษจะสมัคร สส. ทน่าน

เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคมที่ผ่านมา นายทวี บุญชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ปราศรัยกับชาวบ้านทั่วหัวเวียงใต้ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน เนื่องในวันอาสาฬหบูชาว่า ตนเองจะลาออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และให้ มรว. กักกฤษ ปราโมชลงสมัครรับเลือกตั้งแทน

นายทวี ซึ่งเป็นลูกพรรคกิจสังคมกล่าวว่า การลาออกของตนครั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้มีความรู้ความสามารถมาสมัคร ซึ่งได้แก่อดีตนายกรัฐมนตรีผู้เป็นหัวหน้าพรรค

ตัวตนเองจะขอสมัครเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะมีการเลือกตั้งในเร็วๆ นี้

ไม่ให้ปูนซีเมนต์ขนราคา

นายอนันต์ ภูข้อม อธิบดีกรมการค้าภายในได้ชี้แจงว่า กรณีนายสมหมาย ฮนตระกูล ประธานบริษัทปูนซีเมนต์ไทย ในฐานะตัวแทนผู้ผลิตปูนซีเมนต์ภายในประเทศ ได้ขอขนราคาปูนต่อรัฐมนตรีพาณิชย์อีก ๑๒ เปอร์เซ็นต์เมื่อหลายเดือนก่อน โดยอ้างว่าประสิทธิภาพขาดทุนมาตลอดนั้น บัณฑิตกระทรวงพาณิชย์มมติไม่ให้ปูนขนราคาแล้ว

จากการสำรวจของเจ้าหน้าที่พบว่า บัณฑิตราคาปูนซีเมนต์เริ่มลดลงโดยใช้วิธีการให้บริษัทปูนซีเมนต์ไทยทั้ง ๓ ราย คือบริษัทปูนซีเมนต์ไทย บริษัทชลประทานซีเมนต์ และบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง นำปูนสำรองจำนวน ๑ แสนตันออกจำหน่าย

นอกจากนี้ทางกรมการค้าภายใน จะได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบตามร้านค้าต่างๆ หากพบมีการกักตุนสินค้าก็จะดำเนินการตามกฎหมาย รวมทั้งให้แจ้งสถานที่เก็บและจำนวนสินค้าที่มีอยู่

ห้ามชุมนุมเกินห้าคน

นายสมบุญ ศิริธร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเปิดเผยว่า กระทรวงมหาดไทยเตรียมออกกฎหมายห้ามประชาชนชุมนุมเกินห้าคน ทั้งนี้ โดยอ้างว่าเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ แม้ว่าการออกกฎหมายฉบับนี้จะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนก็ตาม

แต่จำเป็นต้องทำ แต่ทั้งนี้จะรอดสถานการณ์ของบ้านเมืองอีกสักระยะหนึ่ง เฉพาะอย่างยิ่งวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ซึ่งเป็นวันครบกำหนดถอนฐานทัพอเมริกันออกจากประเทศไทย หากมีการปะทะกันระหว่างประชาชน กฎหมายนี้จะออกบังคับใช้แน่

ไม่ให้ประกันสนธิ ผันววล

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา พลตำรวจตรีสนธิ ผันววล ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ ได้เขมอบตัวต่อเจ้าพนักงานสอบสวนที่กองปราบปราม พร้อมทั้งเปิดเผยว่าตนเองบริสุทธิ์ ไม่ได้พัวพันเกี่ยวกับคดีฆาตกรรมบนเขาสุณีย์แต่อย่างใด พร้อมกันนั้นก็ได้ออบเอาเอกสารจำนวนมากมายมาแก้ข้อกล่าวหา

พลตำรวจตรีสนธิทกล่าวต่อไปว่า การที่ตนเองถูกกล่าวหาครั้งนี้ เกิดจากการผลักดันของฝีมือทรพล ที่ต้องการให้ตนได้รับความเสื่อมเสีย ซึ่งตนเองจะแฉเบื้องหลังทั้งหมดหลังคดีสิ้นสุด พร้อมกันนั้นก็ได้ออบประกันตัวในวงเงิน ๑ ล้านบาท แต่อธิบดีกรมตำรวจไม่ให้ประกันเด็ดขาด

เพื่อนา

ไถเงินกินเหล้าไม่ได้ เอาบั้งตอสืบเย็บ ๖ เข็ม

เวลา ๑๔.๕๕ น. วันที่ ๒ กรกฎาคม ๑๕ นายเดชา พลรักษา อายุ ๒๔ ปี อาชีพเป็นนายท่ารถเมล์แดงสาย ๓ ได้นำความเข้าแจ้งต่อ รตอ. กิ่ง พัฒนพรธพงษ์ รอง สวต. สภ.อ. เมือง นครราชสีมา ว่า

ก่อนหน้าที่จะมาแจ้งความนั้น นายเดชานั่งทำงานอยู่ที่ท่ารถเมล์หน้าตลาดประตูน้ำ ได้มีนายแป๊ะ ไม่ทราบนามสกุล อายุประมาณ ๒๕ ปี ไม่มีงานทำเป็นหลักฐาน นอกจากรอคอยประพฤติดนเป็นอนธพาลรีดไล่ชาวบ้านในละแวกนั้น เดินเข้ามาขอเงินนายเดชาจะเอาไปซื้อเหล้าดื่มแต่ นายเดชาปฏิเสธว่าไม่มีเงิน ทำให้ นายแป๊ะไม่พอใจเดินกลับไป

สักครู่ นายแป๊ะก็ย้อนกลับมาใหม่ พร้อมด้วยดบังตอในมือ นายแป๊ะได้ใช้มีดแทงมาสู้สมุดเช็กเวลาเข้าออกของรถเมล์ที่วางอยู่บนโต๊ะตรงหน้า นายเดชาเสียจนขาดนิ้วไปหมด นายเดชาห้ามปรามและบอกให้นายแป๊ะกลับไปนอนเพราะเมามาแล้ว แทนที่นายแป๊ะจะฟังกลับใช้มือตบหน้า นายเดชาเข้าเต็มแรง นายเดชาโกรธคิดว่านายแป๊ะ ทำให้นายแป๊ะยิงโกรธหนักขึ้น เลยเอามดบังตอสู้หัวนายเดชา ๑ ที่ พอจะสู้บอกให้และ นายเดชาก็閃หนีและร้องให้คนช่วยกันจับนายแป๊ะ นายแป๊ะเห็นทำไม่ได้ก็รีบหนีไป นายเดชาจึงไปรักษาตบแต่งบาดแผลที่ รพ. เมืองนครราชสีมา ปรากฏว่าต้องเย็บถึง ๖ เข็ม แล้วจากนั้นก็นำความมาแจ้ง

เลียงเหนือ

๕-๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗

หนมอยากรวย เลยช่วยชา

เมื่อ ๗.๐๐ น. วันที่ ๓ กค. นายบุญเลี้ยง เปลือกกลาง ได้มาที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อบริจาคเงินฝากไว้ จำนวน ๖,๖๕๐ บาท จะไปช่วยขุด ขณะที่ดินของอยู่คน พบชาย ๒ คน ลักษณะเป็นคนจีน ทำทางภูมิฐาน ถอกระป๋อง เจมส์บอนด์สีดำคนละใบ เดินเข้ามา ทักทายชวนพูดคุยด้วย โดยบอกว่าตนจะหาซื้อที่ดินและถามนายบุญเลี้ยงว่า ที่ อ. พิมาย มีใครจะขายที่ดินบ้าง ถ้านายบุญเลี้ยงสามารถติดต่อได้ พวกตนก็จะให้ค่านายหน้าอย่างงาม ขณะที่กำลังพูดคุยกันอยู่นั้นเอง ก็ได้มีชายอีกคนหนึ่งกระโดดกระโดดเข้ามาบอกชายทั้งสองคนว่า คุณนาย ขับรดเก่งไปรออยู่ที่บ้านเกาะทางไปจอหอ นานแล้ว เพื่อที่จะพาไปที่ดินที่ ต. บ้านเกาะ ฝ่ายนายบุญเลี้ยงได้ยินชายที่มาใหม่เรียกชายของตนกับตนว่า อาเสยทุกคำก็เกิดความเชื่อถ้อยอยากได้ค่านายหน้า จึงบอกว่าจะพาไปที่ดินที่ อ. พิมายซึ่งเป็นของกันรู้จักกัน แต่ชายทำทางภูมิฐานบอกว่าจะต้องไปดูที่ของคุณนายก่อน เพราะคุณนายคอยอยู่แล้ว นายบุญเลี้ยงจะไปด้วยก็ได้ เพราะถ้าหากตนไม่ถูกใจคุณนายก็จะได้ไปดูที่ อ. พิมายอีกต่อไป เมื่อไปถึงบ้านเกาะ ชายทั้ง ๓ คนก็พานายบุญเลี้ยงเดินไปตามทางเขี่ยนสองข้างทางเป็นทิวเขี่ย และเมื่อปลอดภัย อาเสยก็แสดงตนเป็นคนร้าย โดยชักปืนออกมาจ่อศีรษะนายบุญเลี้ยง และกวาดเอาเงินของนายบุญเลี้ยงไปจนหมดเกลี้ยง

เสียงเสรีชน

๕ กรกฎาคม ๒๕๑๔

บ้านเรา

กระทิงแดงกับประชาธิปไตย : ญ่อมเห็นนมไก่

ท่ามกลางเสียงเรียกร้องให้รัฐบาลรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง รักษากฎหมายให้เบ็ดเสร็จ ตามที่ได้ให้สัญญาไว้กับประชาชนก่อนการเลือกตั้ง การเผยแพร่ภาพถ่ายขนาดใหญ่ของ มรว. เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าคณะรัฐบาลখনอยู่ท่ามกลางกลุ่มกระทิงแดงขณะหาเสียง นับเป็นการสะท้อนความจริงใจของรัฐบาลในกรณีนี้ได้พอสมควร การออกตัวปฏิเสธของนายกรัฐมนตรีที่ว่า ใครจะมาขโมยถ่ายปรกกับตนย่อมได้โดยตนไม่จำเป็นต้องรู้จักนั้น ดูเหมือนจะเป็นขอแก้ตัวไปแบบนาขุ่น ๆ ที่ฟังไม่ขึ้นเอาเสียเลย

คำกล่าวที่ว่า “ประชาธิปไตยเลยกระทิงแดง” นั้นมาตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้งครั้ง ๒๖ มค. ๑๕ เนื่องจากมีผู้พบเห็นนักเรียนอาชวะในสังกัดกลุ่มกระทิงแดง ตลอดจนบรรดาผู้นำกระทิงแดงหลายคนเดินเข้าออกพรรคประชาธิปัตย์อย่างคล่องแคล่วและเป็นกันเองกับสมาชิกพรรคอื่น แก้วแก้วแห่งหลายคน นอกจากติดโปสเตอร์แล้ว กระทิงแดงเหล่านั้นยังทำหน้าที่เป็นหน่วยรักษาความปลอดภัยในการออกปราศรัยตามที่สาธารณะของพรรคประชาธิปัตย์อีกเป็นประจำด้วย

พลิกปฏิทินไปก่อนหน้า ๒๖ มค. ๑๕ พรรคประชาธิปัตย์ได้ตั้งศูนย์กลางการหาเสียงเขตกรุงเทพฯ อยู่ที่ราชดำริ ข้างท่าทำการพรรคเสรี ป้ายแก้ว ๆ ของวันเสาร์ก่อนหน้าถึงการเลือกตั้งเพียงไม่กี่อาทิตย์ ขณะนั้นนาย

วีระ มุสิกพงศ์ โฆษกหนุ่มหนองจอกของพรรคกำลังนั่งคุยอยู่กับ นายแพทย์วิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ ผู้สมัคร สส. กรุงเทพฯกับนักข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์รายวันมีชื่อย่อหนึ่ง ในห้องแถลงข่าวของท่าทำการแห่งนั้น พลันประตูห้องก็เปิดออก นายสิงห์โต จ้างตระกูล ผู้สมัคร สส. กรุงเทพฯเขตยานนาวา คลองเตย ก้าวเข้ามาพร้อมกับสายหน้าอย่างเหนียวหนำ พร้อมทงกล่าวเปรย ๆ กับเพื่อนร่วมพรรคทั้งสองทันที โดยมีทันสังเกตเห็นมีบุคคลอื่นนั่งอยู่ด้วย

“เมื่อวาน ไปหาเสียงที่บ่อนไก่ มีนักเลงมาก่อกวน เกือบต่อยกันแน่เลยต้องรีบกลับ คืนนี้จะไปหาเสียงที่ซอยประคู้ ช่วยเอากระทิงแดงไปด้วยนะ”

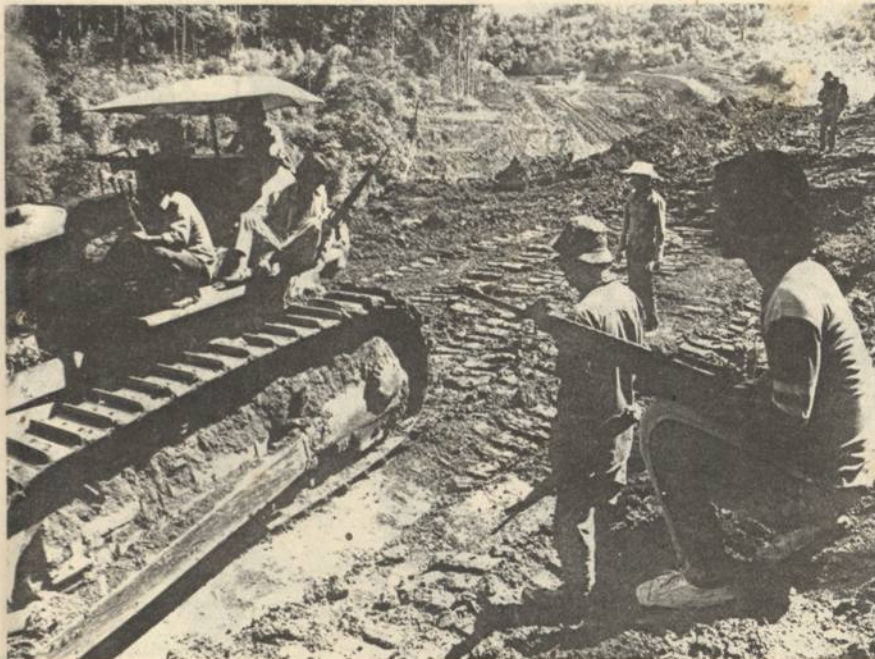
ไม่มีเสียงตอบจากเพื่อนร่วมพรรคทั้งสอง มีแต่สายตาที่ขยับไปไปยังนักข่าวการเมืองนาขนั้น นายสิงห์โตจึงรู้ว่าตนพลาดไปถนัดใจ จึงเดินเลี้ยว ๆ ออกไปโดยไม่พูดอะไรออกมาอีกเลย

“พวกกระทิงแดงตอนนั้นก็มารับจ้างเราติดโปสเตอร์ธรรมดา ๆ ต่อมาหลายคนก็ตั้งใจ สมัครเป็นสมาชิกพรรคเรา... อ้อ... สมาชิกกรีนเฮียวที่เรียกว่า ยุวประชาธิปัตย์นั่นแหละ”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายสำนักงานพรรคประชาธิปัตย์คนหนึ่งเบ็ดเผยกับจตุรัส

บุคคลภายในพรรคประชาธิปัตย์ปัจจุบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มกระทิงแดงอย่างแยกไม่ออกอีกคนหนึ่งก็

กระต๊อบรับจ้างก่อกำการสร้างถนน

คือ นายอนุสรณ์ ทรัพย์มณู กรรมกรกลางพรรค และประธานที่ปรึกษา กทม. นายอนุสรณ์ จัดได้ว่าเป็นคนจัดการรวบรวมกลุ่มกระต๊อบแดงขึ้นเป็นคนแรก หากไม่นับ พอ. สุดสาย หัสดีนทร เจ้าพ่อกระต๊อบแดงคนนั้น

นายอนุสรณ์ ได้นำตัวเข้ามาเกี่ยวข้องกับกลุ่มนักศึกษาที่เคลื่อนไหวทำกิจกรรม ในมหาวิทยาลัยตั้งแต่เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๑๖ โดยเข้ามาในรูปแบบของผู้รักความเป็นธรรมที่ทนเห็นความเหลวแหลกของบ้านเมืองในยุคสามทศวรรษไม่ได้

“ตอนนั้นพอดีเกิดกรณีทุ่งใหญ่ขึ้น เขาเป็นนายกสมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่าอยู่ด้วย ได้ช่วยเหลือเราอย่างเต็มที่ ทั้งด้านค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์หนังสือบางส่วน รถชนหนังสือและอาหารบางมื้อ เราไม่ได้คิดอะไรหรอกครับตอนนั้น มุ่งแต่จะต่อสู้กับอำนาจเผด็จการอย่างเดียว” อดีตนักศึกษาระบบธรรมศาสตร์เริ่มต่อสู่ทางการเมืองมาตั้งแต่กรณีทุ่งใหญ่ จนเริ่มจัดตั้งชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมขึ้นในธรรมศาสตร์ และเข้ามาบทบาทในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๑๖ คนหนึ่งเบ็ดเสร็จกับจตุรัส

เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ ผ่านไปด้วยเลือดเนื้อและชีวิตของนักเรียนอาชวะ นักศึกษาและประชาชนจำนวนหนึ่ง แต่ความเข็ดแค้นในพฤติกรรมโหดของอดีตผู้นำทั้งสาม ยังคงฝังแน่นอยู่ในหัวใจของทุกคนที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ประวัติศาสตร์นั้น การพูดถึงการล้างแค้นด้วยเลือดและชีวิตของพวกเราส่วนร่วมในการสังหารประชาชนเริ่มได้รับการถกเถียงอย่างจริงจัง เอาจริง อดีตนักศึกษาระบบธรรมศุนั้นเด้าถึงพฤติกรรมของเจ้าของนิตราละลือไปว่า เขาเริ่มพูดให้นัก

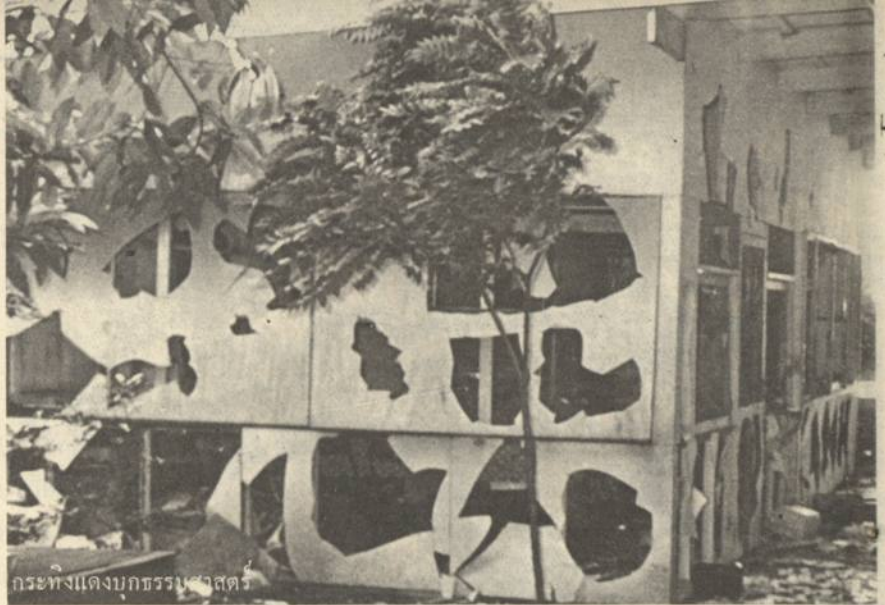

เรียนอาชัวะและนักศึกษาเห็นว่า สาม
พรรคอาจกลับมาได้ในไม่ช้า ควร
ที่พวกเราจะต้องตั้งขบวนการติดอา
ชัวะเพื่อเตรียมรับการกลับมาของเขา
เหล่านั้น

“ตอนนั้น พวกนักศึกษาเริ่มเอะใจ
แล้วครับว่าเขาจะเอาขังกันแน่
อยู่ดี ๆ ชวนไปฝึกอาวุธ แต่เรองนี้
เด็กอาชัวะเขาพอใจ เพราะเขาเลือก
รอนและมีใจรักทางนอยแล้ว เมื่อ
นักศึกษาไม่เอา เขาก็หาว่าเราสู้ไม่
จริง เด็กกรรมศาสตร์ไม่ตายไซ้ใหม่
เลยไม่เจ็บแค่นั้”

จากการประชุมใหญ่ของพรรค
ประชาธิปไตยที่สนามกีฬาหัวหมาก
ก่อนการเลือกตั้ง ๒๖ มก. ๑๘ นายอนุ
สรณ์ ก็ได้เขาเป็นสมาชิกพรรคประ
ชาธิปไตย และขึ้นสู่ตำแหน่งกรรมการ
กลางพรรค ท่ามกลางความวุ่นวาย
เพราะมีการขนคนจาก โรงงานผลิต
ก๊อช่นมกรุงเทพฯ เข้าไปลงคะแนน
เสียงในฐานะสมาชิก มาถึงการเลือก
ตั้งครั้ง ๔ เมษ. ๑๘ นายอนุสรณ์ก็ได้
รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการหาเสียง
ในเขตกรุงเทพฯ จึงปรากฏมีนักเรียน
อาชัวะมาเดินแจกใบปลิวหาเสียง
อย่างมาก โดยเฉพาะในเขต ๕ ที่
มรว. เสนีย์ ปราโมช ลงแข่งขันเอง
ซึ่งเป็นเขตอันตรายเขตหนึ่งต่อโอกาส
พลาดพลั้งของพรรคประชาธิปไตย
เนื่องจากคะแนนนิยมของพรรคพลัง
ใหม่ในเขตนี้มีสูงพอสมควร การปฏิบัติ
ปฏิบัติงานทั้งในทลั้บและเปิดเผยของ
นักเรียนอาชัวะ และกระทิงแดงใน
เขตนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อชัยชนะ
ของหัวหน้าพรรคผู้เฒ่า

ความเกี่ยวพันระหว่างพรรคประ
ชาธิปไตยกับกลุ่มกระทิงแดงจะเป็น
ไปอย่างลึกซึ้ง ถึงขนาดที่การปฏิบัติ
การของกระทิงแดงเป็นความต้องการ
ของพรรคประชาธิปไตย หรือว่ากระ
ทิงแดงจะเป็นเพียงมอับนรบบ้างชั่ว

กระทิงแดงบุกกรรมศาสตร์

กระทิงแดงด้านการเดินขบวน ๒๖ มก. ๑๘

กระทิงแดงที่ดุสิตธานี

คราว ก็ยอมทำให้การดำเนินการตามกฎหมายที่นายกรัฐมนตรีเคยพูดว่าจะจัดการกับกระทรวงนี้ไปอย่างกระอักกระอ่วน และในที่สุดก็

เป็นเพียงการทำนาลายให้แตกฟองเหมือนคำสัญญาอื่น ๆ ของประธาธิบดีช่อกันเอง

แก้ได้ยากนักมานาน แล้วก็วกกลับมาจากบประมาณเอาคือ ๆ

“ผมไม่คิดว่ามันจะมีเหตุผลพออย่างนั้นนะ แต่ก็เป็นเรื่องที่ต้องรับฟังไว้ในฐานะเราเป็นผู้แทนราษฎร” นายแพทย์กระแสร์ ชนะวงศ์ หนึ่งในคณะกรรมการการทหารแสดงความรู้สึก “โดยส่วนตัวแล้ว ผมยังไม่เชื่อว่ามันจะเป็นอย่างนั้น เพราะทางเวียดนาม เขมร และลาว ก็มีปัญหาภายในของเขาที่ต้องแก้ไขอีกมาก ผมไม่คิดว่าเหตุผลพอ ที่ธานอยจะมาคิดยึดครองประเทศไทย ถึงขนาดต้องรบราฆ่าฟันกัน”

หมอกระแสร์ผู้เติบโตมาจากภาคอีสาน กล่าวว่า ตั้งแต่เกิดมายังไม่เคยได้ยินเรื่องราวทำนองนี้เลยนอกจากทางหน้าหนังสือพิมพ์บางฉบับซึ่งพยายามสร้างความสับสนทางข่าวสารให้แก่ประชาชนมากจนในยามที่ความสับสนก็มีมากอยู่แล้ว เป็นการสร้างข่าวให้เกิดภาพ ยับบอย ๆ เข้า ประชาชนก็เลยนึกว่าเป็นความจริง “เพราะฉะนั้น การที่หนังสือพิมพ์บางฉบับพาดหัวข่าวว่าคนโน้นคนนี้จะบุกไทย มันก็เหมือนกับนิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ ที่นั่นถามอะไรเกิดขึ้นจริงๆ ก็จะไม่มีการเชื่อ เดียวกันจะยุ่งกันใหญ่”

“อันมันเป็นเรื่องจิตวิทยาครับจริงๆ แล้วไม่มีทางหรอก” พันเอกหาญ ถิลาภรณ์ นายทหารยุทธการประจำกองทัพภาคสองกล่าวเปิดอกกับ จตุรัส “ผมพูดตรงๆ เวลาในเวียดนามเห็นอย่างนี้ไม่มีเวลาจะมาเบ็ดสงครมารุกรานกับใคร เพราะเขาต้องใช้เวลารับปรุงประเทศของเขาอีกมาก การเคลื่อนไหวในลาวก็เป็นการแสดงจิตวิทยาของเขา ขณะเดียวกันเขาก็กลัวเราจะส่งลาวอพยพเข้าไปเหมือนกัน”

เป็นข้ออธิบายที่ตรงกับที่ทหารขอพันเอกหาญอีกนายหนึ่ง แต่นาม

กองทัพภาคสอง-จิตวิทยาเพื่องบประมาณ

ชายร่างอ้วนผอมเตารดอยู่ ในมือขวาขม้ายสายตาลมุงทงไปยังชาวนาร้างผอมเกร็ง ซึ่งก้มเกี่ยวอยู่ในมือซ้าย ย่นห่อไหล่อยู่างๆ สิ้นสุดพันๆ คณะเห็นว่าขนาดคงไม่เกินกว่าสองคูณสามฟุต ภาพสีนากาพนั้นติดเด่นอยู่กลางผนังด้านหนึ่งของห้องประชุม กองบัญชาการกองทัพภาคที่สองส่วนหน้า จังหวัดสกลนคร มีคำบรรยายใต้ภาพเขียนไว้ว่า “ศัตรูของประชาชน” เด่นพอกจะทำให้เอาคันตักทุกคนท้าวเขาไปในวันนั้นพากันหันไปมองด้วยความสนใจ

“โอเคย์ของผมนเอง” พลตรี วีระพันธ์ ลังคะรัตน์ รองผู้บัญชาการกองทัพภาคสองตอบคำถามของ จตุรัส

วันนั้นพลโทเปรม ติณสูลานนท์ แม่ทัพใต้ด้วยห้าสิบเศษของกองทัพภาคสองติตราชการที่ บก. กองทัพภาคสองส่วนหลัง นครราชสีมา ไม่ได้มาต้อนรับคณะกรรมการการทหาร และคณะสื่อมวลชนที่ได้ไปเยือนยัง บก. ส่วนหน้า สกลนคร

“รายการนำไปชมชีวิตทหารยังฐานปฏิบัติการของด เนื่องจากเฮลิคอปเตอร์ติตราชการจำเป็นอย่างอื่น ประกอบกับที่สภาพอากาศไม่อำนวยเวลาเดินทางไป-กลับสามสี่ชั่วโมงเอาไว้ซักถามกันดีกว่า” รองแม่ทัพภาคสองกล่าวกับคณะกรรมการการทหาร ซึ่งก็ไม่มามีท่าทีผิดหวังแม้แต่น้อย

ที่วันนั้นปลอดแดดตลอดทางจากอุดรฯ ถึงสกลนคร เมฆครมอยู่เบื่องสูง ลมเย็นกรรโชกมาแผ่วๆ ทหารหนุ่มหลายคนขมวดคิ้วเมื่อเห็นคนแปลกหน้าเข้ามาเดินเคาะเคาะอยู่ในค่ายอันเปล่าเปลี่ยวของเขา บางคนเริ่เขาไปกระซิบตามสารวัตรทหารที่ยืนอยู่ห่างๆ ด้วยเสียงกระซิบแต่ก็ถือว่า “เขามาทำไมกัน” ครู่ต่อมาทหารฝ่ายข่าวก็ลากกล้องแคนนอนออกมาถนัดๆ ง่ายๆ

“เราถือว่าคนไทยภาคอีสาน ๑๒-๑๓ ล้านคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศถึง ๑ ใน ๓ ถ้ารัฐบาลเหลียวแลมากขึ้นก็จะทำให้ชาติอยู่รอดปลอดภัย มีความมั่นคง” พลตรี วีระพันธ์ ขยับแว่นเล็กน้อยก่อนที่จะกล่าวต่อ “กองทัพภาคสองของเรามาภารกิจต้องป้องกันภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอก ดังจะเห็นได้ว่าลาวและเขมรก็มีทหารต่างชาติเข้ามาอยู่ เขาประกาศโครมๆว่าจะตั้งสหพันธ์ (อินโดจีน) และจะรวมเอา ๑๖ จังหวัดทางภาคอีสานของเราเข้าไปด้วย ท่านเห็นความจำเป็นหรือยังที่กองทัพภาคสองจะต้องมีอาวุธมากขนทหารน้อยมตา ถ้าหากว่าแนวหลังสนับสนุน เราทำงานด้วยความเสียสละ เพื่อความมั่นคงของรัฐ ศาสนา และราชบัลลังก์”

รองผู้บัญชาการกองทัพภาคสองกล่าวรายงานอย่างทอๆ ด้วยนิทานเก่า

สกุล 'พงศ์สิฏฐานนท์' อดีตหัวหน้ากอง
ข่าวของ กอ.รมน. เคยกล่าวกับ จตุรัส
“อันนเขาพูดมานานแล้วครับ ว่าชาน
นอยจะยกทัพรถถังข้ามเขตแดนเข้า
มา”

วงการสันติการณ์กล่าวว่า การที่
ฝ่ายอเมริกันเพียรปล่อยข่าวนี้ก็เพื่อ
ต้องการจะขายรถถังกับรอยคัน และ
เครื่องบินปราบปรามรถถังอีกจำนวนหนึ่ง
แก่รัฐบาลไทย หลังจากประสบความสำเร็จ
ในการขายเครื่องบินรบแบบ
เอฟ. ๕ อ. ของบริษัทนอร์ธรอปให้
แก่กองทัพอากาศไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้

เมื่อถูกถามว่าการไปเยือนกอง
ทัพไทยทางภาคอีสานคราวนี้ ได้อะไร
เป็นเนื้อเป็นหนังกลับมาบ้าง สส.กระ
แสร์ ชนะวงศ์ จากจังหวัดขอนแก่น
กล่าวโดยไม่วางใจว่า “ผมได้เห็นข้อ
เท็จจริงมากขึ้น ได้เข้าใจปัญหา
มากขึ้น และก็ได้เห็นใจทหารที่เสียชี
วิตรจำนวนมากชนทุกวันด้วย ปัญหา
ที่ได้ยินจากนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่นั่น
ก็คือว่า งบประมาณรัฐสภจะน้อยไป
หน่อย ถ้าได้เงินมากขึ้นก็จะคล่อง
ตัวมากขึ้น อันที่สอง กำลังพลน้อย
มันก็ต้องจำใจ เพราะการรบแบบน
มันยดเขย ถ้าอยู่นาน ๆ ก็เบื่อ ถ้ามีคน
มากก็จะได้สับเปลี่ยนกัน นนก็เป็น

กระแสร์ ชนะวงศ์

คำอธิบายที่ได้ฟังมา ทางเรานอกจาก
เห็นใจทหารที่ต้องเสียชีวิตแล้ว เรา
ยังนึกต่อไปว่าทำไมจึงการสูญเสียของ
ทหารจึงจะลดน้อยลงได้ บางทีการ
ทูตที่ประสบความสำเร็จอาจช่วยได้
และก็จะเป็นการประหยัดงบประมาณ
ได้ด้วย”

ทางฝ่ายทหารนั้นมีความเห็นว่า
ตราบใดที่การดำเนินงานทางการเมือง
ยังไม่ได้ผล และความรุนแรงยังมีอยู่
ก็ต้องใช้การทหารแก่ ต้องใช้มาตร
การเด็ดขาด ต้องใช้กำลังเข้าสู้

“ผมว่าทางการเมืองก็เจรจาไป
ทางทหารทำได้อย่างไรก็ทำไปดีกว่า
เพื่อความอยู่รอดของชาติ มิฉะนั้น

เราเหมือนอยู่ในสภาพปิดตา” พอ.
หาญ ลีลานนท์ นายทหารยุทธการ
กองทัพภาคสองกล่าวกับคณะกรรมมา
ธิการการทหาร ขณะที่พลตรีวระพันธ์
ลิ้งกระตัน รองแม่ทัพหน่งเอมมอ
เกาแกงพึ่งอยู่เคียง ๆ

“ทบ. เวลานี้ก็ก้าวหน้าไปแยะ
เรามองเห็นว่า เราจะต้องไม่ทอดทิ้ง
ประชาชน ทหารนอกจากรบแล้ว
ต้องทำงานมวลชนด้วย ช่วยเหลือ
พัฒนาไปด้วย แต่เราต้องคอยเป็น
คอยไป เราจะบู้บู้ปู้ปู้วิตเลยไม่ได้
ผมว่าถ้ากระจายความคิดออกไปกว้าง
ขวาง ถ้าเราเข้ากับประชาชนได้ เรา
จะไปรอด ถ้าเราสามารถแย้งชิงราช
ฎกรกลับมาได้ เราก็จะโดดเดี่ยวผู้ก่อ
การร้ายบนเขาได้ และเราจะประสบ
ผลสำเร็จทางทหารเป็นครั้งคราว อัน
นี้เป็นความคิดที่หน่วยเหนือโคชแนะ
มาเป็นครั้งคราว แต่การปฏิบัติจะทำ
ได้แค่ไหนยอมขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติใน
พื้นที่นั้น ๆ ขณะนี้ กรมกำลังสำรอง
ทหารบก กำลังเผยแพร่คือคทรินหรือ
หลักนิยมอันนี้ กำลังสร้างหลักสูตร
การปลูกฝังความคิดทางการเมืองใน
หมู่ทหาร ผู้ที่มีความคิดเก่า ๆ จะต้อง
ปรับปรุงและจะต้องหมดไป”

ท่ามกลางเสียงอังกิ่งของเพลง
เปรียง ๆ โครมครามกับเสียงท้อปู้ท
เตะหมาออกอากาศทางวิทยุทหาร
หลายต่อหลายแห่งนั้น พอ. หาญ ลี
ลานนท์ แห่งกองทัพภาคสองได้แสดง
ออกให้รู้สกว่าทหารที่เริ่มเข้าใจปัญหา
ก็มีอยู่

ตามคำกล่าวของนายทหารยุทธ
การกองทัพภาคสองผืน แนวทาง
การปราบปรามผู้ก่อการร้ายที่ใช้ *นโยบายการเมืองนำการทหาร* นั้น ได้มีคำ
สั่งผ่านมาจากสำนักนายกฯ ตั้งแต่รัฐ
บาลสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร ตั้ง
แต่เมื่อปี ๒๕๑๒ โดยให้ใช้มาตรการ
ทางทหารเป็นเครื่องประกอบ แต่ยังไม่

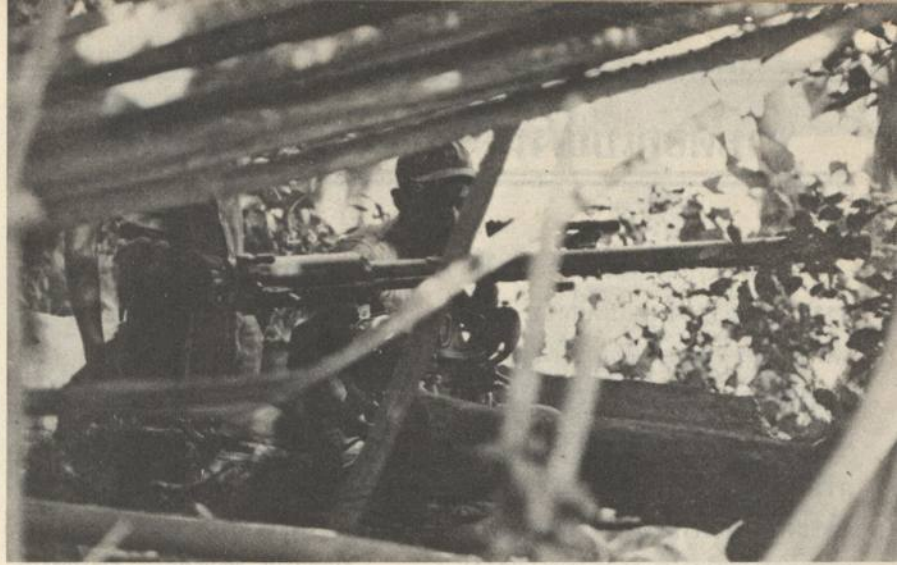
ไม่มีใครนำพานำมาปฏิบัติ จนกระทั่งปี ๒๕๑๗ ในยครัฐบาลสัญญาธรรมศักดิ์ จึงเริ่มเขารูปเขารอย และ “เริ่มมองเห็นแนวทางเป็นฝ่ายรุก” ในปี ๒๕๑๘

ดูเหมือนว่ากองทัพบกจะได้รับ การยกเครื่องครั้งใหญ่ในปี ๒๕๑๘ มีการเปลี่ยนแปลงและมีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นหลายต่อหลายอย่าง เช่น มีการตั้ง ตำแหน่ง “นายทหารการเมือง” ใน กองทัพระดับกองร้อย ให้สังกัดอยู่ใน “กองกิจกรมพลเรือน” ซึ่งขึ้นตรง ต่อกองบัญชาการทหารสูงสุด เป็นต้น

“บนสันเขาภูพาน การข่าว กอ.รมน. กล่าวว่ามี ผกค. ไม่เกิน ๓๐๐ คน แต่แยกกันอยู่เป็นกลุ่มย่อย เคลื่อนที่ไปตามไหล่เขา การขึ้นไป ตรวจบนภูพานทำไม่ได้ เพราะว่กำลังไม่พอ และภูมิประเทศไม่อำนวย เราแบ่งพื้นที่เป็นสามส่วน เป็นสีแดง ชมพู และขาว ถ้าการข่าวไปพบที่ ไหนก็จะออกไปตามกวาดล้าง” นาย เสถียร จันทน์จางค์ รองผู้ว่าฯ สกล นคร และรองผู้อำนวยการ กอ.รมน. จังหวัดสกลนครกล่าวชัดแจ้ง ณ ห้อง ทำงานบนศาลากลางจังหวัด

“ตอนแรกคาดว่า ผกค. จะเปิด รุกทางน เพื่อบำรุงขวัญและทดแทน การสูญเสียของเขาทางเพชรบูรณ์ พิษณุโลก จันทบุรี และอุบลฯ” นาย เสถียรกล่าวเสริม “เวลานั้นมาเป็น นักศึกษาประเภท ๕ ข. ๖ ข. เขาเข้ามา ศึกษาว่าลูกเสือชาวบ้านเราทำยังไง ทสป. (ไทยบ้านอาสาป้องกันตนเอง) เราทำยังไง เรามุ่งกับชาวบ้านมาฝึก หรือเปล่า เขาศึกษาเพื่อมาต่อต้าน เรา ผมก็ไม่มีหลักฐาน”

รองผู้อำนวยการ กอ.รมน. สกล นครกล่าวต่อไปว่า เวลานี้ทางกอ.รมน. มีโครงการเลี้ยงโคเนื้อทบริเวณ โกลิภพาน อปสรรคอย่างเดยวก็คอ หน้าแล้งไม่มีหญ้าให้วัวกิน

“ขุมกำลังใหญ่ๆ ของ ผกค. บริเวณหมดแล้ว ทั้งที่ภูพานและภูแสวง ก็หมดแล้วจนครบ” พอ. หาญ ลีลา นนท์กล่าว

“โดยทั่วไปเขาก็บอกว่าสถานการณ์ดีขึ้นนะครับ แต่ต้องการงบประมาณเพิ่มขึ้น” สส. กระแสร์ ชนะ วงศ์กล่าวอีกตอนหนึ่ง

นายเสถียร จันทน์จางค์ กล่าว ว่าเขาเชื่อว่าผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ได้รับอาวุธมาจากประเทศลาว แต่ไม่ทราบจะไปสกัดกันได้อย่างไร เนื่องจากภูมิประเทศเป็นป่าเขาหลาย ร้อยกิโลเมตร

พันเอกหาญ พงศ์ลีลา นนท์

“เชื่อว่าทหารของเราส่วนเป็น ตัวการก่ออาชญากรรมจริงไหม”

“ครับ ก็เป็นข่าวลงหนังสือพิมพ์ กันบ่อยๆ ทำยังไงได้ละครับ คนเรานั้นยังมีความโลภ” พอ. หาญ ลีลา นนท์ตอบเสียงอ่อยๆ

“ทำไมไม่ตัดนิ้วทิ้ง อยู่ด้วยกันน่าจะรู้”

“.....” นายพันเอกหนุ่ม ฉกรรจณนเม็นหน้า พิมพ์อะไร ก้อยๆ แล้วเม้มริมฝีปากนิ่ง ก่อนจะ เดินจากไปเมื่อก่อนมาเรียก ทง ความมุ่งงไว้กับผู้ตั้งคำถาม ไม่มี ใครทราบว่าเขาอายุหรือว่าเขาหมั้น ใ้ผู้ตั้งคำถามกันแน่

ภายในห้องประชุม บก.ทท. ๒ สน. นอกจากภาพเขียนคนถือเตารีด เข้มกับคนถือเคียวแล้ว ยังมี “คาถาปราบคอม” ๕ ประการเขียนติดไว้ หนึ่ง ไม่โกงกินไม่รัดไถ สอง ไม่คอร์รัปชั่น สาม ไม่ข่มเหงรังแกชาวบ้าน สี่ ไม่แสวงหาประโยชน์จากพ่อ กำนายทน ห้า รับใช้ประชาชนด้วยจิตสำนึก

บางที่อาจยังมีทหารอีกไม่น้อยที่ ยังไม่มีโอกาสเห็นและจดจำคาถา เหล่านั้นไปปฏิบัติ ด้วยทราบมาว่า ห้องประชุมนี้เป็นเขตหวงห้าม ทหารชั้นผู้น้อยไม่มีสิทธิ์ผ่าน

ภาษีดอกเบยเงินฝาก : จะแท้งก่อนออก

“ผมว่าไม่ได้ผลและจะทำให้บรรยากาศการลงทุนไม่ดีขึ้น รายได้รัฐบาลต้องการจะเก็บได้ไม่เท่าไร และก็จะไม่ถูกด้วยว่ารัฐจะได้เงินเท่าใด เพราะต้องดูว่าส่วนที่ได้รับการยกเว้นมีจำนวนเท่าใด ส่วนที่รายได้จะต้องเสียภาษีเท่าใด และพวกนี้จะหนักได้เท่าใด” นายบุญชู โรจนเสถียร อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ความเห็นทันทีที่ทราบว่าคณะรัฐมนตรีรับหลักการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อเก็บภาษีรายได้จากดอกเบยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร

ทันทีที่พรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นรัฐบาล นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขุนคลังผู้เฒ่าของพรรคใหญ่ซึ่งเบนแกนในการจัดตั้งรัฐบาลผสมชุดนี้ ก็ประกาศว่าจะเก็บภาษีทางตรงให้มากขึ้นเพื่อลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้น้อยลง ภาษีดอกเบยเงินฝากก็เป็นอีกประเภทหนึ่งที่หมายมั่นบนมือพร้อมกับตั้งเป้าหมายที่จะเก็บรายได้ประเภทนี้ไว้ ๔๗๐ ล้านบาท และเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคมนี้ คณะรัฐมนตรีกรมมตเห็นด้วย

นอกจากรัฐบาลจะเป็นผู้เสนอให้ออกกฎหมายฉบับแล้ว ยังมี สส.หลายคน สนับสนุนเห็นด้วยและเตรียมเสนอร่างกฎหมาย เช่น นายชนะ รุ่งแสง สส. กรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์ ให้สัมภาษณ์เมื่อ ๑๘ พฤษภาคมนี้ว่าได้เสนอร่าง พรบ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้ยกเลิกการยกเว้นเก็บภาษีเงินได้สำหรับดอกเบยเงินฝากในธนาคาร เพราะการได้รับยกเว้นไม่เก็บภาษีไม่เป็นธรรมแก่สังคม ทำให้รัฐขาดรายได้มหาศาล

นายชนะยกตัวอย่างว่า ปี ๒๕๑๘ มีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ทั่วประเทศ ๖๐,๘๕๕ ล้านบาท ซึ่งเงินฝากประเภทนี้ได้รับดอกเบยร้อยละ ๘ ต่อปี คิดเป็นรายได้ ๔,๘๖๘ ล้านบาท หากรัฐบาลเก็บภาษีร้อยละ ๑๐ ก็จะได้เงินมาพัฒนาประเทศถึง ๔๘๖ ล้านบาท

นายวิทย์ ต้นตัญญู รองอธิบดีกรมสรรพากรให้ความเห็นว่า “ภาษีดอกเบยเงินฝากเป็นรายได้ของทางของรัฐ ถ้าไม่เก็บภาษีประเภทนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อคนมีเงินมาก และไม่ควรวัดว่าคนมีเงินไม่นำเงินไปฝากธนาคาร เพราะการนำเงินไปลงทุนกิจการอื่นก็จะเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น”

“ถึงจะเก็บภาษีประเภทนี้ผู้ฝากก็ยังได้ประโยชน์จากเงินฝากอยู่ เมื่อก่อนรัฐบาลกำหนดให้ดอกเบยเงินฝาก ๑% และเคยมีความคิดที่จะเก็บภาษีประเภทนี้ รัฐจึงปรับให้เป็น ๘% แต่กฎหมายฉบับนี้ตัดไป อัตรา ๑๐% ที่รัฐบาลจะเก็บจากดอกเบยเงินฝากไม่มากจนทำให้คนเห็นว่าฝากธนาคารแล้วจะไม่คุ้ม และถ้าหากคนจะถอนเงินมาลงทุนก็จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจระยะยาว” ดร. อำนวย วัชรวรรณ ปลัดกระทรวงการคลังกล่าวสนับสนุน

ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแห่งประเทศไทย เป็นอีกผู้หนึ่งที่สนับสนุนและให้ความเห็นว่า “เดิมดอกเบยเงินฝากในธนาคารเป็นรายได้ที่ต้องเสียภาษีอยู่แล้ว แต่ในสมัยที่ผมเป็นผู้ว่าการธนาคารฯ รัฐบาลยุคจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรีให้แก้ประมวลรัษฎากรยกเว้นดอกเบยเงินฝากธนาคารไม่

เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รมต. กระทรวงการคลัง ต้องเสียภาษี เพื่อสนองนโยบายให้ประชาชนประหยัดและจะมีผู้ไปลงทุนพัฒนาประเทศให้เจริญ”

“ธนาคารแห่งประเทศไทยเคยประชุมสมาคมธนาคารซึ่งตกลงกันว่าหากธนาคารมีฐานะมั่นคงแล้วจะยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ ปัจจุบันธนาคารส่วนใหญ่มีฐานะมั่นคงจึงควรทำตามข้อตกลงกันไว้”

นายอบ วสุรัตน์ ประธานสภาหอการค้าไทยกล่าวว่า “เป็นผลดีถ้ารัฐบาลออกกฎหมายฉบับนี้มาใช้บังคับ เพราะดอกเบยเงินฝากก็ถือเป็นรายได้ของทางหนึ่ง แต่อาจทำให้เงินฝากธนาคารลดลงเพราะประชาชนอาจไม่นำเงินมาฝากธนาคารอันจะส่งผลถึงการลงทุน และการส่งสินค้าออกด้วย”

อย่างไรก็ตามแม้จะมีหลายฝ่ายสนับสนุนว่าการประกาศใช้กฎหมายนี้จะ เป็นผลดี และรัฐบาลก็หวังจะได้รายได้ประเภทนี้ ก็ยอมถึงเอาแต่ผลเสีย นายบุญชู โรจนเสถียร ในฐานะฝ่ายค้านในสภา ซึ่งเป็นบุคคลหนึ่งที่เชี่ยวชาญด้านการธนาคาร ได้ชี้ถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างน่าสนใจว่า

“ขณะนี้รัฐบาลเองก็ยอมรับแล้วว่า บรรยากาศส่งเสริมการลงทุนไม่ดี เพราะภาวะการณ์ไม่เอื้ออำนวยเป็นผลทำให้คนว่างงานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถ้า

เปิดอภิปรายทั่วไป : นำลายที่ไร้ผล

บุญชู โรจนเสถียร อดีตรมต. กระทรวงการคลัง

ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์

รัฐบาลจะมากำกับขาดดอกเบี้ยเงินฝาก
อีก ก็ย่อมจะมีผลกระทบต่อ
บรรยากาศการลงทุนยิ่งขึ้น”

นายบุญชู ย้ำอย่างหนักแน่นว่า
“ถ้าธนาคารต้องการรักษาเงินสด
ฝากให้คงที่ หรือจะรักษาอัตราความ
ก้าวหน้าของเงินฝากไว้ ธนาคารก็
ย่อมจะรับภาระภาษีไว้เอง และยอม
ไปหาทางชดเชย ซึ่งจะทำให้ต้นทุน
เงินกู้แพงขึ้นและมีผลต่อการลงทุน
ภาคเกษตรกรรมอย่างยิ่ง”

นายชนะ รุ่งแสง เป็นผู้หนึ่ง
เสนอให้ออกกฎหมายฉบับนี้ “ถ้า
ธนาคารจะใช้วิธีแข่งขันกันรับภาระ
เสียภาษีเพื่อลดลูกค้า แล้วจะทำให้
เกิดความวุ่นวายอย่างแน่นอน เพราะ
ธนาคารจะต้องหารายได้ชดเชยทาง
อื่น เช่น ด้วยการขึ้นดอกเบี้ยเงิน
คั้งนั้นสมาคมธนาคารควรจะปรึกษา
หารือ ตกลงที่จะไม่ผลักดันไปให้
แก่ผู้”

“ความวุ่นวายที่จะเกิดขึ้นไม่ใช่
เป็นผลจากการออกกฎหมายฉบับนี้
แต่เป็นพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบ
ของธนาคารเอง” นายชนะ
ยืนยัน

การออกกฎหมายเรียกเก็บภาษี
รายได้จำนวนร้อยละสิบของดอกเบี้ย
เงินฝากธนาคาร จากผู้ฝากที่ได้ดอกเบี้ย

เบเกินห้าพันบาทต่อปีนั้น โดยหลัก
การแล้วนับเป็นการเริ่มต้นที่ดีของ
รัฐบาลชุดนี้ ที่ริเริ่มจะลดช่องว่าง
จากคนรวยมาสู่คนจน แต่จากเสียง
วิพากษ์วิจารณ์ของบุคคลในวงการ
ต่างๆ ว่ารายละเอียดจากกฎหมาย
ยังไม่รัดกุม ซึ่งจะก่อให้เกิดผลตาม
มามากมาย

ผลที่วุ่นวายนี้ตั้งแต่จะทำให้ผู้นำ
เงินไปฝากธนาคารไม่กล้าไปฝาก
เพราะเกรงว่าจะถูกเรียกเก็บภาษี อัน
เป็นผลกระทบต่อกระทบกระทั่งบรรยากาศ
การลงทุน เพราะขาดแหล่งกักเงิน ที่
สำคัญยิ่งคือสถาบันการธนาคาร ยัง
ขาดความรับผิดชอบ มีการเรียกเก็บ
เงินค่าปากกุงเมื่อขอเงิน ซึ่งหมายถึง
ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะสูงขึ้นไป
อีก

ปัญหาต่างๆ ที่อาจจะตามมา
กับการออกกฎหมายฉบับนี้ จึงน่าที่
รัฐบาลจะต้องขจัดถึงความจำเป็น
ได้ในทางปฏิบัติอย่างละเอียด ว่าปัญหา
หาข้อขัดแย้งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่
หรือว่ามีทางแก้ไขอย่างไร เพื่อ
จะส่งผลให้กฎหมายดังกล่าวสามารถ
ประกาศใช้ได้อย่างมีผล ก่อนที่จะถูก
เสียงวิพากษ์วิจารณ์โจมตีจากกลุ่ม
บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขยับขาน
แทงไปเสียก่อน

หน้าทางเขาคิดที่ทำการรัฐสภา
เช้าวันศุกร์ที่ ๑๖ กค. นั้น ยังคงคึก
คักไปด้วยเหยี่ยวข่าวจากหนังสือพิมพ์
ต่างๆ เหมือนเช่นการประชุมสภา
คราวก่อนๆ แต่บัดนี้นักข่าวหลาย
คนต้องผิดหวัง เนื่องจากบรรดารัฐ
มนตรีและ สส. ฝ่ายค้านระดับนำทั้ง
หลายล้วนมากันแต่เช้าตรู่ทั้งสน แม้
แต่หัวหน้าคณะรัฐบาลเองก็มาตั้งแต่
๘.๓๐ น. จะเป็นเพราะต่างฝ่ายต่าง
เตรียมตัวมาประชุมกัน ในสภานั้น
หรืออย่างไรก็สุดจะเดา

วาระสำคัญที่เป็นที่ติดตามของผู้
สนใจการเมืองทั้งหลายก็คือญัตติขอ
เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้รัฐบาลแถลง
ข้อเท็จจริง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทยมาตรา ๑๕๘ ของพรรค
ฝ่ายค้าน ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกนำทีมโดย
นายสวัสดิ์ คำประกอบ จากพรรค
เกษตรสังคม อีกกลุ่มนำโดยนายบุญ
เท่ง ทองสวัสดิ์ ขุนพลจากพรรค

กิจสังคมของหม่อมน้องก็ถูกทศ ทศ
ไว้มือครบรอบวันเกิดพรกว่าเตรียม
ตั้งรัฐบาลเงาไว้แล้ว การอภิปราย
ในวันมิใช่เรื่องคอขาดบาดตายของ
รัฐบาลจตุรพรรคแต่อย่างใด เพราะ
ไม่มีการลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วาง
ใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ หรือเฉพาะ
บุคคลเหมือนการเปิดอภิปรายทั่วไป
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕ หรือ ๑๖๐
แต่อย่างใด

“ผมว่าการเปิดอภิปรายในวันนี้เป็น
ผลดีแก่ฝ่ายรัฐบาลเสียอีกที่จะช่วยให้
ประชาชนเข้าใจรัฐบาลได้ชัดเจน ไม่
ต้องกังวลอะไรหรอกครับ” ดร. กมล
สมวิเชียร สส. หน้กรุงเทพมหานครฯ แห่ง
พรรคประชาธิปัตย์กล่าวกับจตุรศด้วย
ใบหน้ายิ้มแย้มคงจะเปิดเผยความใน
ใจว่า ฝ่ายค้านนั้นไม่มีนายอะไรหรอก
ผิดกับนายโกศล ไกรฤกษ์ สส. พิษณุ
โลก ลูกพรรคเสรีที่เปิดเผยว่าทาง
พรรคเอาจริงใจกับการอภิปราย
ในวันนั้นมาก เนื่องจากเมื่อวันรัฐบาล
แถลงนโยบาย พรรคประชาธิปัตย์ก็รับ
ซึ่งเสนอปิดอภิปรายเสียก่อน ไม่เปิด
โอกาสให้ฝ่ายค้านซัก บัดนี้หลังจาก
รัฐบาลบริหารประเทศมา ๒ เดือน
สมควรจะได้มีการซักฟอกกันเสียที่ว่า
รัฐบาลทำอะไรไปแล้วแค่ไหน พรรค
กิจสังคมจึงได้วางตัวขุนพลที่จะลง
จตุรศ ๑๖

บรรเลงเพลงศึกในสังเวียนนาลายวัน
นี้ไว้ง ๑๐ คน นำทีมโดยนายบุญเท่ง
ทองสวัสดิ์ ติดตามด้วยอดีตขุนคลัง
บุญชู โรจนเสถียร และใหญ่ ศวิตชาติ

ขุนพลผู้ขึ้นมาเป็นหัวหน้าของทีม
แท่งคณะรัฐบาลเป็นคนแรกคือ นาย
สวัสดิ์ คำประกอบ ผู้เคยร่วมหัวจม
ท้ายอยู่กับ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์
สานต์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
คลังคนปัจจุบัน นายสวัสดิ์ได้ใช้
เวลาอภิปรายซักถามรัฐบาลรวมแล้ว
๑ ชั่วโมงพอดี ในปัญหาต่างๆคือ
การช่วยเหลือเกษตรกร, การรักษา
ความสงบเรียบร้อย และการปราบ
ปรามฉ้อราษฎร์บังหลวง, การปราบ
ปรามยาเสพติดให้โทษ และปัญหา
รถเมล์เล็ก ซึ่งก็เป็นหัวข้ออภิปราย
ที่ไม่แตกต่างอะไรมากนักกับบัญญัติ
ของ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ซึ่งใช้
เวลาอภิปรายอีก ๓๐ นาที

“รัฐบาลรู้สึกยินดีที่สมาชิก
ได้ซักถามนโยบายในวันนั้น เพราะ
จะเป็นโอกาสให้รัฐบาลก็ได้แถลงข้อ
เท็จจริงบางประการ เพื่อทำความ
เข้าใจกับประชาชนด้วย” มรว. เสนีย์
ปราโมช นายกรัฐมนตรีผู้เฝ้าลากนา
เสียงอันทุ้มและเชื่องช้าอย่างหนัก
แน่นตามสติลด์ของตน แล้วก็ตอบ
ปัญหาต่างๆของฝ่ายค้านไปตามแบบ

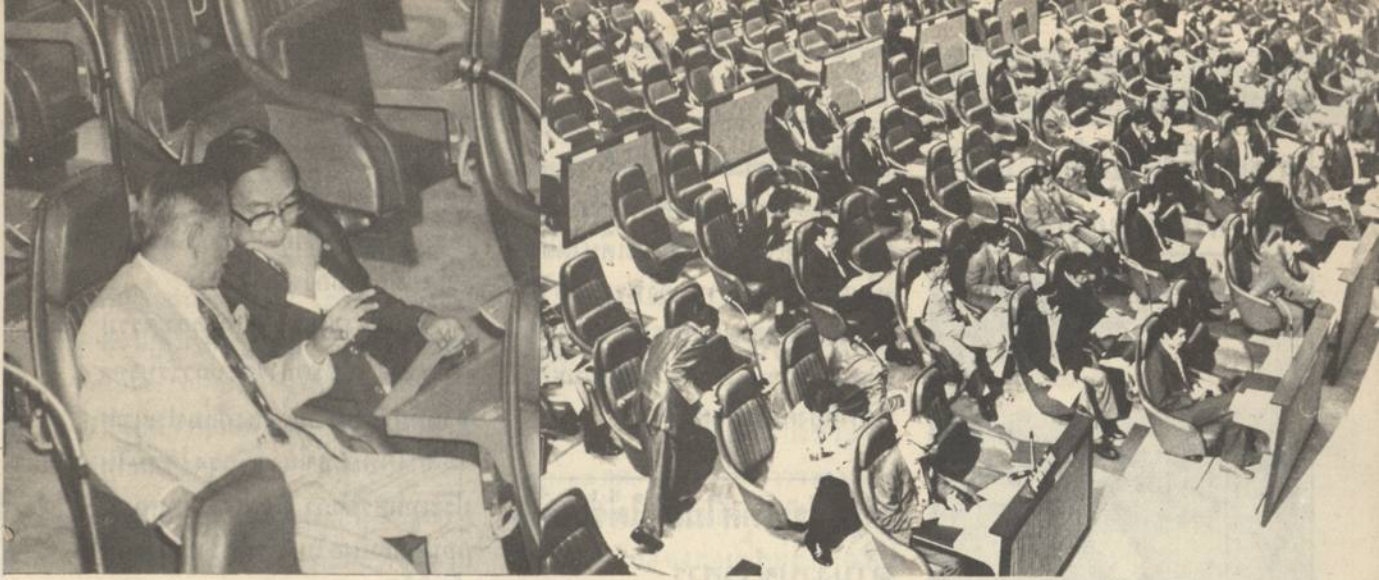
แผนของหัวหน้าคณะรัฐบาลที่ไม่ยอม
โต้แย้งหรือเบ็ดศึการกับฝ่ายค้าน
มากนัก

“ที่บ้านเมืองมีความสงบมาได้
จนทุกวันนี้ ก็เพราะการลดชนวน
ระเบิดของหมในครั้งนั้น” พล.อ.
ทวิช เสน่วงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงกลาโหมที่ได้รับฉายาครั้งล่าสุด
ว่า “รมต. ไ้่งเหน่ง” ลูกชนชแจ่ง
หลังจากจบคำแถลงตอบของนายก
รัฐมนตรี เนื่องจากนายบุญเท่ง ได้
อภิปรายพาดพิงมาถึงการลดชนวน
ระเบิดของตนว่าเป็นการสร้าง ความ
สับสนและแตกแยกกันในกองทัพ

“คนที่ย้าย พล.อ. ฉลาด จาก
ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก
มาเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก เป็น
ใคร แต่เขาฉลาดมาก ยิ่งบนนัดเดียว
ได้นกสองตัว ตัวแรกเข้ากลางหัวใจ
พล.อ. ฉลาด อีกนัดเข้าใจกลางกอง
ทัพบก จนหนังสือพิมพ์เรียกว่าเป็น
การวางระเบิดเวลา มาถามผม ผมก็
อาสาอดให้ คราวนี้ปัญหาหมนั้นว่าจะ
ลดทันทีหรือ รอไว้จนถึงเดือนกันยา
ตามวาระ ทางกองทัพทั้งสามร่วม
ทั้งผู้บัญชาการทหารสูงสุดก็บอกว่า
ต้องลดทันที ไม่งั้นยุ่ง แล้วจะให้
ผมทำยังไง...”

“... ผมขอประท้วงครับ อย่าง

นเป็นการเอาความลับของราชการ มาเปิดเผย ขึ้นให้กล่าวต่อไป กองทัพจะแตกแยก...” พตอ. กริช สังขะทรัพย์ แห่งพรรคชาติไทย ลูกขนิยนประท้วงรัฐมนตรีกลาโหมท่ามกลางเสียงตบมือด้วยความพอใจกราวใหญ่ แต่นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้คดับทว่า พล.อ. ทวิช เป็น นายของกองทัพ การพิจารณาว่าลับหรือไม่ลับเป็นเรื่องของท่าน และการประท้วงของ สส. ก็ต้องเป็นเรื่องที่ทำผิดกฎข้อบังคับของสภาเท่านั้น ไม่มีใครทำผิดอะไรเลย และไม่ทันที่ พตอ. กริชจะตอบโต้ต่อไป นายทองคำ บาดาล ลูกพรรคเดียวกันก็ ปรบลูกขนิมาเสนอญัตติให้อภิปราย เป็นความลับเฉพาะของรัฐมนตรีกลาโหม แต่ในที่สุดก็แพ้โหวตไป

“... เอ ... เมื่อกพูดถึงไหนแล้ว” รมต. โป่งเหงงเรียกเสียงฮา ก่อนจะอภิปรายต่อไปว่า การย้าย พล.อ. ฉลาด ครึ่งหลังสุดมาช่วยราชการตมนี้ ก็เพื่อป้องกันไม่ให้ นายพลผ่นเกิดฟังซ่าน เพราะไม่มีงาน จะทำ ส่วนไอ้เรื่องการใช้ส่วนร่วมกันนั้นเป็นการพดหยอกกล้อกับหนังสือพิมพ์มากกว่าเป็นเรื่องจริงจ้ง

“เรื่องแก่นไม่เห็นจะมีอะไร ผมยังเคยขรวมส่วมกับพลทหารมาแล้ว ทำไมนายพลจะมาขรวมกับเส

นาบดไม่ได้” พล.อ. ทวิช กล่าวทงทวนก่อนนั่งลงฟังเพอน สส. ปะทะการมกันต่อไป

อีกมุมหนึ่งในตึกที่ทำการรัฐสภาอันโอโดง ดร. ไพฑูรย์ เครือแก้ว ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ ประจำสภาผู้แทนราษฎรเดินหลบเสียงหนวกหูจากห้องวงกลมอันไซ้เป็นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมายังห้องหนังสือพิมพ์เพื่อแถลงความคิดของตนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง ต่อปัญหาความสับสนของสถานการณ์บ้านเมืองในช่วงนี้

“ขณะนี้ได้มีการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการปั่นป่วนในบ้านเมืองเพื่อทำการรัฐประหารนำอำนาจเผด็จการมาใช้ มีการทำให้ประชาชนทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวมกับ สอมวลชนด้วย”

ดร. ไพฑูรย์หยุดคิดนิดหนึ่งแล้วจึงประกาศต่อไปด้วยท่าทงข้งว่า

“เขาพยายามบ่อนทำลายนโยบายต่างประเทศ ทำลายความสัมพันธ์อันดี กับประเทศเพอนบ้านปล่อยข่าวยัดกรงเทพฯ ในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม... บัดนี้ มันไม่จริง มันก็เหมือนไอ้เรื่องแซปเปอร์ที่พูดกันมานะ เหลวทงเพ

สมยนั้นได้ว่าเป็นแผนของผ่นขมเผด็จการที่ยังเหลือซากเดนอยู่ร่วมกับคนทะเขอะทะยานบางคน

เขาหลอกเรว่าทำเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่ที่จริงพวกเขากำลังทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”

สส. ลำปางผู้เพิ่งเข้าร่วมกับพรรคกิจสังคมเมื่อเร็วๆ นี้กล่าวอย่างหนักแน่นเป็นประโยชน์สุดท้ายก่อนเดินกลับชนห้องประชุมสภาไป

วันนั้นนักข่าวหน้าสภาต่างสงสัยกันว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทชอสมักร สุนทรเวช หายไปไหน คนที่มาสาขคิดว่าตมมาไม่ทันก็หันไปถามคนที่มาเร็วที่สุด ก็หามิใครเห็นเงาของท่านผู้ออฉวไม่จนในที่สุดตอนพักประชุมจึงเห็นท่านเดินลงมาพลางบันกระปอดกระแปด

“วันนิตไปเป็นวิทายากรลูกเสอ ชาวบ้าน รับปากเขาไว้แล้วจะปฏิเสชกีน่าเกลียด ปกติประชุมสภาวันพดหส์ กรววนเลอนมาเป็นวันศุกร์ไม่รู้จะทำยังไง”

ไม่มีนักข่าวคนใดเข้าไปรุมล้อมสัมภาษณ์ท่านผู้ออฉว คงจะกลัวท่านโยนหนังสือพิมพ์ที่เขาเหล่านั้นสังกัดอยู่มากองข่าง ๆ เทาเหมือนวันก่อนอกกระมัง

คาร์เตอร์ ได้รับเลือกเป็นตัว แทนพรรคดีโมแครต

เมื่อคืนวันพุธที่ ๑๔ กค. ที่ประชุมระดับชาติของพรรคดีโมแครต ได้ลงมติให้ นายจิมมี คาร์เตอร์ เป็นตัวแทนพรรคเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ที่จะมีการเลือกตั้งขึ้นในเดือนพฤศจิกายนศกนี้ ด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น

นายจิมมี คาร์เตอร์ มีอายุ ๕๒ ปี เคยเป็นผู้อำนวยการรัฐจอร์เจีย เขาได้เลือก นายวอลเตอร์ มอนเดล ผู้สมัครคนหนึ่งในรัฐสภาปัจจุบัน เป็นคู่แข่งตำแหน่งรองประธานาธิบดีของเขา

พม่าฝึกเยาวชน

มีรายงานข่าวจากวารสารฉบับล่าสุดของพรรคสังคมนิยมพม่าว่า ได้มีการจัดตั้งกองกำลังเยาวชนชนนักร้อยแห่งในเมื่องต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อทำการฝึกฝนเยาวชนพม่าให้มีความอดทน การศึกษารักการทำงาน เพื่อสร้างสรรค์สังคมนิยม

องค์การเยาวชนจะแบ่งเยาวชนออกเป็น ๓ ระดับตามวัย ระดับที่

หนึ่งฝึกเยาวชนอายุ ๖-๑๐ ปี ระดับที่สอง ๑๐-๑๕ และระดับที่สาม ๑๕-๒๕ ปี เยาวชนเหล่านี้จะเติบโตขึ้นเป็นผู้รับช่วงทำงานของพรรคต่อไปในอนาคต ขณะนี้เยาวชนทั่วประเทศประมาณ ๑ ล้าน ๖ แสนคนที่อยู่ภายใต้โครงการฝึกฝน

กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ร่วมมอ ดำเนินงานข่าวสาร

กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ได้จัดการประชุมห้วงวัน เพื่อหารือเรื่องการจัดตั้งสำนักแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันขึ้น ระหว่างวันที่ ๘-๑๓ กค. นี้ ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นรัฐมนตรีจากประเทศในกลุ่ม ๆ ๓๓ นาย และผู้นำสำนักข่าวจากประเทศเหล่านี้ ๑๑ นาย

ผลการประชุมคราวนี้ ได้รับหลักการของร่างขรรณญู ความร่วมมือด้านงานข่าวสารระหว่างประเทศไม่ฝักใฝ่ที่มีใจความสำคัญว่า เพื่อขจัดการครอบงำโลกด้วยเครื่องมือสื่อสารมวลชนจากประเทศมหาอำนาจเพียงสองสามประเทศ กลุ่มประเทศโลกที่สามที่ไม่ฝักใฝ่ในมหาอำนาจใด ๆ จะทำการแลกเปลี่ยนข่าวสารทุกรูปแบบระหว่างกันเอง การแลกเปลี่ยนข่าวสารนี้ จะกระทำภายใต้หลักการเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และร่วมมือกันในการพึ่งพาตัวเอง

การแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างประเทศไม่ฝักใฝ่ จะกระทำไปภายใต้ความดูแลของคณะกรรมการ ๑๔ ประเทศ ซึ่งจะมีอายุปฏิบัติงานชุดละ ๓ ปี คณะกรรมการชุดแรกท

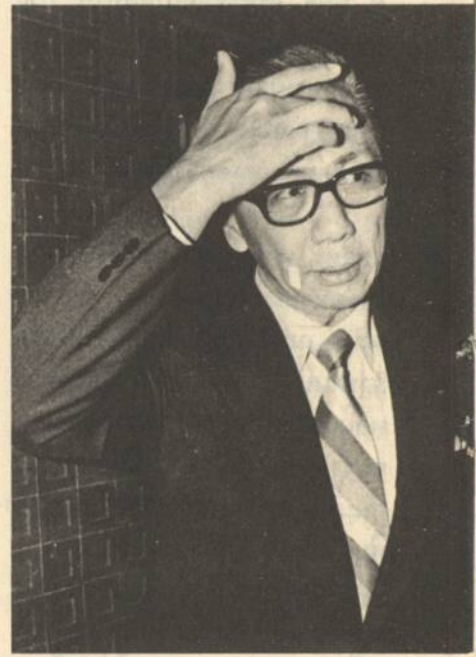
ประชุมห้วงวันคราวนี้ได้เลือกชน มีอินเดียเป็นประธาน จีน, อินโดนีเซีย, ยูโกสลาเวีย, เม็กซิโก ฯลฯ ร่วมเป็นกรรมการ

ร่างขรรณญู และคณะกรรมการชุดนี้ จะต้องได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ที่จะมีขึ้น ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ในวันที่ ๑๖ สค. นี้ ก่อนที่จะมีผลในทางปฏิบัติอย่างถูกต้องได้

เวียดนามเชิญไทยเยือน

ฮานอย

นายเหงียน ดุย ทรีนดี รัฐมนตรีต่างประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้มีคำเชิญให้นายพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยไปเยือนฮานอยในเดือนสิงหาคม เพื่อหารือการปรับสัมพันธ์ภาพระหว่างทั้งสองประเทศให้เป็นปรกติฉันท์มิตรประเทศ

คำเชื้อเชิญเป็นการสนองตอบ
ท่าทีของรัฐบาลไทยที่แสดงต่อเวียด
นามว่า พร้อมทั้งจะเจรจาฟื้นฟูมิตร
กับเวียดนามแล้ว ภายหลังจากที่
ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ
ไม่มีความคืบหน้ามาเป็นเวลากว่าสิบ
นับแต่การเยือนไทยของ นายฟาน
เหียนรัฐมนตรีช่วยต่างประเทศเวียด
นาม เมื่อเดือนพฤษภาคม ปีที่แล้ว

รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนาม
ได้ชี้ไว้ในหนังสือเชิญว่า เวียดนาม
ยินดีที่จะมีสัมพันธภาพอันดีกับทุก
ประเทศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์บน
หลักการสำคัญ ๔ ข้อ อันเป็นนโยบาย
ต่างประเทศที่สำคัญของสาธารณ
รัฐสังคมนิยมเวียดนาม (ดูใน จตุรัส
ฉบับที่ ๕๔ หน้า ๑๒)

แอฟริกาภาคใต้

ในวาระการรับรองทางรถไฟ
มิตรภาพ เชื่อมประเทศแซมเบียกับ
แทนซาเนียยาว ๑๐๖๐ กม. ที่ประ
ชาชนจีนได้สร้างให้แก่ประเทศทั้งสอง
นี้ เมื่อวันที่ ๑๔ กค. นี้ ประธานาธิบดี
เคนเนธ กาอันดา แห่งแซมเบียได้
สรรเสริญจิตใจที่ยิ่งใหญ่ของ
ประชาชนจีนภายใต้การนำของ
ประธานเหมา และยิวว่าความร่วมมือ
ระหว่างประชาชนจีนกับประชาชน
แอฟริกาเป็นสิ่งที่ไม่อะไรสามารถ
ทำลายได้

ส่วนประธานาธิบดี จูเลียส ไนเซเร
แห่งประเทศแทนซาเนียได้กล่าวเตือน
กลุ่มปกครองส่วนน้อยในสองสาม
ประเทศของแอฟริกาตอนใต้ให้
รีบคืนอำนาจปกครองแก่ชาวผิว
ดำซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่เจ้าของดินแดน
เสียโดยเร็วด้วยวิถีทางอันสันติ

มีฉะนั้น แอฟริกาภาคใต้จะต้อง
ไปด้วยเลือดของสงครามปลดแอก
ไม่ช้า

จับสายลับใต้หวันในฮ่องกง

หนังสือพิมพ์ในฮ่องกงประจำวันที่
๑๕ กค. ได้รายงานข่าวว่าตำรวจ
ฮ่องกงได้หลายแก๊งค์สายลับใต้หวัน
ที่ตั้งฐานในฮ่องกงเพื่อปฏิบัติการ
แทรกแซงก่อการร้ายในแผ่นดินจีน

ตำรวจฮ่องกงได้จับกุมบรรดา
สมุนของใต้หวันในคราวนี้ได้กว่า ๓๐
คน ในจำนวนนี้มีนายทหารชั้นนาย
พันของใต้หวันรวมอยู่ด้วย พร้อมกัน
นี้ ตำรวจฮ่องกงก็พบแผนและอุปกรณ์
ของการเตรียมการก่อการร้ายใน
แผ่นดินจีนหลายชนิด เช่น ไม้ขีด
และไม้จิ้มฟันทรมายพิษ

แผ่นดินไหวรุนแรงในอินโดนีเซีย

เมื่อปลายวันที่ ๑๕ กค. เกิดแผ่นดิน
ไหวกลางเกาะบาหลีประเทศอินโดนีเซีย
อย่างรุนแรง เป็นเหตุให้ชาวเมืองเซเรต
เสียชีวิตกว่า ๒๐๐ คน บาดเจ็บกว่า ๒,๐๐๐
และตึกกรมบ้านเรือนเสียหายรุนแรง

แผ่นดินไหวครั้งนี้ นับเป็นการ
ไหวครั้งที่สามในชั่วเวลาเพียงหนึ่ง
เดือน เมื่อกลางเดือน มิย. เกิดการ
ไหวครั้งแรกทางตอนเหนือของเกาะ
และครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๒๖ มิย. ที่
เกาะนิวกินี ซึ่งในครั้งที่สองนี้ มี
เสียชีวิตไปกว่า ๕,๐๐๐ คน

รัฐบาลไทยได้มีมติให้ส่งข้าว
ไปช่วยเหลืออินโดนีเซียเป็นจำนวน
๒๐๐ ตัน

บ้านเขา

เขียนหนังสือ แม่หนักขาด : รณรงค์ให้การศึกษา ในลาว

สีทองมา พันदानวงศ์
เจ้าหน้าที่คลังสถานทูตลาว

“ผมได้กลับไปสมัครงานที่
จังหวัดระหว่างเดือนพฤษภาคม รวม
สิ้น ๓๑ วัน ไม่ได้ใช้เวลาเต็มที่ ต้อง
รีบกลับกรุงเทพฯ เพราะทางขาด
คนทำงาน การไปนั้นเป็นความสมัคร
ใจของผมเอง ก็ไปเพื่อศึกษาให้รัฐ
ทางของรัฐบาลใหม่ ให้มีความรู้
ความเข้าใจ จะได้ทำงานไม่ผิดพลาด
ไม่บกพร่องเหมือนเวลาขับรถ ถ้ารู้
ทางก็สบาย” สีทองมา พันदानวงศ์
หนุ่มใหญ่ วัยสี่สิบ ฝ่ายการคลังของ
สถานทูตลาวที่ถนนสาทรใต้กล่าวกับ
จตุรัสด้วยรอยยิ้มละไมที่เบ็ดเสร็จ

หลายชั่วโมงกับสีทองมาเมื่อปลาย

วันนั้น เขาพร่งพรักคำอธิบายออกมา
มากพอที่จะเพิ่มความกระจ่างต่อคำ
ถามง่าย ๆ คำหนึ่งที่ได้อธิบายยกข
มาเยือนตามครงแล้วครั้งเล่า โดยผู้
คนทที่เฝ้ามองดูอยู่ภายนอกตลอดระยะ
เวลาหกเดือนเศษที่ผ่านมาของการ
สถาปนาการปกครองระบอบใหม่ใน
ลาว เกี่ยวกับการสัมพันธ์ทางการเมือง
ในประเทศนั้น

สีทองมาคิดว่ามันเป็นหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนที่จะต้อง
ทำความเข้าใจกับแนวนโยบายของ
รัฐบาลที่ตนสังกัดอยู่อย่างถ่องแท้
เพื่อจะได้ทำงานได้อย่างเต็มความ
สามารถ ไม่ขัดแย้งกับหลักการของ
รัฐบาล เขากล่าวว่าเขารู้สึกพอใจที่
รัฐบาลได้อำนวยความสะดวกให้เขา
ได้มีโอกาสกลับไป "เรียน" นับตั้งแต่
ออกค่าเดินทางให้ บริการที่พักและ
อาหารในลักษณะสมควร มีบริการ
รักษาพยาบาลโดยไม่คิดมูลค่าและ
ระหว่างสัมมนาฯ ได้รับเงินเดือนที่
เคยได้รับเป็นประจำอีกด้วย เขาระ
เบิดเสียงหัวเราะเมื่อเราเขาว่า "อย่าง
นี้ไปบ่อย ๆ ก็ดีนะซี"

ภารกิจสำคัญของรัฐบาลเวลานี้
เห็นจะไม่มีอะไรสำคัญเกินไปกว่า
การให้การศึกษ เพื่อเป็นการปฏิ
ฐานทางความคิดทางการเมืองแก่
ประชาชน ซึ่งดำเนินควบคู่ไปกับ
งานขจัดความไม่รู้หนังสือในหมู่
ประชาชนส่วนใหญ่ สีทองมากล่าว
ว่าได้มีการจัดตั้งระบบการศึกษานอก
แบบทควบคุม โดยคนของพรรคประ
ชาชนปฏิวัติ ภายใต้การอำนวยการ
ของท้าวภูมิ วงศ์จิตร รองนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการและวัฒนธรรม

โรงเรียนประถมศึกษาเป็นบริ
การโดยไม่คิดมูลค่าแก่ประชาชนทุก
วัยในเวลาเลิกงาน ผู้เคยไปเยือนเวียง
จันทน์ ย่อมจะเห็นว่าตรงด้านหน้า

ของวิทยาลัยเวียงจันทน์มีข้อความ
เขียนไว้อย่างเด่นชัดว่า "เขียนหนังสือ
แม่นยำกว่า"

การขาดบุคลากรที่มีความ
สามารถเหมาะสม เช่นคนทที่หนังสือ
พอจะเข้าใจกับสิ่งที่ผู้นำของพรรค
ปฏิวัติประชาชนลาวกำลังทำอยู่ เป็น
ปัญหาใหญ่ที่รัฐบาลยอมรับ

การขาดบุคลากรที่มีความสา
มารถในด้านต่าง ๆ เป็นปัญหาใหญ่
ที่รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาวยอมรับมาตั้งแต่ต้น
"เราขาดวิศวกร นักการเกษตร และ
นักเศรษฐกรก็อย่างมาก" สีทองมา

กล่าวพร้อมกับพยักหน้า

สถานที่ศึกษาของโรงเรียนประ
ชาศึกษาอาจเป็นบางส่วนของโรง
เรียนที่โหนดักแห่ง หรือมมโตมม
หนึ่งของวัดวาอารามที่ไม่ได้ประ
โยชน์ หรืออาคารเรียนของโรงเรียน
สามัญในเวลาเย็น ๆ ผู้สอนเป็นบุคคล
ที่มีความรู้ และใช้เวลาว่างจากการ
งานมาสอนให้โดยไม่มีเงินเดือน ผู้
เรียนก็ไม่เสียค่าเล่าเรียน ถือเป็นกา
มีส่วนร่วมสร้างชาติ

"ถือเป็นน้ำใจบริสุทธิ์ เป็นการ
เผื่อแผ่กันและกัน คนลาวช่วยคน
ลาวด้วยกันเอง ดีกว่าตัวเองเขียนมา

แล้วก็นั่งเฉยๆ ไม่มีประโยชน์ ความจริงบางคนอาจจะมึนงงใจอยู่แล้ว แต่ระบบเก่าไม่ได้ให้โอกาสแก่เขา” สตีทองมากกล่าว

การสัมมนาของลาวแบ่งเป็นหลายระดับตามพื้นฐานทางความรู้ของกลุ่มผู้เข้าสัมมนา ในระดับชาวบ้านก็ต้องยกตัวอย่างมาๆ ระดับข้าราชการชนชั้นผู้น้อย และส่งขึ้นไปบนที่เรียนก็จะกระชั้นขึ้นไปเป็นลำดับ

วันเสาร์อาทิตย์ เช้าเจ็ดโมงครึ่งถึงเที่ยง และบ่ายสองโมงถึงห้าโมงเย็น เป็นเวลาเข้ารับการสัมมนา มี

สตีทองมากกล่าวว่าสิ่งที่บอกลังความรักชาติ ต้องดูที่การปฏิบัติ เป็นสำคัญ ความรู้ของคนระดับต่างๆ จะทำได้แค่ไหน ถ้าทำได้และแสดงออกมาก็หมายความว่ารักชาติ ถ้ารู้แล้วไม่ทำก็หมายความว่าไม่รักชาติ

“เขาแนะนำว่าเราไม่มั่งมี ต้องไม่ฟุ่มเฟือยและพยายามพึ่งตัวเองให้ทำสวนครัว เพิ่มผลผลิต ผู้บรรยายบอกว่าถ้าใครทำอย่างนั้นเท่ากับเขารักครอบครัวของเขาด้วย ซึ่งก็เท่ากับว่ารักชาติ รักชาติก็คือรักประชาชน”

“ตั้งมั่นช่วยชนมาก ก็เป็นความภูมิใจของผู้ลงมือปฏิบัติ ก็กินก็อร่อย

ทางกายและทางสมอง ตั้งแต่การบูรณะถนนหนทาง ขุดลอกคลองทน้ำไหลไม่สะดวกหรือมีกลิ่นเหม็น ช่วยรักษาความสงบในละแวกบ้านที่อยู่อาศัย พวกที่เรียนเกษตรก็ออกไปเผยแพร่ความรู้ที่เรียนมา นักเรียนก่อสร้าง ช่างฝีมือก่อสร้างเครื่องมือการเกษตรออกใช้ เป็นต้น” โดยทั่วไป สตีทองมากกล่าวว่ นักศึกษาในลาวก็เหมือนกันกับนักศึกษาทั่วๆ ไป คือเป็นผู้นำทางความคิด สนับสนุนโดยเปิดเผยต่อสิ่งทุกอย่าง กัดคานในสิ่งผิด

“ระหว่างสัมมนาที่เวียงจันทน์ วันเสาร์อาทิตย์ ผมได้ไปเยี่ยมเพื่อนเก่าๆ และไปพักผ่อน พวกที่เข้าสัมมนาที่ยังเป็นหนุ่มสาวมีการเล่นกีฬาหลาย เช่น วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล ตะกร้อ แบดมินตัน ผมได้แต่เซียร์ให้เพื่อนเล่น เพราะสุขภาพไม่ค่อยดี เป็นโรคกระเพาะตั้งแต่อยู่กรุงเทพฯ ตอนสัมมนานี้เขาส่งหอมมารักษาพยาบาลฟรีให้ทุกคน”

ได้โอกาสถามเรื่องการรักษาพยาบาลในเวียงจันทน์ “การรักษาพยาบาลปัจจุบันฟรีทุกอย่าง มีโรงพยาบาลสามแห่ง คือ โรงพยาบาลมโหสถ โรงพยาบาลเวียงจันทน์ โรงพยาบาลศรีสว่างวงศ์ ไม่มีคลินิกเอกชนอีกแล้ว โอ้พวกหาร้าหารวายนี่ไปหมด” เขาระเบิดหัวเราะกับห้องออกทรงหงาย

เมื่อถามเขาว่า ได้อ่านงานเขียนของคาร์ล มาร์กซ ของเลนินหรือเหมา บางหรือไม่ สตีทองมาจ้องหน้าผู้ถามเสียววินาทีหนึ่งแล้วตอบว่าไม่เคย และดูเหมือนว่าเขาจะไม่เคยอ่านงานเขียนประเภทนี้เลยตลอดอายุสี่สิบเศษของเขา และตลอดหกเดือนเศษที่ได้มีการสถาปนาการปกครองระบอบสังคมนิยมขึ้นในประเทศลาว

เอกสารเรื่องต่างๆ ที่เขียนโดยวิทยากรของพรรค มีผู้บรรยายจากกระทรวงศึกษาธิการ และวัฒนธรรมหมุนเวียนเปลี่ยนหน้ากันเข้ามาบรรยาย บางครั้งมีผู้บรรยายพิเศษเป็นอธิบดีหรือรัฐมนตรี

“การสัมมนาเน้นหนักเรื่องหลักการปรองดอง ความสามัคคีระหว่างประชาชนทั่วไปและชนกลุ่มน้อยกลุ่มต่างๆ เน้นเรื่องการรักชาติ ทำอย่างไรเรียกว่ารักชาติ ทำอย่างไรเรียกว่าถูกต้อง อะไรถูกต้อง อะไรผิด”

แล้วอย่างไรเล่าที่เรียกว่ารักชาติ

ทั้งยังเป็นการออกกำลังกาย นอกจากนั้นเขาก็แนะนำไม่ให้ฟุ่มเฟือย ของจากนอกไม่จำเป็นก็ทิ้งเสีย เอาเฉพาะที่จำเป็น ผลปลูกไว้จะได้กินลูก ของใช้ไม่จำเป็นไม่ต้องเด็ดลูกชก เติ นเป็นสิ่งที่ได้พบถึงในการสัมมนา เดียวกันไปถึงที่เวียงจันทน์ก็มีเฉพาะนักการทูตต่างประเทศเท่านั้นที่ไปเล่น เป็นเรื่องของคนที่มีเงินเหลือพอ” สตีทองมาอธิบายอย่างยืดยาว

เขากล่าวต่อไปว่า “นักศึกษาในลาวก็มีส่วน “สร้างชาติ” ได้ทั้ง

นิตยสาร "ฟอร์จูน" ฉบับประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๕ ได้เขียนถึงประเทศอาฟริกาไว้ว่า

"ประเทศอาฟริกาใต้ในสายตาของนักลงทุนต่างประเทศ ต่างก็มองเห็นกันว่าเป็นเสมือนหนึ่งเหมืองทองของการลงทุน เป็นประเทศที่มั่นคงเสถียรอย่างหาได้ยากยิ่ง เป็นประเทศที่สามารถหาผลประโยชน์ได้อย่างมหาศาล และมีปัญหาอันน้อยที่สุด เงินลงทุนของคุณจะไม่ต้องเสี่ยงต่อภาวะความไม่มั่นคงทางการเมือง หรือปัญหาการโอนกิจการเป็นของรัฐเลย ค่าจ้างแรงงานถูก ตลาดผู้บริโภคกำลังตื่นตัวและขยายตัวรวดเร็ว สกปรกเงินก็แข็งและแลกเปลี่ยนได้ง่าย ที่นั่นจึงเป็นตลาดพราวเสน่ห์ที่ดึงดูดเอาบริษัทใหญ่ๆ ของอเมริกาเข้าไปดำเนินกิจการธุรกิจได้มากถึง ๒๕๒ บริษัท และผลได้จากธุรกิจที่ คุณสามารถส่งกลับบ้านไปตอนปลายปีก็จะสูงถึงประมาณ ๑๕% ของเงินลงทุน ทั้งนี้ภายหลังจากที่หักภาษีออกไปแล้ว"

อาฟริกาใต้ : รักษาไว้ให้ดีเพื่อตะวันตก

"ผมไม่ได้นัดพบกับวอร์สเตอร์ เพื่อที่จะให้ชายหรือแม่แต่จะแสดงความเห็นด้วยการกระทำของรัฐบาลอาฟริกาใต้... ผมตั้งใจจะศึกษาว่า อาฟริกาใต้มีความเต็มใจแค่ไหนที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในประเทศด้วยวิถีทางที่สันติและเป็นกลาง" นั่นเป็นคำพูดของ นายคิสชินเจอร์ รัฐมนตรีต่างประเทศของสหรัฐฯ ที่บังเอิญมีนัดกับนายวอร์สเตอร์ นายกรัฐมนตรีอาฟริกาใต้ ประเทศของชาวผิวดำที่ถูกปกครองโดยชาวผิวขาวส่วนน้อย และเพิ่งเกิดกรณีการลอบสังหารอย่างรุนแรงจนประชาชนเสียชีวิตไปกว่า ๑๐๐ คน บาดเจ็บนับพัน เหตุการณ์รุนแรงนั้นเกิดขึ้นก่อนหน้ากำหนดวันพบปะระหว่าง

คิสชินเจอร์กับวอร์สเตอร์เพียงหนึ่งอาทิตย์ ทำให้นายคิสชินเจอร์ต้องรีบให้คำอธิบายเหตุผลกรณีนัดพบของตนกับคณะกรรมการกิจการระหว่างประเทศของรัฐสภาสหรัฐฯ ก่อนที่เขาจะเดินทางไปพบวอร์สเตอร์ผู้คนที่อยู่ในภาวะลำบาก ในกรุงบอนเนระหว่างวันที่ ๒๓-๒๔ มิถุนายน

ขณะที่คิสชินเจอร์แถลงอย่างฉลาดานต่อหน้าสมาชิกสภาในวอชิงตันด้วยประโยคข้างต้นนั้น คำราชของวอร์สเตอร์ ก็กำลังได้กระหน่ำปรามปรามประชาชนผิวดำในบริเวณที่อยู่อาศัยของชาวผิวดำพื้นเมืองรอบๆ เมืองท่าโจฮันเนสเบิร์กและเมืองหลวงปริโตเรียอยู่ ผลของการปรามปราม

ในครั้งนั้น ได้กลายเป็นกรณีการปะทะระหว่างผิวดำกับผิวขาวที่รุนแรงที่สุดในศตวรรษนี้

"เราเสียใจที่การพบปะครั้งนั้นมันในช่วงเวลาเช่นช่วงขณะนี้" คิสชินเจอร์บอกกับนักข่าวที่ฝรั่งเศส ในระหว่างที่เขาเดินทางไปกรุงบอนเน เขาบอกด้วยว่า แม้จะเกิดเหตุการณ์ไม่ดีขึ้นในอาฟริกาใต้ แต่การนัดของเขากับวอร์สเตอร์ก็สำคัญมากจนไม่อาจจะเลื่อนไปได้ เขากล่าวว่า อาฟริกาใต้เป็นประเทศที่สำคัญมากหากจะมีความพยายามใด ๆ ในอันที่จะหาทางขจัดปัญหาผิวในแถบภาคใต้ของทวีปอาฟริกา

แผนหรือยุทธศาสตร์ของคิสชินเจอร์ในอาฟริกาใต้ เป็นที่รู้กันว่าต้องการที่จะกดดันอิทธิพลของโซเวียต และกีดกันที่จะบงกกันสิ่งที่เขาเรียกมันว่า 'ความรุนแรง' ไม่ให้เกิดมิชชันในภูมิภาคของอาฟริกาตอนใต้ ซึ่งยุทธศาสตร์เช่นนี้ของคิสชินเจอร์ ทำให้บางคนกล่าวว่า นั่นเป็นการอำนวยความสะดวกการปลดแอกฝ่ายซ้ายของชาวผิวดำในแอฟริกาใต้ เซเชลและอาฟริกาใต้เคลื่อนไหวต่อไปได้ นายโดนัลด์ รัมสเฟลด์ รัฐมนตรีกลาโหมของสหรัฐฯ ก็เพิ่งเดินทางไปเยือนอาฟริกา และไปให้สัตยาบันเคนยา ประเทศที่นิยมตะวันตกว่าจะให้เครื่องบินรบเจ็ทมูลค่า ๖๕ ล้านเหรียญกับเคนยา และจะให้เครื่องบินและรถถังมูลค่า ๕๒ ล้านเหรียญแก่แซมเบีย ประเทศเพื่อนบ้านของสหรัฐฯ

แต่ขณะเดียวกัน คิสชินเจอร์ก็พยายามจะแสดงตัวว่า เขาสนับสนุนการปกครองโดยหลักการเสียงข้างมากของชนผิวดำในอาฟริกา เมื่อคราวที่เขาเดินทาง ไปเยือนอาฟริกาในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เขาได้พยายามที่จะโน้มน้าวให้

กิสซันเจอร์และจอห์น วอร์สเตอร์ นายกรัฐมนตรี. ออฟริกาใต้

เอียน สมิธ นายกรัฐมนตรีโรดเซีย

ออฟริกาใต้ช่วยเป็นแรงหนุนในการผลักดันให้นายเอียน สมิธ นายกรัฐมนตรีโรดเซียยินยอมที่จะเจรจาอย่างจริงจังกับฝ่ายผิวดำที่เป็นกลาง และในการหาทางขจัดปัญหาข้อขัดแย้งในแนมบีเบีย ดูเหมือนว่า กิสซันเจอร์จะตระหนักได้เป็นอย่างดีว่า ในบสองบขางหนาน ถ้าหากโรดเซียและแนมบีเบียไม่ยินยอมให้เสียงส่วนมากซึ่งเป็นชาวผิวดำในประเทศมี

ส่วนในการปกครองประเทศด้วยการเจรจาตกลงกันอย่างสันติแล้ว โอกาสที่ประเทศทั้งสองจะเกิดมีขบวนการเคลื่อนไหวฝ่ายซ้ายที่จะใช้การต่อสู้แบบจรรยาธรรมเหมือนอย่างขบวนการเอ็มพีแอลเอ. ในอง โกลาหรือขบวนการเฟรลิโมในโมแซมบีก ก็จะมีสูงขึ้น และจะสามารถได้อำนาจไปในที่สุดด้วยความสูญเสียของชาวผิวขาวที่สูงกว่าการยอมให้ชาวผิวดำเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองอย่างสันติมาก

ทั้งกิสซันเจอร์และวอร์สเตอร์ นายกรัฐมนตรีของออฟริกาใต้เอง ต่างก็เชื่อว่า ปัญหาที่มัวแว่วว่าจะถูกรุกรานรุนแรงขึ้นมาในโรดเซียและโมแซมบีกนั้น หากสามารถที่จะจัดการให้ม้ทางออกในทางสายกลางได้ ก็จะช่วยให้สถานการณ์ในออฟริกาใต้มีความปลอดภัยในเวลาที่น่านานมากขึ้น พอที่จะให้ออฟริกาใต้สามารถ

ปรับเปลี่ยนแปลงท่าทีภายในประเทศของตนได้ กิสซันเจอร์ประกาศอย่างแข็งขันในระหว่างการเดินทางครั้งนั้นของเขาว่า ควรให้มีการปกครองด้วยเสียงส่วนใหญ่ของชาวผิวดำในโรดเซีย และควรกำหนดเวลาสำหรับการให้อิสภาพแก่แนมบีเบีย แต่ในครั้งนั้นเขาไม่ยอมเอ่ยถึงปัญหาการกีดกันทางผิวของออฟริกาใต้สักเท่าใดนัก

เมื่อเทียบกับสถานการณ์ในโรดเซียแล้ว รัฐบาลผิวขาวจากชนกลุ่มน้อยในออฟริกาใต้ยังไม่มีแว่วว่าจะถูกโค่นล้มลงในอนาคตอันใกล้ แม้ว่าได้เกิดกรณีการลุกฮือที่เมืองโซวโตซันแล้วก็ตาม รัฐบาลของพรรคชาตินิยมของวอร์สเตอร์จึงไม่เต็มใจที่จะยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงในระบบปกครองของประเทศที่เอื้อให้คนผิวขาวส่วนน้อยมีอภิสิทธิ์สักเท่าใดนัก

เหตุการณ์รุนแรงในอาฟริกาใต้

ดังนั้น คิสซันเจอร์จึงพุ่งความสนใจไปที่โรดเซียก่อน และกับกลุ่มของวอร์สเตอร์นั้น คิสซันเจอร์ก็มองในแง่ที่จะชักให้กลุ่มวอร์สเตอร์เห็นว่าการยอมปล่อยแอมิเบียที่อาฟริกาใต้ครอบครองอยู่อย่างไม่ถูกทำนองคลองธรรมนั้น จะให้ประโยชน์แก่ทั้งอาฟริกาใต้เองและแก่สหรัฐด้วย คิสซันเจอร์ได้พูดไว้กับสภาก่อนที่จะพบกับวอร์สเตอร์ครั้งสุดท้ายในเดือนมิถุนายนว่า "ผมต้องการจะศึกษาให้ชัดว่า อาฟริกาใต้นั้นได้เตรียมพร้อมหรือยังที่จะแยกอนาคตของตนออกจากอนาคตของโรดเซียและแอมิเบีย"

คิสซันเจอร์ใช้ความพยายามอย่างมาก ที่จะชักให้กลุ่มวอร์สเตอร์เห็นว่า อาฟริกาใต้กับโรดเซียนั้นแตกต่างกันแค่ไหน เขาเน้นให้เห็นว่า คนผิวขาวในอาฟริกาใต้นั้นมีมานานแล้วตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ ๑๑ ขณะที่ชนผิวขาวจำนวนเพียง ๒๗๐,๐๐๐ คนในโรดเซียนั้น เพิ่งเข้ามาตั้งรกรากในดินแดนแห่งนี้ได้ไม่นาน นอกจากนี้ เขายังพยายามที่จะทำให้ทุกคนเห็นว่า วอร์สเตอร์เป็นผู้สร้างสันติที่มีความสามารถสูง และเป็นมิตรที่ดี ขณะที่เอียน สมิธ แห่งโรดเซียเป็นคนดอร์นที่เบอันดราบาย

แต่การลุกฮือที่ไซว์โตดจะทำให้ความแตกต่างระหว่างอาฟริกาใต้และโรดเซียที่คิสซันเจอร์พยายามแยก

แยะออกมานั้นมองเห็นพว้างไป และทำให้ความน่าเชื่อถือของอาฟริกาใต้ในการโน้มน้าวประเทศต่างๆ ที่มีปัญหาอยู่ สูญเสียไปอย่างมากด้วย วอร์สเตอร์เคยเรียกร้องได้อย่างเต็มปากเต็มคำให้ประเทศต่างๆ ในแถบตอนใต้ของอาฟริกาสร้างนโยบาย 'เจรจาเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด' กับกลุ่มผู้นำชาวผิวดำที่เบนกลางและนิยมตะวันตก อย่างประธานาธิบดีเคนเนท กาอันดา ในแซมเบีย แต่กรณีไซว์โตดที่เกิดขึ้นในอาฟริกาใต้ไม่เพียงแต่ทำให้วอร์สเตอร์เทียวชักชวน ใครต่อใครในแถบเพื่อนบ้านอย่างเต็มปากเต็มคำไม่ได้เท่าเดิมต่อ

ไปเท่านั้น ซ้ำยังทำให้กาอันดาแห่งแซมเบียหนักใจในการร่วมมือกับอาฟริกาใต้เพื่อแก้ปัญหาโรดเซีย ดังที่เคยร่วมมือกันมาแต่เดิมด้วย

การลุกฮือที่ไซว์โตดของอาฟริกาใต้ ไม่ใช่การกบฏที่ติดอาวุธ ประชาชนที่ลุกฮือกันขึ้นมาด้วยมือเปล่า ก้อนหินและก้อนไม้ ถูกปราบปรามอย่างหักหาญจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอาวุธประสิทธิภาพสูง ที่ปฏิบัติการปราบปรามได้อย่างมีระบบดีเยี่ยม การลุกฮือที่ไซว์โตด เกิดขึ้นอย่างมีผลสืบเนื่องมาจากภาวะดุลย์อำนาจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในภาคใต้อาฟริกาเมื่อเร็วๆ นี้ ภายหลังจาก

ทหารสหประชาชาติในทะเลทรายไซว์โตด

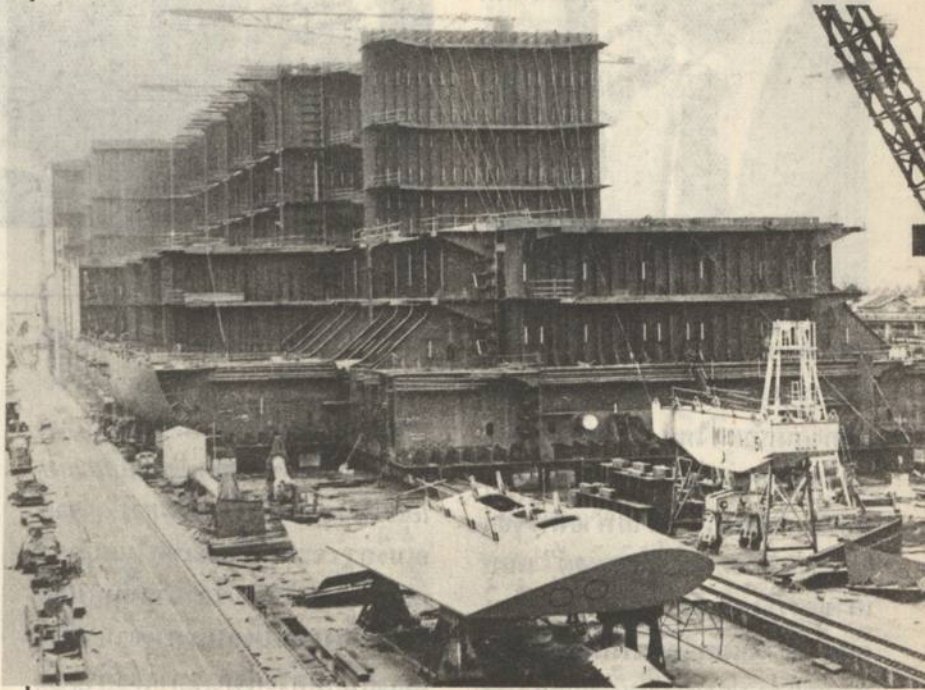
ชัยชนะของกลุ่มเฟรลีโมต่อปอร์ตูกีส
ในประเทศโมซัมบิก การขยายตัว
อย่างรวดเร็วของสงครามจรรยาใน
โรดเซีย และแอมิเบีย และชัยชนะ
ของฝ่ายเอ็มพีแอลเอ. ในอังกิลาต่อ
กองทัพที่ไม่เคยมีใครเอาชนะได้ของ
อาฟริกาใต้เอง หลากๆกรณีเหล่านี้
ได้สร้างภาพประทับใจแก่ผู้คนที่ต้อง
การความเป็นอิสระของคนหนุ่มผู้กล้า
ในอาฟริกาใต้อย่างลึกซึ้ง

จากการลุกฮือที่ไซว์โต ทำให้
เสียงเรียกร้องจากพวกผิวขาวเองให้
มีการปรับเปลี่ยนอย่างจริงจังในนโยบาย
แยกผิว เพื่อที่ว่า การปรับเปลี่ยน
เหล่านี้จะสามารถช่วยให้ "รักษา
อาฟริกาใต้เอาไว้ให้ตะวันตก" ต่อไป
ได้ มีรายงานข่าวกล่าวว่า นายกรัฐ
มนตรีของเยอรมัน นายเฮลมุท ชมิดท์
เคยว่านายวอร์สเตอร์ตรงๆว่า นโยบาย
แยกผิวของวอร์สเตอร์เป็นการ
ล่วงละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์
และเป็นนโยบายที่สมควรจะฝังทิ้งไป
ได้แล้ว ส่วนตัวคริสตินเจอร์เองนั้น
แม้จะไม่ได้ว่ากล่าวอะไรนายวอร์สเตอร์
โดยตรง แต่ก็ดูเหมือนว่า เขาก็ได้ยอมรับแล้วว่า นโยบายแยกผิว
จะต้องถูกขจัดทิ้งไปเสีย หากยังต้องการ
ให้มีเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ
อาฟริกาใต้แห่งนี้ และหากสหรัฐฯ
ยังต้องการให้อาฟริกาใต้เป็น
สถานรักษาสันติภาพปลอดภัยใน
มหาสมุทรอินเดีย และแอตแลนติก
ใต้ในยุทธศาสตร์การทหารโลกของ
สหรัฐฯ รวมทั้งหากยังต้องการให้อาฟริกาใต้
เป็นที่พักพิงปลอดภัยสำหรับการ
ลงทุนของสหรัฐฯ ด้วย

การลงทุนของสหรัฐฯ ในอาฟริกา
ใต้เมื่อปี ๒๕๑๓ รวมทั้งสิ้นมีประ
มาณ ๑.๕ ล้านดอลลาร์ต่อปี
เชื่อกันว่า ในขณะนี้ จำนวนเงิน
ลงทุนของสหรัฐฯ ได้เพิ่มขึ้นเป็นประ
มาณ ๒ ล้านดอลลาร์ต่อปีแล้ว

เศรษฐศาสตร์

เอเชียอาคเนย์ : สวรรค์นักลงทุนอเมริกันยังไม่หายไปไหน

ช่วงเวลาเพียงปีเดียว ที่นักลงทุน
ชาวอเมริกันขวัญเสียไปกับความพ่าย
แพ้ของรัฐบาลของตน ในการพยายาม
ปกป้องภูมิภาคเอเชียอาคเนย์จาก
ภัย (เฉพาะในความเห็นของนักกล
ลงทุน) คอมมิวนิสต์ที่กวัดจี้ทางมา
เป็นเวลานานถึง ๒๕ ปี มาในระยะนี้ นัก
ลงทุนชาวตะวันตก โดยเฉพาะชาว
อเมริกัน ก็เรียกขวัญกลับมาได้และ
รู้สึกคลั่งกิมชีวิตชวาชนนอกกรุงหน
งตั้งท่าเตรียมตัวบรรเลงเพลงลงทุนๆ
ในภูมิภาคนี้ด้วยมาดใหม่ที่ร้ายกว่า
เดิม โดยมีรัฐบาลที่ดั่งของพวกเขา
หนุนสุดใจขาดดินอยู่เบื้องหลัง

จากเงินลงทุนทั้งสิ้นของนักกล
ลงทุนลงแถม ๑ ล้านดอลลาร์ต่อปี เมื่อ
ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ได้เขยิบสูงขึ้นเป็น

๑๒ ล้านดอลลาร์ต่อปี เมื่อปี ๒๕๑๓ 'วาร
สารวอลสตรีท' กุ้มนักลงทุนถึงกับ
มีโครงการจะออกวารสารนิตยสารใน
ภูมิภาคเอเชียภายในเดือนสองเดือน
เพื่อสนองรับกับบรรยากาศที่ยังไปได้
สวยของการลงทุนในทวีปเอเชีย และ
ขอเท็จจริงอีกประการหนึ่งที่ชาวเอ
เซียต้องรับรู้ไว้ด้วยก็คือ บัณฑิตการ
ลงทุนค้าขายของลงแถมกับภาคพื้น
เอเชียนั้น ตาลงแก่ใช้กระเป๋าก็บ
เงิน ใบใหญ่กว่าใบเก่าที่แก่เคยใช้
ค้าอยู่กับเพื่อนๆ ของแกในยุโรปเสีย
แล้ว

ลองมาฟังความเห็นของบรรดา
นักการเมืองและนักธุรกิจอเมริกันใน
หลายๆ ประเทศแถบเอเชียอาคเนย์
กันหน่อยปะไร จะได้พอรู้สึกได้ว่า

ลิกวนยู

คนเหล่านี้ยังล่าพองและกระหายกับผลประโยชน์ที่ยังจะตักตวงได้จากภูมิภาคนี้สักแค่ไหน

นักลงทุนอเมริกันหัวใสหลายๆ คนเล่นตีความเจ้าความพ่ายแพ้ของนโยบาย "ต่อต้านคอมมิวนิสต์" แบบเก่าของรัฐบาลตนว่า มันเป็นเรื่องที่คิดแล้วละ ใหม่มันได้รู้แล้วกันออกมาเสียทั่วๆ ประเทศไหนไปแล้ว ประเทศไหนยังอยู่กันแน่ และความชัดเจนเหล่านี้ก็จะเบนพินฐานอันมั่นคงสำหรับกำหนดความสัมพันธ์ทางการค้า (ที่ย่อมต้องคำนึงได้เสมอตราบที่มนุษย์ยังต้องกินต้องใช้สิ่งของอยู่) ที่ถูกต้องกับภูมิภาคนี้ด้วยขนาดใหม่ที่เขากับยุคสมัย

คำพูดของนายเจมส์ ดี. ฮอดจ์สัน เอกอัครราชทูตสหรัฐประจำประเทศญี่ปุ่น น่าจะพอถือได้ว่าเป็นทัศนคติของตัวแทนฝ่ายรัฐบาลได้ เขาบอกว่า "ระยะปรับตัวหลังสงครามเวียดนามได้ผ่านพ้นเราไปแล้ว ต่อไปเราควรจะมีมุ่งสำรวจถึงความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ โดยถือเอาเสถียรภาพทางการเมืองเป็นเครื่องช่วยมองให้ดี"

นายแอล.เจ.มัลเคิร์น รองประ

ธานฝ่ายบริหารของธนาคารแห่งอเมริกาในญี่ปุ่น ก็แสดงความเชื่อของเขาออกมาเมื่อไม่นานนี้เช่นกันว่า การสิ้นสุดของยุค "ข้อเกี่ยวกับเอเชียอาคเนย์ด้วยกำลังทหาร" จากอเมริกา จะทำให้ประเทศในภูมิภาคแถบนี้ไว้วางใจอเมริกามากขึ้น และยังคงต้องยอมให้อเมริกาเข้ามาข้องเกี่ยวกับตนด้วยกิจการทางธุรกิจอยู่ดี แม้ว่าจะมีข้อแม้บางว่า ต่างก็ต้องได้ประโยชน์อย่างเห็นๆ กันอยู่

นายธนาคารอเมริกันคนหนึ่งในการ์ตา ก็เห็นว่าประเทศแถบนี้แม้ว่าจะไม่พิสมัยความผูกพันอย่างแนบสนิทกับอเมริกาเต็มที่เท่าเดิม "แต่คนพวกนี้ก็ยังคงต้องการเงินลงทุนและความรู้เทคโนโลยีต่างๆ ที่เรามีให้อย่างจืดจางอยู่ ฉะนั้น แม้เขาจะไม่ค่อยชอบขบขันเรานักแล้ว แต่พวกเขาก็จะทำทรงเป็นปรปักษ์กับเรามากนักไม่ได้เช่นกัน"

อินโดนีเซีย เป็นแหล่งลงทุนที่ใหญ่ที่สุดของอเมริกาในภูมิภาคนี้ ในทวันนี้ เงินลงทุนโดยตรงจากบริษัทอเมริกันในประเทศเกาะใหญ่แห่งนี้มีมากกว่า ๑ ล้านล้านดอลลาร์

และการลงทุนมูลค่าอีกประมาณ สองล้านล้านดอลลาร์ มีบริษัทอเมริกันถือหุ้นร่วมอยู่กับบริษัทอื่นๆ

แม้ว่า การลงทุนใหม่ๆ ในอินโดนีเซียเมื่อบทแล้ว จะมัน้อยลงกว่าปีก่อนๆ ไปบ้าง เพราะภาวะปั่นป่วนภายในของอินโดนีเซียเองที่เกือบถึงขั้นล่มจม แต่ตอนนี้ ท่านนักลงทุนทั้งหลายก็มีความมั่นใจสูงขึ้นมาอีกบ้างแล้ว "คุณต้องใจเย็น และอดทนหน่อยนะครับ จะรีบคลกวยมันได้ทีไหนกัน" นายเชส แวริง ผู้จัดการของมอร์แกน การ์นีย์ ทรัสต์ ในการ์ตาให้เคล็ดลับในการลงทุนที่อินโดนีเซีย

เมื่อบทแล้ว บริษัททรัสต์ของนายแวนงนแหละที่เบนผู้ให้ความช่วยเหลือแบบสร้างบুদ্ধคุณไว้แก่รัฐบาลอินโดนีเซีย ด้วยการดึงเอาธนาคารใหญ่ๆ ทั้งหลายมาให้เงินกู้ถึงรายละเอียด ๕๕๐ ล้านเหรียญ รวมทั้งหมดแล้วเป็นเงินถึง ๑๐ ล้านล้านเหรียญ แก่บริษัทน้ำมันเปอร์ตามินาของรัฐบาลอินโดนีเซียที่กำลังอยู่ในภาวะหน่ววมตัวจนเกือบล้มละลาย

"เราให้เงินก็เป็นระยะหกปี และหากว่าในหกปีข้างหน้า ซูฮาร์โตยัง

อยู่ในอำนาจ เราคิดว่า การลงทุน
ของอเมริกาจะต้องมีความมั่นคงและ
เติบโตมากขึ้นได้ ผู้บริหารนายหนึ่ง
ของธนาคารอเมริกันให้ความเห็น

แต่อินโดนีเซียเอง แม้ว่าจะมี
ความต้องการเงินลงทุนจากสหรัฐ
อินโดนีเซียก็ไม่ยอมเป็นหมูให้เลอ
ง่าย ๆ อย่างเดิมเสียแล้ว ส่วนแบ่ง
ต่างๆ อินโดนีเซียต้องการในปริมาณ
ที่สูงขึ้นกว่าเดิม นับเป็นสิ่งที่กล
ลงทุนสูงแหลมทั่วทั้งภูมิภาคพากันวิตก
ในตอนนั้นมากกว่าปัญหาการก่อการ
ร้ายที่พวกเขาเคยหวาดกลัวมาอย่าง
มาก เมื่อก่อน บริษัทกาลเท็กซ์ เพิ่ง
เสร็จการเจรจาที่ค่อนข้างยากเย็นกับ
ทางรัฐบาลอินโดนีเซีย ในปัญหา
ส่วนแบ่งของผลผลิตและผลประโยชน์
จากน้ำมันดิบของอินโดนีเซีย
และบริษัทขุดน้ำมันอเมริกันอีกแห่ง
หนึ่งที่มีกิจการอยู่ในอินโดนีเซีย ก็
เพิ่งได้รับเงื่อนไขข้ออนุเคราะห์ส่วน
ของผลประโยชน์จากทางฝ่ายรัฐบาล
อินโดนีเซีย

“คนส่วนมากคงเห็นใจฝ่ายรัฐ
บาลอินโดนีเซียว่า ควรได้รับส่วน
แบ่งที่คุ้มกับทรัพยากรของตน แต่
รัฐบาลอินโดนีเซียก็ควรสำรวมไว้
ด้วยว่า ถ้าบริษัทผู้ลงทุนไม่ได้ส่วน
แบ่งที่คุ้มเหมือนอย่างแล้ว พวกเขาจะ
ถอนตัวออกไปไหนหว่าระ มองคน
อินโดนีเซียมะงะมะงะหาราขาดเจ้านา
มันเอง” ผู้บริหารคนหนึ่งของบริษัท

น้ำมันพิกันในจาการ์ตาเปรยขู่ไว้
มาเลเซีย บริษัทเอกชน (บริ
ษัทน้ำมันอีกแห่งหนึ่งของสหรัฐ) ก็
เล่นไม่เล่นกับรัฐบาลมาเลเซียเขาให้
เช่นกันเมื่อปีที่แล้ว เมื่อตอนที่มาเล
เซียออกกฎหมายฉบับใหม่ออกมาให้
รัฐบาลเขาควบคุมดำเนินงานด้าน
การจัดการของบริษัทขุดเจาะน้ำมัน
ทั้งหลายภายในประเทศ เพื่อที่จะลด
ราคาการผลิตน้ำมันให้ต่ำที่สุดเท่าที่

จะทำให้

ยักษ์ใหญ่อย่างบริษัทน้ำมันเอก
ซอนก็โวยขึ้นมาทันที การจะเข้
ควบคุมของรัฐบาลอย่างนี้ เป็นการ
โอนกิจการเข้าเป็นของรัฐดู ๆ านเอง
และด้วยวิธีที่จะเลี่ยงการชดเชยเงิน
ให้กับทางบริษัทที่ได้สัมปทานดำเนิน
การอยู่ด้วย

ร้อนถึงรัฐบาลมาเลเซียต้อง
ค่อย ๆ อ้อมอ้อมกับยักษ์ใหญ่พวกนี้
ในที่สุดตาคอนว่า กฎหมายก็เขียน ๆ
ไว้อย่างนั้นเองแหละ ให้ดูข้างว่า
รัฐบาลมาเลเซียก็ได้พยายามจะปก
ป้องทรัพยากรของชาติแล้วเช่นกัน
แต่ในส่วนการปฏิบัติมัน จะทำจริง
จึ่งแค่ไหน เป็นอีกเรื่องหนึ่งพูด
กันได้

ในปลายปี ๒๕๑๑ ประมาณกัน
ว่า เงินลงทุนของอเมริกันในมาเล
เซียมีอยู่ราว ๔๑๖ ล้านดอลลาร์ บรรดา
ธนาคารรวมทั้งสถานทูตสหรัฐที่นั่น
ก็ล้วนแต่อยากให้อำนาจเงินลงทุนนี้
สูงขึ้น ซึ่งความหวังของพวกเขา
คงจะไม่เป็นหมันไป ในเมื่อรัฐบาล
ได้แสดงท่าทีอ่อนข้อต่อการบังคับใช้
กฎหมายการลงทุนออกมาแล้วเช่นนี้

ในเมืองไทย การลงทุนของ
สหรัฐจะลดลงไปหน่อย เหลือราว
ต่ำกว่า ๕๐๐ ล้านดอลลาร์ ในปัจจุบัน
แต่รัฐบาลอนุรักษ์ก็ได้จากการเลือก
ตั้งเมื่อเดือนเมษาก็คงพอทำให้ท่าน
นักลงทุนทั้งหลายอุ่นใจได้บ้าง

สิงคโปร์ ผู้ยื่นคำร้องรับนักธุรกิจ
จากทุกชาติด้วยคำขวัญที่ว่า “สิงค
โปร์เป็นเหมือนบ้านแห่งที่สองของ
คุณ” ไม่เคยทำความตกอกตกใจให้
กับนักลงทุนเลย ในปลายปี ๒๕๑๑
สหรัฐเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดบน
เมืองการค้าแห่งนี้ด้วยจำนวนลงทุน
ประมาณ ๔๓๕ ล้านดอลลาร์ คิดเป็น
ถึง ๓๓.๓% ของเงินลงทุนจากต่าง

ชาติทั้งหมดบนเกาะนี้ที่ค้านักแห่งนี้ ทาง
การอเมริกันคาดกันว่า ภายในปี
เงินลงทุนควรเพิ่มสูงขึ้นถึง ๔๕๐ ล้าน
เหรียญได้สบาย

ส่วนฮ่องกง นั้น ดูจะเป็นที่
ปลอดภัย และทำเงินง่ายเอากการสำ
หรับนักลงทุนที่ได้ช่องทาง การลง
ทุนจากพิกันบนเกาะน้อยแห่งนี้จึงสูง
ถึงเกือบครึ่งหนึ่งของเงินลงทุนจาก
ต่างชาติคิดเป็นเงินราว ๔๕๐ ล้าน
เหรียญ

ในวงการนักธุรกิจที่ฮ่องกง
การคุยกันอย่างกะลุ่มกะเหลยลงการ
ทำธุรกิจกับเวียดนาม ภายหลังจากที่
เวียดนามตั้งตัวดีดจากการสู้รบแล้วก็
ต้องมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจ รัฐบาล
ใหม่ของเวียดนามเองก็ได้แสดงท่าที
ออกมาแล้วว่า ยินดีจะร่วมมือกับ
บริษัทน้ำมันต่างชาติ เพื่อนำน้ำมันที่
มีอยู่มากมายตามชายฝั่งตะวันออก
ของประเทศมาใช้ประโยชน์

เป็นเรื่องที่เป็นไปได้อย่างยิ่งว่า
อเมริกันจะมีความสัมพันธ์ทางการค้า
กับเวียดนามที่เป็นสังคมนิยม โดยสม
บูรณ์แล้วได้ในอีกไม่นานนัก ก็ดูแต่
ธนาคารแห่งอเมริกันนี่ปะไรก็แอบ
ไปตั้งสำนักงานไว้ในฮานอยจนเป็น
ที่ฮือฮากันในวงการมาแล้ว ธุรกิจ
อื่น ๆ จะม้วนงมเฉยให้ผิวดิวสันกล
งทนที่ทำได้เป็นอย่างดี

ด้วยแนวโน้มและบรรยากาศ
ต่างๆ เช่นนี้ ทำให้เห็นได้ว่า ที่ใคร
บางคนเคยเอ๋ยไว้ว่า สวรรค์นี้ลงทุน
ล้มสลายไปแล้วจากเอเชียอาคเนย์
จึงดูจะเป็นคำเอ๋ยที่แสดงอาการประ
สาทอ่อนของนักลงทุนใจฝ่อมากกว่า
จะเป็นการมองสถานการณ์จากสาย
ตาของนักลงทุนผู้เจตน์ ซึ่งย่อม
มองเห็นช่องทางของธุรกิจการลงทุน
และการค้าเสมอ ไม่ว่าภาวการณ์
ทางการเมืองจะเปลี่ยนแปลงไปอย่าง
ไร

ประสาน มีเฟื่องศาสตร์

จตุรัส : ที่จะมาคุยกับคุณประสานในวันนี้ ก็เป็นการคุยในเรื่องชีวิตและงานของคุณประสาน

ประสาน : แหม... มันไม่มีอะไร

จตุรัส : สมว่ามันมีหลายเรื่องที่น่าสนใจครับ

ประสาน : ชีวิตผมไม่มีอะไร... ชีวิตผมไม่มีอะไรนี้ มันเป็นไปตามดวง คนหนังสือพิมพ์ เมื่อต้องมาให้สัมภาษณ์หรือกลายเป็นตัวข่าว มันไม่สนุกนะ แต่ผมมันเกรงใจ ในฐานะน้อง ๆ จะปฏิเสธก็ปฏิเสธไม่ลง แต่เมื่อคุณบอกในฐานะชมรมบอกแล้ว ผมก็ไม่สบาย

จตุรัส : ก็เป็นการคุยกันในเรื่องธรรมดา

ประสาน : การคุยกันนั้น ที่สนะก็เป็นอย่างหนึ่ง ออกเป็นคิ้วหนังสือกันอย่างหนึ่งมันไม่สนุก แต่เมื่อเอาไปเขียนก็กลายเป็นคนชมรมบอกอย่างก็คิด... ก็กินอะไรนั้น ก็ทำเป็นบุคคลสำคัญ ที่สามารถสร้างอะไรโดยที่มันไม่มีอะไรเลยมากมาย แต่จะวิธไหนผมไม่รู้ละ ผมไม่มีอะไรน่าฟัง ก็กินเงินเข้ามาทำ เวลาก็ยังผ่อนดอกเขาอยู่ อาศัยพรรคพวกเข้ามาทำ ตูกันไปวัน ๆ เอา... ทำหนังสือพิมพ์เสียดอกเบย แต่บางแห่งเขาเอาดอกเบยมาทำหนังสือพิมพ์นะ... นี่ตัวอย่างบ้านเมืองนะ เขามันนายทุนรวย ผมไม่มีเอาที่ทางหน้อยไปไขว้... เราคุยกันดีกว่า

จตุรัส : ก็คุยกันไปเรื่อย ๆ

ประสาน : ไม่ต้องเอาไปลงข่าว คนเขาเขม่นเอา... มันเด่น

จตุรัส : เรื่องเขม่น ก็คงมีบางกลุ่มเขม่นอยู่แล้วครับ

ประสาน : เปล่า... ทำด้อยให้เด่น ผมทำงานเสร็จแล้วก็กลับบ้าน กลับบ้านแล้วก็มานั่ง นึกขบขันว่าไม่ได้ดูหนังเลย อยู่ระหว่างที่ทำงานกับบ้าน

จตุรัส : มีความเห็นอย่างไรที่หนังสือพิมพ์ทุกวันนี้นักแบ่งออกเป็นซ้ายกับขวา

ประสาน : ... เพราะคนเข้าใจว่าเรายังมีมันในบางสถาบันแบบนั้น บางคนบอกว่า ผมคอนเซอร์เวทิฟ ผมบอกว่าผมไม่คอนเซอร์เวทิฟ คอนเซอร์เวทิฟแปลว่าอนุรักษ์นิยม แต่ผมอนุรักษ์นิยม หลักใหญ่ ๆ ต้องรักษาไว้ หลักเล็ก ๆ ย่อยต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ที่หนังสือข่าว ซ้ายคืออะไร ถ้าซ้ายคือการโค่นล้มสถาบันต่าง ๆ ผมก็ไม่เห็นด้วย ถ้าขวาหมายถึงการเอาตัวเอาเปรียบ ผมก็ไม่เห็นด้วย ผมก็ต่อสู้ ผมจะยกตัวอย่าง ครั้งหนึ่งนายเทอดภูมิ ใจดี ที่ทำให้เกิดความวุ่นวายในเรื่องคดีศานัน ผมต่อสู้ให้กรรมกรนะครับ มองภาพจนผมผิด เทอดภูมิได้ขวนไปอยู่ไหน ไปอยู่ปารีส ต่อสู้ให้กรรมกรจริงหรือเปล่า เรียกเรื่องจน

จตุรัส ๒๔

สัมภาษณ์

สัมภาษณ์บุคคลประจำสัปดาห์ เป็นเวทีการแสดงความกิดเห็นของแต่ละบุคคลที่ "จตุรัส" ได้เชิญเข้ามาเป็นแขกของเราในแต่ละสัปดาห์ เพื่อแสดงข้อกิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพหรือเหตุการณ์ที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับอยู่ ตลอดจนข้อกิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป ในฐานะประชาชนคนไทยคนหนึ่ง ซึ่งย่อมเป็นความกิดเห็นที่อิสระ ไม่เกี่ยวข้องกับ "จตุรัส" แต่อย่างใด เรามัฐานะเพียงผู้ถ่ายทอดข้อกิดเห็นเหล่านั้นออกมาต่อสายตาท่านผู้อ่าน

ในฉบับนี้ ประสาน มีเฟื่องศาสตร์ เจ้าของนามปากกา "กะแซ่" และ "สี่เสียด" อันเกรียวกราว บัจจุบันเป็นเจ้าของและผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์

"ดาวสยาม" ได้เป็นแขกของเราในฉบับนี้ ซึ่งหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านทั่วไป ตลอดจนนักศึกษาและประชาชนบางกลุ่ม ว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่ไม่ใช่หนังสือพิมพ์

"กะแซ่" ขณะนี้อายุ ๕๘ ปี ทำงานหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ สุขุมพรวันหนึ่งไม่ถึงสองสัปดาห์ว่าเหล่านั้นไม่ยอมแต่ต้อง ซึ่งเจ้าตัวกิดว่าคงจะเป็นเคล็ดที่ทำให้ดูไม่แก่ แม้ว่าวัยใกล้จะปลดเกษียณเต็มที แต่เจ้าตัวก็ปฏิเสธความแก่อย่างแข็งขัน เพราะถือว่าเมื่อก่อนเราแก่เข้าแล้วจะทำหนังสือพิมพ์ไม่ได้ ไฟที่ม้อยู่ในตัวจะหดยไป

นายทุนเขาอยู่ไม่ได้ ไอ้การลงทุน คนลงทุนเขาก็ต้องมีกำไร ไม่มีกำไรใครเขาจะลงทุน ประเทศที่ไม่มีการลงทุนก็อยู่ไม่ได้ เมืองไทยมันไม่เหมาะกับรัฐวิสาหกิจ มันจึงโรงงานกระดาษบางปะอินกำลังบอกขาย เมืองไทยมันกำลังเป็นอย่างนั้น ทุนถ้าเป็นของตัวดูแลกิจการ พอกิจการไม่ใช่ของตัวลงทุน รัฐลงทุน พอใหญ่เขาก็คอร์รัปชัน นี้ความไม่เหมาะสม ทุนพูดถึงเรื่องเทอดภูมิ ก็เรียกเสียว่าเมื่อเขาลงทุนก็ต้องเสียดอก เขามันหลักทรัพย์ก็ไปใช้วันการเอาเงินออกมา ถ้าเขาทุนดอกเบยไม่ไหว กิจการก็เดินไม่ได้เราต้องประคับประคองด้วยความเห็นใจกัน ล้อได้พอสมควร ก็กรรมกรคน... เออพนักงานโรงแรมคนหนึ่งได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเจ็ดร้อยห้าสิบบาท นายเทอดภูมิเรียกเรื่องให้ได้ประมาณสามพันบาท มันแอบเสิร์ฟ พอวันวานนี้ นักท่องเที่ยวก็ไม่มา เพราะนักท่องเที่ยวต้องขนกระเป๋าเอง แล้วใครละเป็นผู้เดือดร้อน คนงานเอง ผมต้องสู้เรื่องเหล่านี้ ความเป็นธรรมต้องมี แต่ต้องเป็นความเป็นธรรมของทั้งสองฝ่ายด้วยกัน คนงานด้วยและคนลงทุนด้วย ผมต่อสู้... เทอดภูมิหนีไปปารีส ดุสิตฯ แยกพนักงาน คนอยากเข้าไปทำงานก็ไม่ได้ อีกพวกคอยเตะคอยถีบ ถ้าพูดอย่างผมไม่เป็นขวาเลย

จตุรัส : อะไรเป็นเหตุที่ทำให้คุณประสานเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในวงการหนังสือพิมพ์

ประสาน : เอ... ไปเรียนกลับมาบ้านช่วยแม่ไม่แบ่งแม่ก็ทำงานมดได้ ทำขนมเฟื่องฟู เช่นคาเบียร์เล็กสโมงครั้ง กลับมาบ้านก็เห็นชนมชาย ถึงนั้นก็กลับมาบ้านทำการบ้าน ก็เรียนไม่ค่อยจบดี... แต่เสียใจ โชคดี มันอยู่ที่โชค คือขายขอบหรือโชติ แพร์พันธ์ นักเขียนนักประพันธ์ แก่ก็บังเอิญได้ภรรยาซึ่งเป็นญาติผม และตอนชีวิตบั้นท้ายตอนสงครามระเบิดออกมาตาม ๆ ก็ภรรยาของแกก็มาอาศัยอยู่บ้านผม ซึ่งอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา แกก็มาอาศัย มันก็ปลอดภัย คุณโชติก็มาอาศัยอยู่ ตอนนั้นผมกำลังเป็นเด็ก รุน ๆ แกก็ฝากไปเป็นเด็กเก็บเงินที่ประชากร ทุนก็เข้าไปกองบก. คุณเฉลิม วุฒิชัยมีตามาถามว่า ไอ้หนูมาทำไม เพราะกองบก. ไม่มีสิทธิเข้าไป ถามว่าไอ้หนูเอ็งอยากทำอะไร ครบผม ไปเสียให้พ้นแล้วกัน... ผมก็เริ่มอ่านหนังสือ ตอนนั้นผมโชติ แกเขียนเรื่องส่งไปให้คุณอดมชาติบุตรพิมพ์ ผมก็เป็นคนถนัดอักษรไปส่ง ได้ค่าเรื่องหกสิบบาท กิดถึงตอนนั้นแล้วหกสิบบาทก็เป็นพันสองร้อยบาท ต่อขอเขียนหนังสือ แกเขียนตอนดัส รุ่งเช้าผมไม่กลับไปส่งครุฑ ได้เงินมาหกสิบบาท แกก็ให้ผมสิบบาท โดยมีข้อแม้ว่าต้องไปอยู่หอสมุดแห่งชาติแล้วเขียนมาเล่าให้ฟังว่าได้อ่านอะไรมาบ้าง หอสมุดแห่งชาตินั้นก็เป็นมหาวิทยาลัย

จตุรัส ๒๕

ลย์ของผม ภาพกลอนโคลงฉันท์ผมก็แต่งได้ เรียบเซนๆ ผมเรียนอยู่ห้อง ๕ ก็ขึ้นห้อง ๖ ไม่ได้ เพราะผมออกจะเก๋ หน่อย ถ้าเป็นนักศึกษา รุ่นนั้นก็ออกจะหัวรุนแรง... และ ในวงการหนังสือพิมพ์ ผมก็เป็นคนริเริ่มหลายอย่าง อย่าง หนังสือพิมพ์ผียคน ไอ้พวกหนังสือพิมพ์เข้าประเภทที่นิยม รูปมาก ๆ แต่ก่อนมันมีอย่างนั้นแบบชาวไทย ประชาธิปไตย ประชาชาติ ตอนนั้นไอ้กัมพลโรงพิมพ์ใหม่ที่ซอยวรพงษ์ ผมไปทำกับแกได้ ๖ เดือน หนังสือชนจาก ๔ พันเป็น ๖ พัน เดียวนพไฟฟ้าใหม่ไป แกก็มาปรึกษาผมว่าจะทำยังไง ผมก็ ว่าไปขมเงินมาทำ ก็ไปขมกันมาได้ ได้เพียงสองหมื่นกว่า บาท พอหนังสือออกวันแรกก็เหลือเงินเพียงสองพันเจ็ด ร้อยบาท แกบอกว่าจะต้องประหยัดกันทุกอย่างๆ ผมบอกว่า ผมขออย่างได้ใหม่ ผมจะเล่นรูป แล้วบรรยายใต้ภาพ ให้ ภาพนั้นเป็นข่าว มันเข้าถึงจิตใจมากกว่า ผมเป็นผู้ริเริ่ม การเล่นภาพในวงการหนังสือพิมพ์ แล้วก็ตามกันมา แต่ ก่อนหน้าสักก็มีข่าวเบ็ดเตล็ดเล่นรูปมาก ๆ ลม... ข่าวต่างๆ เล่นแต่รูป ก็เล่นกันทุกฉบับ ต่อมาก็เขียนข่าวสังคม เขียน วันละสัคน จนกระทั่งต้องเขียนวันละขีสิบสามสิบคนเพื่อ ให้จุใจคน คนเขียนไปเห็บไปๆ ทุกฉบับก็เอาอย่าง ผมก็ เป็นคนริเริ่ม การตอบสารพันปัญหา มีแต่ก็ถูกตอบ ไม่มีใครกล้าตอบสู้ ก็เอามาตอบ ก็ถูกตอบแบบคลาสสิก เราเดินแบบชาวบ้าน แล้วก็ตามกันมา ทันทีถึงเรื่องเชกส์ ยุคนสมัยนั้นคุณไปเดินเมืองนอก คุณไปดูหนังไปตามโรง ใหญ่ อย่างประเทศสแกนดิเนเวีย บางทีก็แก้ม้าเดินกัน มันเรื่องของโลก ก็มันเรื่องของแมนพอลลูนัน คุณเข้าใจไหม

จตุรัส : คุณประธานมีเขียนในการทำหนังสือพิมพ์อย่างไร
 ประธาน : สำหรับผมไม่มีหรอกครับ แต่สถาบันจำเป็น

...นะชะ พระเจ้าอยู่หัวของเราไม่ใช่กึ่งส้วางวัฒนา ไม่ใช่ปรีช นโรดม ทมาเล่นการเมือง หรือกึ่งส้วางวัฒนา ทมาอยู่ทลานข้าง เมืองหลวงไอ้... ไม่ได้ทำอะไรเลย มันต่างกัน

จตุรัส : แล้วเรื่องหนังสือพิมพ์ทวสยามดนักศึกษามาวางพรรค

ประธาน : อยู่ข้างนอกวางพรรคผมยินดีครับ แต่ถ้าบุกเข้า มาข้างใน... ขอโทษครับ ผมมีบนทุกชนิด ซึ่งมีใบอนุญาต บันลูกของहांคันคุณไม่รู้เรื่องเลย ออโตเมติก นี่ ผมมีเฉพาะตัวผมสองกระบอก ผมขอให้กองบรรณาธิการ อีกสามกระบอก ห้ากระบอกพอไหมครับ บุกเข้ามาทำลาย ทรัพย์สินผม ผมก็ยิง ปกป้อง มีบนันครับ... มีบนใช้ไหม ครับ จลาจลุ่นวายแล้วมาทำลายทรัพย์สินผมเสียหาย ผม ต้องป้องกันทรัพย์สินของผม มันเป็นที่ทรัพย์สินบ้างเจกชน เป็นทรัพย์สินส่วนตัว

จตุรัส : มีความเห็นอย่างไรต่อการชุมนุมของนักศึกษาเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม

ประธาน : ทำไมต้องไปเอนต์เขาวันที่ ๔ แล้วไปเขี้ยวรด ชาติเขา ผมไม่เห็นด้วยมันไม่ถูก แต่ในเวลาเดียวกัน ไม่เคยเห็นแดมฟลในด้าอนเลข ซึ่งกำลังเป็นศัตรูอกฝ่าย ศัตรูรอบบ้าน ศัตรูจริง ๆ คือใคร ไอ้กันหรือ... โน ทำไมแห่งชาติเราต้องเปลี่ยนมีดาว มันเรื่องอะไรกัน... เอ... ..ถามกันสั้น ๆ อย่างภาษาขิลลือเค็ดขของเด็กประถมศ ทำไมแห่งชาติต้องมีดาว ทำไมฉวนจะต้องเปลี่ยนแห่งชาติ เดิมมีหลาย ๆ เป็นดาว ทำไม ขอโทษครับ บรริวาร นัผม เชออย่างน

จตุรัส : เห็นทวสยามชอบใช้คำว่า "ไอ้คอม"

ประธาน : ไอ้คอม ๆ ผมด้าแน ๆ คอมมิวนิสต์ผมต้องต่อสู้ ด้วยชีวิตของผม ผมศีกษามันทะเลนะครับ ศีกษามาอย่าง

ออฟติมิท ไม่ใช่แปดซิมิท สมศึกษาจริงๆ อ่านมาก อ่าน
จนเป็นหนอนหนังสือ ผมเรียนฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษไม่
เคยเสียเงินเลย แต่ถ้าจะแปล ขอโทษทีเถอะครับ อักษร
ศาสตร์บัณฑิตแปลข่าวสัสมไม่ได้ โฟสต์ เวอร์ลดตงสอง
ฉบับ ผมใช้เวลาอ่านเพียงไม่กี่นาทีจบทั้งสองฉบับ ด้วย
ความต้องการอ่าน ภาษาอังกฤษอ่านมากจริงๆ ผมศึกษา
เรื่องลัทธิคอมมิวนิสต์ ศึกษาจริงๆ

จตุรัส : มีความเห็นอย่างไรระหว่างนายเกษีย และมรว.
คึกฤทธิ์

ประธาน : คุณเกษีย . . . ท่านเกษีย . . . อาจารย์เกษีย
ท่านเป็นคนง่าย ๆ ไม่มีชนชั้น ส่วนคึกฤทธิชนกยอมรับ
ในสภาว่าเคลื่อนไหว เต็มไปด้วยชนชั้น ชนชั้นเหล่านี้
ไปเพื่อส่วนรวมหรือ โน . . . เพื่อตัวเพื่อพรรค ชนชั้น
ไม่ใช่เพื่อประเทศชาติ ชนชั้นเพื่อความมั่นคงของพรรค
เพื่อกลุ่มของตัวเอง ชนชั้นผมเบลมและผมต่อสู้ ต่อสู้จน
กระทั่งวันคึกฤทธิชนก ดาวสยามมีส่วน ผมพูดให้คุณได้
เกษียก็เกินไป รัฐมนตรีหนุ่ม ๆ จุงไม่รู้เรื่อง

จตุรัส : แล้วอย่างบางเสียงที่เรียกร้องให้ทหารกลับเข้ามา

ประธาน : ทหารเขาไม่กลับเข้ามาในรูปลักษณะอย่างนั้น

จตุรัส : ถ้าทหารกลับเข้ามาปกครองในรูปลักษณะอย่างเก่า
แล้วคิดว่าจะแก้ปัญหาบ้านเมืองได้ไหม

ประธาน : ผมไม่ทราบ มันเป็นการคาดคะเนกันเกินไป
คุณไปเอาคำถามมาขี้ปากผม

จตุรัส : แล้วต่อเสียงวิจารณ์ว่าคุณประธานทำหนังสือพิมพ์
แล้วมักจะเอารูปผู้หญิงเปลื้องผ้ามาลง ทำให้เสื่อมเสีย
ศีลธรรม

ประธาน : เอ . . . ผมใครจะถามว่า อย่างการตอบ
ปัญหาของนายกระดิ่ง กิ่งทอง ทว่าไป ๆ นนประการใด
นั่นคุณโชติเคชเขียนไว้อย่างนั้น นการเอารูปมาลงกิด คคชัม
ชนชาเราคนไหนใหม่ ว่า ผมดูรูปนั้นน้อยหม่นน้อยในดาว
สยามแล้วก็ไปชมชนเขา หรือผู้ต้องหาคนไหนว่าไปอ่าน
กระดิ่ง กิ่งทอง มาแล้วพืดชนมา ทนไม่ได้เลยไปปลาดึก
มันมีใหม่ เดียวกันทุกฉบับมันมีรูปไป ผมดูจะเบาบางเสีย
กว่า อย่างคุณอย่างผมอ่านมันเป็นเรื่องธรรมดา ถึงโลก
ยุคสมัยมันไม่ใช่ยุคสมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งผู้หญิงจะนุ่งผ้า
กรอมตาตุ่ม ไอ้ข้อเทากี้จะเห็นไม่ได้ มันจะโป๊ไปเสียแล้ว
มันเกินไป

จตุรัส : คุณประธานทำหนังสือพิมพ์มากับแล้ว

ประธาน : ชีวิตในวงการหนังสือพิมพ์ของผม คนรุ่นเดียว
กันแล้วผมแต่เท่า ในระดับหัวหน้ากองบรรณาธิการขณะ
ของเมืองไทย ผมมีอาชีพหนังสือพิมพ์ที่หลังเขาประมาณ
๑๐ ปี อย่าง สนิท เอกชัย วิมล พลกุล อรุณ พลกุล

หรือสุเทพ เหมือนประสิทธิ์เวช เหล่านี้ ผมทำที่หลังเขา
ประมาณ ๑๐ ปี แต่เวลานี้ผมเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ
หนังสือพิมพ์ ในรุ่นเดียวกันแหละ ผมหนักคุณเข้ามาทำ
หนังสือพิมพ์เมื่อ ๒๕๐๑

จตุรัส : ตอนนี้ออกจากไทยรัฐไปทำดาวสยามนั้นเป็นยัง
บ้างครับ

ประธาน : คือเพื่อนผมวิมล พลกุล ช่งตอนนั้นเป็นหัวหน้า
กองบรรณาธิการอยู่ที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อยู่ ๆ ก็ถูกปลด
ออกจากตำแหน่งโดยไม่บอกกล่าว วิมล พลกุลก็ทนอยู่ได้
สองเดือนบอกว่าसानอยู่ได้หรือ อ้าวบอกมาสิเปี้ยกว่าอยู่
ไม่ได้ เขาก็บอกว่าอยู่ไม่ได้ โอเค . . . เปี้ยกันงั้นเลยอยู่
ก่อน ให้เวลาผมหนึ่งเดือน ผมก็ไปสร้างเรือออกลำหนึ่ง
จนเสร็จเรียบร้อยก็เอาพวกมาลงในเรือ โดยนายทุนสุรชต์
โอสถานเคราะห์ เมื่อวันแรกประชุมกันแล้วจะให้นาย
สุรชต์ประกาศปฏิญาณตนว่าจะไม่เล่นการเมือง นายสุรชต์
ก็ประกาศก่อนที่จะเข้าพรรคประชาธิปัตย์ เรารวมทำกัน
และเป็นครั้งแรกที่เราทำหนังสือพิมพ์สยาม ฉบับแรกวัน
แรกจำนวนจำหน่ายสองแสน และจะไม่หนังสือพิมพ์ใด
อีกแล้ว ที่จะขายหนังสือหมดสองแสนฉบับเรื่อยไป ผม
ออกจากไทยรัฐนั้น ก็เพราะว่าเป็นการข่มเหงน่าใจต่อคน
ของกองบรรณาธิการ ก็เลยพากันลาออกกันออกมา แต่เมื่อ
ทำกับไอ้สุรชต์ได้เจ็ดเดือน อยู่ ๆ ก็แยกจากเล็กก็เล็ก แกเป็น
โรคเส้นประสาท พวกผมก็แยช่ครับ ตกงานกันอีก ผมก็
มีหมมทางอยู่เล็กน้อย สองร้อยตารางวา ผมก็เอาไปไว้
ไว้กับธนาคารยืมเงินเอามา ๕ แสนบาทมาทำดาวสยามโดย
ชดเก่า ๆ แต่เราไม่สามารถอุมไว้ได้ทั้งหมด บางคนก็ไป
ทำเสียงปวงชน

จตุรัส : แล้วเรื่องดาวสยามมีเรื่องกับเสียงปวงชนแล้วครับ

ประธาน : เรื่องนั้นผมไม่พูดหรอกครับ เพราะมันเป็นเรื่อง
ที่ซิดล อย่างเช่นเมื่อหลังสุดนี้ เขาก็เขียนเรื่องสนทะเล
เขาเรียกว่าเสริมสน เป็นชู้กับวันฉลาม คนอ่านไม่รู้เรื่อง
แต่คนอยู่ในวงการรู้ ว่าคุณเสริมสร่มอะไรกับคุณวันฉลาม
กาญจนบุคคด ช่งมันไม่จริงเขียนไปทำไม นก็ดลก็ขณะ
กิตติ โหลทอง แล้วแกบอกว่ามีหุ่นได้อย่างไร ในเมื่อเช็ก
สองร้อยห้าสิบบาท แกยผมยั้งแดงเลยครับ ยังมออกสาม
หมื่นห้า ผมให้แกไปซื้อเก้าอี้โต๊ะ ให้แกไปซื้อจ่ายเงินแก
ไม่ใช่ไปเอาเงินแกนะครับ แกจะมาอ้างมีหุ่น ผมใช้แกด้วย
เงินของผมมา ผมก็ธนาคารกรุงเทพอย่างเบ็ดเตล็ด คุณไป
ดูได้ ทุกอย่างเอกสารหลักฐานเขาต้องไม่โปรเจก ผมเป็น
คนเขียนเป็นคนกู เป็นคนเซ็นสัญญาคนเดียว กิตติไม่ได้
เกี่ยวข้องอะไรเลย แล้วมาอ้างว่ามีหุ่นอยู่เท่านั้น แต่
เป็นคนเริ่มต้นมาด้วยกัน เราใช้งานมาด้วยกัน

รายงานพิเศษ

แพทย์เพื่อการค้า แพทย์เพื่อมนุษยธรรม

กลางดึกคืนวันหนึ่ง ชายหญิงสามคนหน้าตาหมองคล้ำและรบกวนพาร่างที่ถูกยิงจนเลือดโชกของชายคนหนึ่ง นั่งรถแท็กซี่มาจากบ้านพักซึ่งอยู่ชานเมืองแถบทิศเหนือ อาการของเขาหนักเกินทนนำตัวตก เมื่อรถจอดหน้าโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในย่านสะพานควาย พวกเขาจึงนั่งเมื่อถูกปฏิเสธจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ซึ่งไม่ยอมรับคนไข้ไว้รักษา แต่ก็ไม่มีเวลาพอที่จะซักถาม เขาทำอะไรไม่ได้นอกจากรีบกัดฟันพาคนเจ็บไปตยเอาดาบหน้า เมื่อหวังพึ่งโรงพยาบาลเอกชนแห่งนี้ไม่ได้แล้วคนเจ็บก็ “ตายเอาดาบ

หน้า” จริงๆ เมื่อต้องตกทะเลไปจนถึงโรงพยาบาลศิริราช เขาสนใจลงโดยแพทย์ยังไม่ทันทำอะไรทั้งสิ้น บางที ตัวอย่างที่สองอาจทำให้เรามองเห็นภาพของสถานพยาบาลเอกชนได้ชัดเจนขึ้น สมใจเป็นหญิงวัยกลางคน เข้ามารับจ้างเป็นกรรมกรก่อสร้างระหว่างปลอดจากหน้าหนาว คืนหนึ่งขณะกลับจากคุดหนึ่งรอบหัวค่ำ หลอนและเพื่อนเดินข้ามถนนจะไปขึ้นรถเมล์รยยนต์คันหนึ่งแล่นตะบิ่งมาด้วยความเร็วสูง เสียงเบรคดังอย่างน่าตกใจ แต่ไม่ทันการ สมใจปลิวกระเด็นไปกองอยู่ข้างทางพร้อมๆ กับที่

รถคันนั้นเร่งเครื่องหนีไป เพื่อนพาล้วนขึ้นรถตึกๆ ไปยังโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งที่ได้รับคำแนะนำว่าอยู่ใกล้ที่สุด สมใจหัวแตกและบ่นว่าเจ็บอย่างรุนแรงที่ชายโครง เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลถามว่าหลอนมีเงินติดตัวมาลงสองพันบาทหรือไม่ เพราะต้องเขียนแผลและอาจต้องเข้าเผือก หน้าซึ่งซัดเผือดอยู่แล้วของสมใจยิ่งซัดลงไปอีก เพราะหลอนกับเพื่อนมีเงินติดตัวรวมกันไม่ถึงห้าสิบบาท เจ้าหน้าที่สาวสุนนมองสารรูปของหลอนพลางสายหน้า แล้วสมใจก็ต้องหอบหัวสังขารไปที่โรงพยาบาลของรัฐแห่งหนึ่ง กว่าจะได้

รับการรักษา หลอนก็เสียเลือดไป
อีกโข เพราะหัดที่หลอนไม่ตาย
เหมือนรายแรก ที่หลอนก็ไม่ต้อง
มานั่งของใจด้วยว่า ทำไมโรงพยา
บาลแห่งนี้จึงไม่ยอมรับหลอนไว้
รักษา เพราะมีเหตุผลชัดเจนอยู่แล้ว
อย่างมากที่หลอนจะคิดก็คือ จดจำ
ใส่ใจไว้ตลอดชีวิตว่าคนจนอย่าง
หลอนนั้นอย่าได้สะเออะเข้าไปใน
โรงพยาบาลใดๆแบบนั้นเป็นอันขาด
ไม่ว่าหลอนกำลังจะเป็นจะตายอย่าง
ไรก็ตาม

นั่นเป็นเพียงสองตัวอย่างจากเหตุ
การณ์เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในโลก
แห่งการคนรชนชนิดตลบปากกิดน
ในประเทศด้อยพัฒนาซึ่งการบริการ
ด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอต่อจำนวน
ประชากร ในประเทศซึ่งงบประมาณ
เกี่ยวกับความเจ็บไข้ได้ป่วยของพล
เมืองมีไม่ถึงร้อยละห้าของทั้งหมด
ขณะที่งบประมาณทางด้านกลาโหม
สูงถึงร้อยละสามสิบกว่า สถานพยา
บาลเอกชนจึงเกิดขึ้นเพื่อสนองความ
ต้องการอันฉุนแหลมของผู้ป่วยในแต่ละ
ละวัน แม้จะต้องเสียเงินแพงกว่า
ผู้คนก็มักจะยอม เพราะความเจ็บไข้
ได้ป่วยนั้น ไม่ใช่สิ่งน่าประวิงเวลา
รอคอยแต่อย่างใด

ตามสถิติของกระทรวงสาธารณสุข
สุข เก็บรวบรวมจนถึงเดือนมิถุนายน
ปีที่แล้ว เรามีสถานพยาบาลเอกชน
ทั่วประเทศ ๔,๖๘๕ แห่ง ทั้งน รวม
สาขาเวชกรรม ทันตกรรม และ
ผดุงครรภ์เข้าด้วยกัน เป็นสถาน
พยาบาลในเขตกรุงเทพฯเสีย ๒,๔๘๖
แห่ง

เจ้าหน้าที่ของแพทยสภากล่าว
แก่จตุรัสว่า ขณะนี้เมืองไทยมีแพทย์
ที่จบการศึกษามาแล้ว ๓,๕๔๖ คน (จน
ถึงเดือนกรกฎาคมนี้) นายแพทย์วชิ
โชควิวัฒน์ ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
ประชาชาติไทยฉบับวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์
๒๕๓๕ ว่า แพทย์ไทยไปอยู่ต่าง

ประเทศเสีย ๑,๕๐๐ คน ซึ่งก็หมายถึง
ความที่จะเหลือแพทย์ในประเทศ
เพียง ๖,๐๐๐ คน ทั้งนี้หากนับสถาน
พยาบาลของรัฐ เช่นโรงพยาบาล
สถานอนามัยและหน่วยงานราชการ
อื่นที่ต้องใช้แพทย์เข้าไปทำงาน เช่น
กระทรวงสาธารณสุข หรือทบวง
มหาวิทยาลัยของรัฐ บวกเข้ากับจำ
นวนสถานพยาบาลเอกชน ๔,๖๘๕
แห่ง (ตัวเลขเมื่อบทแล้ว) ก็จะเห็น
ว่าแพทย์ไทยของเราทำงานกันอย่าง
ล้นมือทีเดียว

“อย่างหมอประจักษ์บ้านทั้งหมด
ในโรงพยาบาลจุฬาฯ มีเก้าสิบเก้า
เปอร์เซ็นต์ที่จะออกไปทำงานข้าง
นอกเพื่อหารายได้พิเศษ” นายแพทย์
โรงพยาบาลจุฬาฯบอกกับจตุรัส “ซึ่ง
ผมคิดว่าไม่เป็นการเสียหายอะไร
หากเขาไม่ได้โกงเวลาราชการไปทำ”

“แต่ปรากฏว่า” แพทย์อีกคน
กล่าว “มีหมอบางคนมาทำงานเอา
เสียสิบโมง ตอนบ่ายก็รีบออกไป
ก่อนเวลา ทั้งนก็เพื่อไปทำงานตาม
คลินิกส่วนตัว”

นายแพทย์ชั้นผู้ใหญ่ระดับหัว
หน้าแผนกของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง
ของรัฐ และเป็นกรรมการแพทยสภา
ยืนยันกับจตุรัสว่า “คนเลวมาเป็น
แพทย์ไม่ได้หรอกคุณ ในวงการ
แพทย์คนคดมันมีมาก คนที่เสียนม
จำนวนน้อยเหลือเกิน ทำไมคุณไม่
ถามถึงไอ้ตดๆเขาบ้างล่ะ”

ยังมีนายแพทย์บางคน ยอมรับ
ว่าทัศนคติต่ออาชีพแพทย์โดยทั่วไป
มิได้มีเพียงภาพของบุคคลในชุดขาว
ที่คอยช่วยชีวิตสอน หากสิ่งที่ได้ยื่นได้
ฟังบ่อยครั้งก็คือ “เป็นหมอรวยดี”
พ่อแม่ที่บังเอิญมีลูกชายลูกสาวสอบ
เข้าเรียนแพทย์ได้จะรู้สึกยินดีว่าลูก
หลานมีหนทาง “ดังตัวได้” เพราะ
“มีทางทำมาหากินเยอะแยะ” เพราะ
อาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่จำเป็นต่อ
สังคม และยังมิเพียงพอแก่ความ

ต้องการของผู้มาใช้บริการ
ยิ่งในประเทศที่รัฐไม่ม่ประสิทธิภาพ
พอจะดำเนินงานสาธารณสุข
เองทั้งหมดด้วยแล้ว การแข่งขัน
อย่างเสรีทำนองเดียวกับการค้าอย่าง
อื่นก็ย่อมเกิดขึ้นเป็นปรากฏการณ์
ปกติธรรมดา ตราบดีที่ยังมีลูกคา
กอยจ่ายเงินจนได้กำไรคุ้มค่ากับที่ได
ลงทุนไปในอัตราต่างๆกัน ซึ่งแน
นอนยอมแพ่งกว่าที่จ่ายให้กับสถาน
พยาบาลของรัฐซึ่งมีวัตถุประสงค์เป็น
บริการสาธารณสุขมากกว่าการค้า
กำไร

“การตั้งคลินิกนั้น แทบเป็นไปได้
ไม่ได้เลยที่จะขาดทุน เพราะนอก
จากค่าสถานที่แล้ว นอกจากนั้นหม
สามารถใช้เครดิตชอয়াได้เป็นเวลา
หลายเดือน เนื่องจากบริษัทขายยา
แน่ใจว่าสินค้าของตนขายออกแน่
อุปการณ์การแพทย์อื่น ๆ ก็เข้าทำนอง
เดียวกัน คราวนี้มาถึงปัญหาที่ว่า
ทำอะไรจึงจะมีคนมาซนด้วยมากๆ
ซึ่งก็มีได้หลายวิธี เช่น ถ้าเคยมีช
ลงหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ จนเป็นที่ค
ปากของคนทั่วไปหรือเป็นหมมาจาก
โรงพยาบาลที่มีชื่อเสียง อย่างโรง
พยาบาลจุฬาฯ ศิริราช หรือราม
หรือถ้าหมอกระดกก็ต้องโรงพยาบาล
เลิศสิน เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทำไมบรรดา
หมอที่จบใหม่ๆ มักอยากเลือกที่จะ
ไปอยู่ไหนมากกว่าที่ไหน หรือตามต่าง
จังหวัด เพราะหนทางจะก่อร้างสร้าง
ตัวเป็นไปได้รวดเร็วกว่า” แหล่งข่าว
ในวงการแพทย์สาธยายให้ฟัง

“อีกวิธีหนึ่งก็คือ เขียนคอลัมน์
ตอบปัญหาแพทย์ ซึ่งมีผลมากต่อ
ศรัทธาของผู้มารับการรักษา เช่น ใน
หนังสือพิมพ์เสียงปวงชน ก็มีคอลัมน์
ตอบปัญหาแพทย์ใช้ชื่อว่า คณะแพทย์
โรงพยาบาลเปาโล เป็นต้น ซึ่งเขา
ก็ไม่ได้เชิญชวนให้ไปรักษาที่โรงพยา
บาลของเขาโดยตรง แต่อย่างว่าละ

กรับ ของพรคนมันมีผลทางด้านจิตใจไปโดยปริยาย การโฆษณาตัวเองนั้นผิดกฎข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพเวชกรรม แต่สำหรับโลกปัจจุบันการโฆษณากลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจำหน่ายสินค้าไปแล้ว ดังนั้น เมื่อโฆษณาตัวเองโดยตรงแบบกิจการอื่นไม่ได้ ก็ต้องหาวิธีที่มันแยบยลยิ่งขึ้น” เขากล่าว

เหตุผลที่ห้ามแพทย์โฆษณาตัวเอง หรือยินยอมให้คนอื่นโฆษณาให้นั้น ก็เพราะว่าจรรยาบรรณของอาชีพกำหนดให้แพทย์ใช้วิชาชีพของตนไปในแง่ของมนุษยธรรม มิใช่การค้า เช่นเดียวกับที่มิชชันนารีออกมาเมื่อเร็วๆ นี้ว่าจะให้แพทย์ที่ตดคลินิกเอกชนต้องเสียภาษีการค้า ผลที่สุดประเด็นก็ตกไป เพราะมีการตีความว่าแพทย์เป็นอาชีพอิสระ และเพิ่มเติมด้วยว่าหากถือเป็นการค้าการค้าเก็บภาษี จะทำให้มนุษยสัมพันธ์ระหว่างแพทย์และคนไข้ตกต่ำลงไป

“ผมเห็นด้วยที่จะให้เก็บภาษีแพทยที่ออกไปตดคลินิกหรือโรงพยาบาล แต่อย่าตั้งชื่อว่าเป็นภาษีการค้า เพราะมันขัดกับหลักจรรยาแพทย์” นายภิรมย์ กมลรัตนกุล แพทย์ประจำบ้านโรงพยาบาลจุฬาฯ ให้ความเห็น

อันที่จริง แพทยสภาน่าจะยอมรับสภาพความเป็นจริงว่า งานรักษารักษาของเอกชนนั้น ได้ก้าวเข้าสู่ระบบเดียวกับการค้าอย่างเสรีแล้ว โดยไม่มีทางเลี่ยง ค่าขายซึ่งถ้าหากจากโรงพยาบาลของรัฐอาจราคาเพียงสิบบาทเท่านั้น สามารถถดถ่วงขึ้นขงตั้งแต่ สอง สาม สี่ . . . เท่าขึ้นไป ในสถานพยาบาลเอกชน พยาบาลคนหนึ่งซึ่งทำงานอยู่ในโรงพยาบาลเปิดใหม่แถวพญาไท เล่าให้ฟังว่า นานเกลอหนึ่งขวด ซอมาราคา ๕๐ บาท แต่ทางโรงพยาบาลจะขายในราคา ๒๕๐ บาท ซึ่งเท่ากับ ๕ เท่าของทุนที่ลงไป

โรงพยาบาลและคลินิกเอกชน

หลายแห่ง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องของการคิดค่ายา ค่ารักษาพยาบาล แพงอย่างน่าตกใจ ซึ่งลูกค้าประจำของสถานพยาบาลเหล่านี้ก็มักเป็นผู้มีอันจะกิน ซึ่งพอจะจ่ายค่ารักษาได้ แต่ก็มีได้หมายความว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว สถานพยาบาลดังกล่าวจะสามารถหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาที่ว่า “ค่ากำไรเกินควร” ไปได้ เพราะมันเป็นคนละประเด็นกัน

ก็โรงพยาบาลเอกชนแล้วสะพานควายนแหละ ที่มิชชันนารีประกาศตีไว้ตามผนังตึก ชูแจ่งเกี่ยวกับค่าบริการและค่ารักษาที่โรงพยาบาลได้รับ (ซึ่งคงจะเนื่องมาจากกฎวิพากษ์วิจารณ์ว่าแพงเกินกว่าเหตุ) โดยให้เหตุผลข้อหนึ่งไว้ว่า เพื่อจะได้ “ให้เงินเดือนแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้สูง และสมความรู้อันสามารถบ่งชี้แพทย์ผู้

เชี่ยวชาญไปทำงานต่างประเทศไว้ได้ ๔๕ คนแล้ว ขณะนี้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ กำลังรับใช้คนไทยอยู่ในประเทศไทย”

ซึ่งหมายความว่า หากทางโรงพยาบาลไม่เรียกเก็บค่ารักษาคนไข้ในอัตราสูงแล้ว ก็จะไม่สามารถว่าจ้าง นายแพทย์ทั้ง ๔๕ คน ซึ่งอยากจะทำมาหากินต่างประเทศเอาไว้ได้ เป็นอันว่า สิ่งที่จะช่วยดึงแพทย์เหล่านี้ไว้ “รับใช้สังคมไทย” นั้น คือ ค่าจ้างงานๆ หาใช่คุณธรรม หรือจริยธรรมแพทย์อย่างท้อถอยกันไม่

และ เราจะจะไม่ต้องกล่าวถึง แพทย์ที่ไปอยู่ชนบท ที่จะมีเงินเดือนทำงานอยู่ในสถานพยาบาลของรัฐ รวมทั้งแพทย์ที่ทำการรักษาส่วนตัว ในอัตราที่ไม่ขูดรีดหรือเห็นแก่ได้ ซึ่งทั้งนี้ย่อมหมายถึงการปฏิบัติงานอย่างไม่ทุจริตเบียดบังทั้งโดยทางตรง และโดยทางจริยธรรม แพทย์ที่เข้าใจดีว่าในสังคมซึ่งความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจยังมีอยู่อย่างมหาศาล เขาไม่อาจฉวยโอกาสใช้ประโยชน์ จากวิชาชีพเอาตัวรอดตัดช่องน้อยไปแต่ตัวได้

ที่โรงพยาบาลโรคเรื้อนแม่คเณ เชียงใหม่ ซึ่งคนไข้จนคำร้องทุกข์

ประท้วงนายประกอบ นวล กรมปฏิบัติต่อคนไข้อย่างไม่ถูกต้องต่อ จรรยาของโรงพยาบาล ตามข่าว หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๐๕ ระบุว่า

“ประมาณหนึ่งปีก่อนหน้านั้น ในระยะที่รบ. ควบคุมค่าเช่านาประกาศใช้ และมีเจ้าของที่ดินหลายราย ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมาย เจ้าที่ดินแม่คเณก็เป็นอีกรายหนึ่งที่ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมาย ทางโรงพยาบาลก็ขู่ว่า ถ้าไม่ยอมแบ่งแบบเก่า (คือแบ่งครึ่ง) ก็จะเอาคนไข้โรคเรื้อนที่โรงพยาบาลออกมาทำนาแทน หลังจากนั้นไม่นานนัก ก็เกิดการประท้วงชนที่โรงพยาบาล โดยคนไข้โรคเรื้อน ขอประท้วงคือ การที่จะให้คนไข้โรคเรื้อน ซึ่งเป็นคนพิการไปทำงานหนักเช่นนั้น เป็นงานที่หนักเกินไปพวกเขาไม่สามารถทำได้ และมี การเรียกร้องเกี่ยวกับสวัสดิการคนไข้ที่โรงพยาบาลด้วย เนื่องจากสวัสดิการแย่มาก ทั้งอาหารการกินที่พัก และการรักษา”

นอกจากนั้นในคำร้องทุกข์ของผู้ป่วยที่เข้าประท้วง ยังมีข้อความถึงความทุกข์ของคนไข้ในโรงพยาบาลแม่คเณเป็นตัวอย่างว่า “คนไข้

ผู้หนึ่งชื่อนายเม้งเฮ้ง แซ่จิว ต้องตัดสินใจกระโดดน้ำตาย เมื่อนายประกอบ นวล เริ่มนโยบายให้คนไข้ทุกคนต้องชอยากินเอง ทั้งนี้เพราะเขา กลุ่มใจไม่มีเงินชอยา อีกคนหนึ่งชื่อนายมา ต้องผูกคอตายอย่างน่าสังเวช เมื่อสถาบันแม่คเณปฏิเสธไม่ยอมให้เขาเข้ามารับการรักษาต่อทั้งๆ ยังไม่หายโรค และอีกหลายรายต้องตายอย่างน่าสมเพช เพราะขาดเงินชอยารับประทาน”

โรงพยาบาลแม่คเณ จัดเข้าอยู่ในประเภทสถานพยาบาลเพื่อการกุศล เช่นเดียวกับโรงพยาบาลในเครือคริสเตียนทั้งหลาย เช่น กรุงเทพฯ คริสเตียน เซ็นทรัล มิชชัน ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นทกลาวขวัญถึงอัตราการรักษาที่สูงกว่าปกติ ทั้งๆ ที่โรงพยาบาลเหล่านี้ ไม่ต้องเสียภาษี เช่นเดียวกับโรงพยาบาลเอกชนอื่นๆ ด้วยซ้ำไป โดยเฉพาะที่โรงพยาบาลมิชชัน เมื่อกกลางเดือนที่แล้วก็มีข่าวว่าปิดโรงพยาบาล หากพนักงานซึ่งเพิ่งรวมตัวกันไปขอจดทะเบียนตั้งสหภาพทกรมแรงงาน จะก่อการประท้วงขึ้น โดยใช้ชื่ออ้างว่า “ทางโรงพยาบาลเป็นสถานพยาบาลเพื่อการกุศล ไม่อาจมาต่อรองใดๆ กับเจ้าพนักงานได้”

หากจะลองเทียบอัตราการรักษา ระหว่างโรงพยาบาลของรัฐกับโรงพยาบาลเอกชนบางแห่งแล้ว จะมองเห็นความแตกต่างได้เด่นชัด ในขณะ ที่ค่าห้องสูงสุดของโรงพยาบาลของรัฐเพียง ๒๐๐ หรือ ๒๕๐ บาท ของเอกชนกลับตกเขาไปถึง ๖๕๐ บาท

“ที่โรงพยาบาลชนช่อแห่งหนึ่ง ถ้าใช้จ่ายของคุณจะตกวันละไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันบาท ห้องธรรมดาจะไม่ใช้ห้องพิเศษอะไรด้วย และเพียงแค่นอนกินยาเฉยๆ ไม่ได้รักษาอะไรเป็นพิเศษ เช่นผ่าตัดด้วย เขาจะคิดคุณ

แบบโรงพยาบาลอเมริกันเลข ๓๐ มี
หมอดินมาดท์ เขาก็คิดซาร์จ รววนด
กณสองสามร้อยบาท แล้วยังมอ
อกอีกจาละ แม่แผนกอนาธาของท
ซงเขาตงขอไว้ว่า “ตักเมตดา” มี
๒๐ เเตียง จากจำนวนเตียงทั้งหมด
เกือบ ๕๐๐ เเตียงของโรงพยาบาล ซง
ก็กตงสร้างซนเพราะลูกโถมตมากว่า
ไม่ยอมรับคนไข้ชยทากจน ทตัก“เมต
ดา” นคนไขจะเสยวันละร้อย” นาย
แพทยพิเศษประจำโรงพยาบาลแห่ง
นั้นเล่าให้ฟัง “ช้อนมาดุโรงพยาบาล
ของรัฐ ผู้บ่วยอนาธาเสยค่าเตียงคน
ละ ๕ บาท ถ้าไม่มีก็ไม่เอา ยังไปกว่า
นั้น คนไข้บางรายถูกขุดรตจากโรง
พยาบาลเอกชนมาเสยจนหมดตัว ยัง
ไม่หาย ก็ตองไปเข้าโรงพยาบาล
ของรัฐต่อ”

นอกจากนั้น ก็ยังมีคลินิกประ
เภทอื่นอีก เช่น คลินิกกรรมผ่าตัดเพื่อ
การเสริมสวย ซงยุคหนึ่งจะเคยได้
ยีนว่า ดารา หรือ นักร้องบางคน
จกมเ้าไปเพราะศัลยกรรมประเภท
งานศัลยกรรมเสริมสวยดงกล่าวก็

จัดอยู่ในประเภทวิชาซัพเพชกรรม
ซงทำรายได้ดีให้แก่แพทย์ เช่นท
คลินิกแห่งหนึ่งอตราดจกให้โด่ง
กรงละ ๔,๐๐๐ บาท นิดหน้าผาก ขา
สะโพก แก้ม ฯลฯ ซงลวนแต่ดัด
ติดต่อกันเป็นประจำ และส่วนใหญ่
มักไม่ต้องนอนพักรับการรักษา ไม่มี
การเก็บภษาอนโดจากแพทย์ ผู้ตง
คลินิก ทงๆ ทดำเนินกิจการไม่ผิด
กับร้าน ตัดผม แต่งหน้า หรือเสริม
สวยอื่นฯ

แพทย์ในโรงพยาบาลของรัฐ ก็
มีวิธีหากินได้หลายทาง เช่น หนึ่งคือ
แพทยสภา ฉบับเดือน พฤษภาคม
๒๕๑๘ มีบทความเขียนโดยนายแพทย์
ปราโมทย์ ชูดำ กล่าวดงการทบริษัท
ขายยาสามารถติดสินบนแพทย์ทมี
อำนาจสั่งชอยฯ ทำให้ประชาชน
ตองเดือดรอนจากการจ่ายค่ายาแพง
เกินกว่าเหตุ และ หนึ่งซงพิมพ์ประ
ชาธิปไตย ฉบับวันที่ ๖ พฤศจิกายน
๒๕๑๘ ก็พูดดงวิธีเบียดบังของแพทย์
ไว้ว่า “ในแผนกศัลยกรรม หมอมัก

เอาเวลาว่างในเวลาราชการทำการ
ตรวจผู้ป่วย และมักเป็นผู้บ่วยประ
เภทนัดแนะไว้พิเศษส่วนตัว โดยใช้
เครื่องมือเครื่องใช้ พรอมทงลภูมิ
ในโรงพยาบาลเสรีจสรรพ เงินส่วน
ใหญ่ เช่น ค่าทำคลอด จะเป็นการ
คลอดปรกติ ใช้เครื่องมือ (ของโรง
พยาบาล) ก็แล้วแต่ จะเรียกเป็น
“ค่าบ่วยการ” “ค่าน้ำใจ” ก็ว่าได้
เข้าไปพับนังอยู่ในกระเป่าแพทย์เจ้า
ของคนไข้ ส่วนเงินอีกจำนวนหนึ่ง
ได้แก่ค่าห้องพิเศษ ค่าอาหาร จะ
เข้าไปหมุนอยู่ในคลังของโรงพยา
บาล”

แพทยสภาซงเป็นสถาบันควบคุม
ความประพฤติและจริยธรรมของ
แพทย์ทัวประเทศ น่าจะใส่ใจกับ
สภาพทเกิดขึ้น ดงได้ยกบางตัวอย่าง
มานัน อันเป็นสาเหตุให้จรรยาบรรณ
ของแพทย์ตองเสื่อมถอยไปในสายตา
ประชาชน หากยงต้องการรักษา
มาตรฐานทางศีลธรรมในหมู่ผู้ปฏิ
บัติวิชาชีพนออยู่ ถ้าไม่ก็แล้วไป

คุยกับ รองเลขาธิการ สมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย

นิสิต นักศึกษา

นายฉันท ชก เขิน

ในฐานะ แยกของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย นายฉันท ชก เขิน ผู้มีตำแหน่งเป็นรองเลขาธิการสมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย พร้อมด้วยเพื่อนหนุ่มนายฉก เขย เฮง ประธานสภาสหพันธ์นักศึกษาฮ่องกงได้แวะเยือนเมืองไทยระหว่างวันที่ ๒๑ มิถุนายน ถึง ๒ กรกฎาคม เมืองไทยนับเป็นแห่งหนึ่งที่เขาแวะในระหว่างการเดินทางไปเยือนอนุทวีปของเขาและเพื่อน

“ผมบินไปหาห้องานกับองค์การนักศึกษาปากีสถาน ซึ่งมีตำแหน่งเป็นประธานของสมาพันธ์นักศึกษาเอเชียในบิน และถือโอกาสเยือนเนปาลกับอินเดียด้วย ครับ ไซ้ ในโครงสร้างของสมาพันธ์เรา ประธานได้มาจากองค์การนักศึกษาของประเทศสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่ง มี

หน้าที่ให้คำปรึกษาเลขาธิการ ซึ่งเป็นผู้บริหารงานตามนโยบายของสมาพันธ์ฯ” เขาถือโอกาสอธิบายรูปร่างของหน่วยงานระหว่างประเทศระดับนักศึกษาที่เขาปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนจะเสริมถึงเหตุผลที่แวะเยือนเมืองไทยว่า

“ส่วนเมืองไทย ผมมาร่วมคัดเลือกเลขาธิการ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามคำเชิญของ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นำสนใจมากครับ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นสมาชิกในระดับเอการเองานมากที่สุดแห่งของเรา” มีสเตอร์ฉันท หยอดคำชมให้ศูนย์นิสิตด้วยสำเนาเรียบๆ จริงจัง จนเราไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นคำชม หากแต่เป็นความเห็นที่จริงใจของเขา

สมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย แม้ว่า จะเคยมาจัดการประชุมใหญ่ประจำปี ที่เชียงใหม่เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปีที่แล้ว แต่ดูเหมือนจะยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่คนไทยเรามากนักว่าเป็นองค์การในลักษณะใด มีเป้าหมายและการดำเนินงานเพื่ออะไรบ้าง การสนทนาของเราจบลงเลขาธิการฯ เมื่อเช้าวานนั้น จึงเป็นเนื้อหา

ที่เสริมความรู้จักของเราต่อองค์การนั้นเป็นเอก และแลกเปลี่ยนทัศนะต่อภาวะการณ์การเมืองโลก เอเชีย และเมืองไทย เป็นลำดับรองลงไป

ด้วยอาการขบคิด ฉันทเล่าความเป็นมาของสมาพันธ์นักศึกษาเอเชีย ซึ่งมีชื่อย่อในภาษาอังกฤษว่า เอเชียเอ. (Asia Student Association) อย่างค่อนข้างละเอียดละออ พร้อมทั้งแจกจ่ายเอกสารของ เอเชียเอ. ที่มีอยู่ในกระเป๋าให้เราตามระเบียบ เป็นหนังสือพิมพ์รายสองเดือนของ เอเชียเอ. และข่าวสารของสหพันธ์ศึกษานักศึกษาฮ่องกง

“ผมคงต้องขอท้าวความ ไปตั้งแต่สถานการณ์การเมืองระหว่างประเทศในยุคสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองใหม่ๆ คุณคงรู้ว่า ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นยุคที่ประเทศเล็กทั่วโลกถูกขมมาเรียกครองเอกราช ความเป็นไท และความเป็นตัวของตัวเองกันมาก และนับวันกระแสคลื่นของการเรียกร้องเป็นตัวของตัวเองของประเทศเล็กทั่วโลกก็จะยังมีพลังสูงขึ้น เอเชียเอ. ของเราก็เกิด

ชนในท่ามกลางกระแสการเคลื่อนไหวเช่นนี้เอง”

“คือ ในระหว่างทศวรรษที่หกสิบ พวกเรานักศึกษาเอเชียหลายชาติพบว่า การประชุมของนักศึกษาที่จัดโดย ไอเอสซี. (International Student Conference) ที่มาเซญู พวกเราเข้าร่วมอยู่ทุกปีนั้น เป็นกิจกรรมที่มี ไอ.เอ. บงการอยู่เบื้องหลังอย่างแจ่มชัด พวกเราจึงปฏิเสธการประชุมนั้น และเห็นความจำเป็นที่จะต้องมองการณ์เป็นของพวกเรานักศึกษาเอเชียเองอย่างแท้จริง เพื่อที่ทักษ์ผลประโยชน์ของประเทศเอเชียเรา และเสริมพลังนักศึกษาเอเชียเรา ในด้านการแสดงออก และแสวงหาเอกลักษณ์ของนักศึกษาเอเชียเอง เราจึงไปประชุมกันที่ควาลาลัมเปอร์เมื่อปี ๑๙๖๕ (๒๕๑๒) และก่อตั้งสมาพันธ์นักศึกษาเอเชียขึ้นมา แม้เราจะมีอายุเพียง ๑ ปี แต่เราก็พร้อมผลงานที่ยืนยันถึงความเติบโตไปข้างหน้าอย่างน้อย การเพิ่มเติมของประเทศสมาชิก จากสมาชิกร่วมก่อตั้ง ๖ ประเทศ เราได้สมาชิกเพิ่มขึ้นถึง ๑๖ ประเทศแล้วในขณะนั้น นักแสดงถึงพัฒนาการด้านหนึ่งของเรา”

ฉันไม่สูบบุหรี่ และบังเอิญบนโต๊ะที่คนระหว่างเรากับฉัน ก็ไม่มีแก้วน้ำแดงอยู่ การเว้นจังหวะของเขา จึงมีเพียงอาการนั่งคิด และมองแผ่นกระดาษที่เขาบันทึกย่อคำตามของเราไว้

เขาอธิบายต่อไปว่า การทำงานของ ไอเอสซี. เอ. ในปัจจุบันได้พัฒนาไปตามสภาพองค์กรที่ขยายตัวมากขึ้น สมาชิกองค์กรนักศึกษาระดับชาติ ๑๖ ประเทศ ได้รับการจัดกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งของประเทศ เพื่อกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานเพื่อสมาชิกเหล่านั้น

ได้เรื่อยมาจากกลางมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศที่จี ปาปัวนิวกินี นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย เป็นกลุ่มสมาชิกที่อยู่ในเขตที่ต้องการรณรงค์ให้เขตนเป็นพหุวัฒนธรรม - เขตสันติภาพแปซิฟิก พร้อมกันนั้น ในประเทศเหล่านั้น ก็มีการต่อสู้เพื่อสิทธิประชาธิปไตยของนักศึกษาด้วย กลุ่มอาณานิคม จะมีสิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย และฮ่องกง (ที่จำต้องเข้าสังกัดกลุ่มนี้ไปพลาง เพราะอยู่ใกล้กันที่สุดทางภูมิศาสตร์) ม้งานในอันดับแรก คือการต่อต้านการแทรกแซงของอภิมหาอำนาจและการต่อสู้กับรัฐบาลแต่ละประเทศเพื่อสิทธิของนักศึกษาในประเทศนั้น ๆ

อินเดีย บังกลาเทศ กับปากีสถาน เป็นสมาชิกในสังกัดไอเอสซี. เอ. อยู่ในอนุทวีปของเอเชีย ปัญหาต่อสู้หลักคือการต่อต้านปฏิบัติการทางทหารของอภิมหาอำนาจในมหาสมุทรอินเดีย

กลุ่มสุดท้ายในฝั่งตะวันตกของทวีปเอเชียถูกเรียกว่า “ตะวันออกกลาง” เสียเคย เมื่อตั้งศูนย์การมองออกมาจากยุโรปและอเมริกา มีอิรัก ซิเรีย จอร์แดน เลบานอน และปาเลสไตน์ กลุ่มนี้จะได้รับการสนับสนุนให้ต่อสู้เพื่อสิทธิประชาชาติและสิทธิในการกำหนดตัวเอง (Self Determination) พร้อมกันนั้น ไอเอสซี. เอ. ก็สนับสนุนประชาชาติอาหรับและปาเลสไตน์ในการต่อสู้คัดค้านลัทธิเชอชาชาติด้วย

“จากญี่ปุ่น เรามีสมาชิกสมทบ เนื่องจากว่า ยังไม่มีองค์กรนักศึกษาใดในญี่ปุ่นสามารถเป็นองค์กรตัวแทนนักศึกษาระดับชาติได้ และในเร็ว ๆ นี้ องค์กรนักศึกษาเกาหลีในญี่ปุ่น และเนปาล ก็จะมีสมัครเข้าเป็น

สมาชิกของเรา”

เป็นเรื่องขาดไม่ได้ ที่เราจะต้องซักถามถึงผลงานที่ ไอเอสซี. เอ. ได้ทำไปแล้ว

“ครับ เรามีการประชุมใหญ่กันทุกปี สถานที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในประเทศสมาชิก ในการประชุมใหญ่ประจำปี เราจะมีการประเมินผลงานตลอดปีที่ทำ ส่วนมากก็เป็นงานที่สำนักงานเลขาธิการทำไปตามนโยบายที่ได้รับจากที่ประชุมในปีก่อนแล้ว ก็มีการทบทวนนโยบาย แกไขธรรมนูญของไอเอสซี. เอ. เพื่อให้สอดคล้องต่อการดำเนินงานที่ขยายอย่างรวดเร็วทุกปี แลวกเลือกประเทศที่จะเป็นประธาน เลอกเลขาธิการสอง และที่ตั้งของสำนักเลขาธิการ ผมเองก็ได้รับเลือกมาจากที่ประชุมใหญ่ของไอเอสซี. เอ. เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปีที่แล้ว ที่มาประชุมกันที่เชียงใหม่ ประเทศไทย”

เขาจำต้องเริ่มอธิบายอย่างนั้น เพื่อจะโยงไปให้เห็นว่า ผลงานในทางบรรพรมได้เกิดขึ้นอย่างมีขั้นตอนอย่างไร

ผลงานทางบรรพรมที่เห็นได้ชัดเจน คือ การก่อตั้งหน่วยงานย่อยขึ้นสองหน่วยงานภายใน ไอเอสซี. เอ. และหน่วยงานที่สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดอีก

หน่วยงานหนึ่ง เพื่อรับผิดชอบงานเฉพาะด้านไปทำให้มีประสิทธิภาพที่ยอมรับมาบรรลุเป้าหมายของเอเอสเอ. ในที่สุด

“คณะกรรมการการศึกษาของนักศึกษาแห่งเอเชีย” (Student Education Commission of Asia) และ “คณะกรรมการสตรีแห่งเอเชีย” (Women Commission of Asia) เป็นสองหน่วยงานสาขาที่ขนสังกัดกับเอเอสเอ. โดยตรง ขณะที่ “สมาคมท่องเที่ยวของนักศึกษาแห่งเอเชีย” (Student Travelling Association of Asia) เป็นหน่วยงานเอกเทศที่มุ่งดำเนินมาจาก เอเอสเอ. และสัมพันธ์กับ เอเอสเอ. อย่างใกล้ชิด

“องค์การนักศึกษาออสเตรเลียเป็นผู้รับผิดชอบงานของคณะกรรมการนักศึกษาเอเชียอยู่ในบับนหน้าที่รวบรวมปัญหาทางการศึกษาของนักศึกษาในประเทศสมาชิก ส่วนคณะกรรมการผู้หญิงนั้น กลุ่มผู้หญิงของนักศึกษาไทยเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานในบับน มหันทรวบรวมและ

สนับสนุนการต่อสู้ของผู้หญิงในประเทศสมาชิกและกลุ่มประเทศโลกที่สาม และสำหรับสมาคมท่องเที่ยว زنان มีหน้าที่จัดอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในเอเชียให้ท่องเที่ยวอย่างประหยัดไปยังประเทศเอเชียด้วยกัน เราเชื่อว่า การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดในการศึกษาและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เดือนกรกฎาคมเอง สมาคมท่องเที่ยวก็จะจัดประชุมขึ้นที่ฮ่องกง”

ฟังจนเกือบเหนื่อย กว่าที่เขาจะทำให้เราพอมองเห็นรูปร่างของงานขององค์กรระหว่างประเทศแห่งนี้ได้ “ขณะนี้ เราออกหนังสือรายสองเดือน เป็นสื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างประเทศสมาชิก และแสดงความสนับสนุน หรือความเห็นคัดค้านของเราต่อกรณีสำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับสมาชิกและองค์กรของเรา และในวาระด่วนในบางกรณี เราอาจดำเนินการในรูปอื่นๆ ได้อีก เช่น เราเคยแสดงมติคัดค้านการจับกุมจูเลียต แซ็ง ในสิงคโปร์”

“สำหรับนักศึกษาไทยที่ถูกรัฐ

บาลจับเมื่อเร็วๆ นี้ ในข้อหาคอมมิวนิสต์พร้อมกรรมกรลี้ภัย” เป็นคำถามจากเราอย่างอัตโนมัติ

“ผมต้องขอชี้แจงหลักการประการหนึ่งของเอเอสเอ. ด้วยว่า เราเคารพอธิปไตยของสมาชิกประเทศอย่างเคร่งครัด ในปัญหาภายในประเทศสมาชิกที่องค์กรนักศึกษาสมาชิกประเทศนั้นๆ ไม่ได้เสนอขอความร่วมมือใดๆ จากเรา เราจะถือเป็นปัญหาภายในที่เราไม่ข่มมือเข้ามายุ่งจนกว่าสมาชิกจะเสนอเรื่องขอความร่วมมือมา ในกรณีของนักศึกษาไทยที่ถูกจับนั้น เอ็นเอสซท. ไม่ได้เสนอเรื่องใดๆ ให้เรารับ ผมเองรู้ว่าจากหน้าหนังสือพิมพ์และการพูดคุยกับเพื่อนนักศึกษาไทย”

คำถามสุดท้ายที่เราบ่อนถามมิตเตอร์ ฉันทน์ ก่อนจากกัน ก็ไม่พ้นที่สนทนาที่เขามุ่งต่อนักศึกษาไทยและเหตุการณ์ในเมืองไทย ซึ่งเขาก็ให้คำตอบอย่างกะฉิบว่า

“ศูนย์นักศึกษาไทย (เขาเรียกเอ็นเอสซท.) มีลักษณะเด่นในแง่ที่ใกล้ชิดกับประชาชนมาก พวกเขาต่อสู้เพื่อปากท้องและความเป็นธรรมเพื่อประชาชนในสังคมมากเท่าๆ กับที่มุ่งหน้าต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมและแม้จะเป็นสมาชิกใหม่ของเรา แต่เอ็นเอสซท. ก็เป็นสมาชิกที่ขยันขันแข็งมาก”

เกือบลมที่จะถามถึงเรื่องเล็กน้อยๆ ของรองเลขาฯ หม่มหน้าเคร่งด้วยเอาแต่ตั้งหน้าตั้งตารองงานเสียหมด ฉันทน์ ตอบด้วยรอยยิ้มเล็กน้อยว่า “ผมอายุ ๒๕ ปี ๒๖ ปีครบ จบปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยฮ่องกงเมื่อต้นบับน และเพิ่งได้ประกาศนียบัตรทางการศึกษาอีกฉบับหนึ่งเมื่อเร็วๆ นี้ กลับไปคราวนี้ผมอาจเรียนต่อในระดับปริญญาโท”

ครึ่งหนึ่ง -- ฝรั่งเศส เคยทำจารกรรมที่กรุงเทพฯ

การเปิดเผยของ "มาเทล" ที่เล่ามาครั้งก่อน ถึงแม้จะเป็นการให้ข่าวที่มีประโยชน์ต่อหน่วยสืบความลับเอสดีเอช.ของฝรั่งเศสอย่างมาก แต่การเปิดเผยของ "มาเทล" ครึ่งหนึ่งก็ทำให้ทางซีไอเอ. ทราขวามี *แผนกอเมริกา* ของฝรั่งเศสกำลังทำงานถึงความลับเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ไปจากตน และความลับที่ได้ไปนั้นฝรั่งเศสได้ถูกทาง เคจีบี. ทำการ "จารกรรมย้อน" เอาไปอีกต่อหนึ่ง

การดำเนินจารกรรมในนาม *แผนกอเมริกา* ของฝรั่งเศสนั้น เริ่มมาจากครึ่งหนึ่งในอดีต ฝรั่งเศสจับใจอังกฤษกับอเมริกาซึ่งไปประชุมลับที่เกาะนัสเซา เมื่อพ.ศ. ๒๕๐๕ และได้มีมติลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วย "การใช้อาวุธนิวเคลียร์ร่วมกัน" โดยระบุว่า " -- ประเทศที่สามรู้เห็นเรื่องอาวุธนิวเคลียร์นั้นจะต้องเป็นชาติแอ่งไกลแซกซอน (คืออังกฤษและอเมริกา) เท่านั้น" การประชุมครั้งนี้ เดอโกลด์ โกรธมาก ถึงกับกล่าวหาว่าลูกอเมริกั้นหักหน้า และได้ประกาศออกมาว่า "เราจะต้องหาทางช่วยตัวเอง" และผลที่สืบเนื่องต่อมาคือเดอโกลด์ส่งให้ทางเอสดีเอช. จัดตั้ง *แผนกอเมริกา* ขึ้นเพื่อจารกรรมความลับเกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์

และขโมยข่าวสารเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่างๆ ของอเมริกาโดยเฉพาะ จนกระทั่งทำให้ฝรั่งเศสสามารถสร้างอาวุธปรมาณูได้ในเวลาต่อมา การจัดตั้ง *แผนกอเมริกา* ของฝรั่งเศสครั้งนี้ ทำให้สัมพันธภาพของสองประเทศตึงเครียดและขาดสะบั้นลง เพราะฝรั่งเศสลาออกจากการงัดการนาโต้ และไม่ยอมเข้าประชุมร่วมในองค์การสปอ. อีกทั้งไม่ยอมให้ข่าวเกี่ยวกับอินโดจีนทั้งหมด ซึ่งขณะนั้นฝ่ายข่าวกรองของฝรั่งเศสถือว่าตนมีความชำนาญเหนือกว่า เนื่องจากเคยมีประสบการณ์รบแพ้เวียดมินห์ที่เดียนเบียนฟูมาก่อน

การไม่ลงรอยครั้งนี้ ฝรั่งเศสได้จัดตั้ง *แผนกอเมริกา* ซึ่งนอกจากจะมีศูนย์ใหญ่อยู่ที่วอชิงตันแล้ว ยังมี *แผนกอเมริกา* ของเอสดีเอช. อยู่ในสถานทูตฝรั่งเศสที่กรุงเทพฯ อีกด้วย เพื่อทำการสืบข่าวว่าอเมริกากำลังทำอะไรอยู่ในเอเชียอาคเนย์

การสืบข่าวของเอสดีเอช. ในเมืองไทยครั้งนี้ ได้ก่อให้เกิดคดีจารกรรมเป็นเรื่องราวใหญ่โตบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยอยู่ระยะหนึ่ง เมื่อประมาณปี ๒๕๐๘ กล่าวคือ รัฐบาลไทย (สมัยจอมพลถนอม) ภายใต้การร่วมมือของ ซีไอเอ. ได้ทำการจับกุม

นักการทูตชาวฝรั่งเศส ๒ คนพร้อมกับข้าราชการไทยที่ให้ความร่วมมืออีก ๑ คน ในข้อหาว่าสมคบกันทำจารกรรมเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลต่างประเทศ กล่าวคือเอาความลับ (ของอเมริกา) ในประเทศไทยไปขายให้แก่รัฐบาลฝรั่งเศส

ผู้ต้องหาคดีจารกรรมที่ถูกยึดการศาลทหารกรุงเทพฯ ยื่นฟ้องเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ มีจำเลยตามโทษรวมทั้งหมด ๕ คน ได้แก่

๑. นายยอนนาของ-ปอลปรา๊ก (C. Paul Prag) เชื้อชาติเขมรสัญชาติฝรั่งเศส เป็นข้าราชการประเภทลูกจ้าง (ไม่มีสิทธิคุ้มกันทางการทูต) มีตำแหน่งเป็นพนักงานแปลของ

สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย

๒. นายมิเชล ลามาซ (Michel Lamache) เชื้อชาติฝรั่งเศส สัญชาติฝรั่งเศส เป็นข้าราชการประเภทลูกจ้าง (ไม่มีสิทธิคุ้มกันทางการทูต) มีตำแหน่งเป็นล่ามของเลขานุการโทของสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำไทย

๓. นายสมน วงศ์ทอง ข้าราชการชั้นตรี แผนกราชการต่างประเทศ กองพิธีการสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๔. นายประเสริฐ อุ่นบรรเทิง ข้าราชการวิสามัญ ตำแหน่งหัวหน้านักการกองกลางสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

๕. นายสุวรรณ กาญจนินภาส ข้าราชการสามัญจัตวา สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

๖. นายจำนง ทวีกรรม ข้าราชการสามัญชั้นจัตวา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

๗. รตท. วีระ สุขรัศมิ์ ประจำกองกำกับการ ๒ กองตำรวจดับเพลิง

๘. จสท. รังสรรค์ สิ้นสมุทรร ประจำกองอำนวยการกองบัญชาการตำรวจภูธร ฝ่ายชายแดน

๙. นายสวย เรืองเดช ข้าราชการชั้นโท ตำแหน่งเลขานุการตรีกระทรวงการต่างประเทศ

คดีจารกรรมของฝรั่งเศสที่ใช้ลูกมือเป็นคนไทยคืองาน อัยการศาลทหารกรุงเทพฯ โดยยื่นฟ้องจำเลยต่อศาล โดยกล่าวหาว่า

“ระหว่างวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ ถึง ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๓ จำเลยที่ ๑ (นายปรีาค) จำเลยที่ ๒ (นายมิเชล ลามาซ) ได้สมคบกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลฝรั่งเศสโดยร่วมกันใช้จำวานและให้จำเลยที่ ๓

ถึง ๘ กระทำผิดฐานจารกรรมสืบความลับของประเทศไทย เพื่อให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ บุคคลอื่นๆ และรัฐบาลฝรั่งเศสได้ล่วงรู้ถึงเอกสารอันปกปิด โดยให้จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๘ ซึ่งต่างเป็นผู้ครอบครองและดูแลรักษา หรืออาจรู้ซึ่งเอกสารดังกล่าวของรัฐบาลไทยได้รับจ้างวานและรับใช้ โดยการยงส่งเสริมของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้กระทำความผิดดังกล่าว--” (คัดจาก อุดม ประมวลวิทยา สงครามจารชน : โอเคียนสตอร์ ๒๕๑๔ หน้า ๒๐๖-๒๑๐)

ผลจากการตัดสินใจของศาลทหารภายใต้อิทธิพลของรัฐบาลสมัยถนอม-ประภาส และการใช้อิทธิพลของซีไอเอ. ซึ่งกำลังมีอิทธิพลอย่างสูงอยู่ในขณะนั้น ตามข่าวที่ปรากฏต่อมาก็คือจำเลยที่ ๑-๕ ได้ถูกศาลทหารตัดสินลงโทษคุมขังคนละ ๑๐ ปี จำเลยที่ ๖-๘ ถูกตัดสินลงโทษคุมขังคนละ ๑๐ ปี ส่วนจำเลยที่ ๖-๗ ศาลกล่าวว่าการหลักฐานยังไม่ถึงขั้นที่จะลงโทษจำเลยให้ปล่อยตัวพ้นข้อหาไป

การสืบความลับของ “แผนกอเมริกา” ในสถานทูตฝรั่งเศสประจำไทยครั้งนั้น ก็มีเรื่องเล่าให้ฟังดังที่เคยเป็นข่าว แต่เบื้องหลังแท้จริงจะเป็นอย่างไร “เอ็ม” ไม่ทราบ

บัดนี้เวลาล่วงผ่านมานาน อีกทั้ง “แผนกอเมริกา” ของเอสดีซีเอ. กับซีไอเอ. ของอเมริกาก็ทำงานร่วมกันในบางลักษณะ เพราะฝรั่งเศสได้รื้อฟื้นสัมพันธ์ไมตรีกับทางอเมริกันใหม่เมื่อปี ๒๕๑๒ ภายหลังที่ทนกันจนเป็นปรธานาธิบดี “เอ็ม” เองจึงหวังว่าผู้ถูกลงโทษในข้อหา “จารกรรม” ของศาลทหารกรุงเทพฯ ครั้งนั้น คงจะเปิดเผยเรื่องราวเบื้องหลังให้กับผู้อ่าน จตุรัส ทราบบ้าง โดยจะเขียนผ่านมาจาก “เอ็ม” ก็ย่อมได้

“เอ็ม”

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัปดาห์สัปดาห์จริง

ทุกวันอังคาร

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ

๓ เดือน	๖๐ บาท
๖ เดือน	๑๑๔ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท

ธนาคารคลังจ่าย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

๔๒ อาคารเอมเอเอฟ.

ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

นักเลงอย่างอายหล้า

เกิดมาเป็นชวานา เอาหลังสัพพ
หน้าสี่คืน ลำบากยากเข็ญอย่างไรก็
ต้องจำทน หนาวหรือร้อน อุดหรือ
อยากแคไหนใครจะมาเห็นใจ หน้า
นักปลุกข้าว หน้าหนาวก็ปลุกกระ
เทียม หอม ถั่ว งาไปตามเรื่อง บิโหน
พขพันธ์ธัญญาหารให้ผลดกหวังจะฉิม
ตาอาปากได้ เท่านั้นยังไม่พอ ยังจะ
ต้องมาพบกับการกดขูดจระจกคน
กลางอก แลวบที่ชาวปลามันเสียหยา
เล่าจะเอาอะไรกิน มีแต่อดตายหรือ
ไม่ก็เบนขาเขาเท่านั้น บางคนร้าย
หนักถึงขนเอาทนาไปจำนองหรือขาย
ขาดหมดที่ทำกินไปเลย

ในวัยฉกรรจ์ของอายหล้า เลือด
มันระอุไปทั้งตัว ไม่ว่าจะทำอะไร
จะต้องทำให้เต็มกำลังทำให้ดีที่สุด
สามบทแล้ว อายหล้าเป็นนักเลงใหญ่
กุมบ่อนไก่ บ่อนกว้าง ใครจะเบ็ด
บ่อนอะไร มาเชิญอายหล้าไปกุม
รับรองไม่มีเรื่องร้อนใจ เรือนร่าง
สูงใหญ่ สีสหน้าทเยือกเย็นและการ
พูดจาเป็นจิ้งหะจะโคน ทำให้อาย
หล้าดูมีราศีผิดจากหนุ่มลูกทุ่งอื่นๆ
อย่างประหลาด ไม่มีใครรู้ว่าเขา
เรียนหนังสือมาากน้อยเพียงใด แต่
ทำทางทรงภูมิของเขานั้น แม้แต่
ปลัดยังบอกว่า “มาดอายหมอนมัน
ยิ่งกว่านายอำเภอ”

ชาวบ้านทุกคน นับแต่เด็กตัว
กระเป๋ยจนถึงเฒ่าชราชมชาวโพลน
เรียกอายหล้าว่า “อายหล้า” เป็นการ
ขกยหรือแสดงความนับถืออะไร
ทำนองนั้น ตามธรรมเนียมพินบ้าน
เป็นนักเลงมานาน ตงแต่รุ่น

กระทงฉกรรจ์ อายหล้าเพิ่งมาพบ
รักเอาเมื่อ ๓ บ่มาเอง คำน้อย สาว
ชาวไร่ชาสบ หล่อนสามารถดึงเอา
อายหล้าจากบ่อนการพนันมากมหน้า
อยู่กับต้นกล้าในนาจนได้

อายหล้า ทำอะไรก็ทำจริง เป็น
นักเลงก้มคนเกรงทั้งบาง มาเป็น
ชวานาก็ปลุกข้าวได้งามจนคนอิจฉา
ถึงกระนั้นมันก็ไม่ค่อยจะพอเลย
ครอบครัว ถ้าไม่ค่อยปลุกพขไรอื่นๆ
สลบไปบ้าง คนอื่นๆก็เหมือนกัน
ล้วนมีที่คนละไม่กี่กระเบะมือ ส่วน
เจ้าของที่นารายใหญ่่นั้น ไม่เคยไสล
หน้ามาทำนาหรือก นอนตึงคอก
ดวงข้าวจากผีเขานาตอนหน้าเก็บ
เก็ยดีกว่า ไม่เหนอຍ แล้วแลมกำไ
งามอีกด้วย

ขนชอว่าเพชร อยู่ที่ไหนก็มีประ

กาย คนฉลาดอย่างอายหล้าก็เหมือน
กัน ทำๆนาไปก็รู้สึกว่ามันอะไรกัน
คนลงแรงลงทุนแทบตายกลับไม่มี
ข้าวกิน เงินจะซื้อผ้าพันกายแทบไม่
มี แต่เล่าแก่ร้ายชน อ้วนชนทกบ
อายหล้าเริ่มคิด กิด และหาวิธีที่จะ
ทำให้ชวานามีข้าวพอกกินทงบเหมือน
เขาน

ชาวบ้านซ่งส่วนใหญ่เป็นชวานา
ชาวไร่ ไม่มีใครขเก็ย เขาทำงาน
หนักทงบ หวานข้าวกล้า ไถนา ลง
กล้า เก็บเก็ย ไม่ได้หยุด ช่วงว่าง
หลังจากหวานกล้าก็เข้าไปหาหน่อไม้
มาปอกแล้วต้ม แกงกินบ้าง ขายบ้าง
เห็ดเผาะงามๆ อยู่ในดินก็เอาเส็ย
ชุดขึ้นมาแกงกินให้อร่อย เรียกได้ว่า
บ้านเกิดของอายหล้านั้นธรรมชาติมี
ความปราณีอยู่เป็นอันมาก แต่คน

ด้วยกันนสิ เจ้าของที่ดิน ไม่ว่าไทย
หรือจีน มันช่างหนาเลือดเสียจริงๆ
กฎหมายกำหนดไม่ให้เรียกดอกเบี้ย
เงินกู้เกินร้อยละ ๑๕ ต่อปี เขาฟาดเอา
เสียร้อยละ ๕-๘ ต่อเดือน เจ็บแสบ
แสบไหน ไม่เสียให้ เขาก็ไม่ให้อีก
นั่นนา อะโฮ . . . ขวานานาตาก
เพราะดอกเบญแจ

ปรากฏการณ์ครั้งใหญ่ของหมู่บ้าน
อัยหล่ารวบรวมพรรคพวกตง
สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ชนได้ กระทำ
การทุกอย่างเพื่อให้ชาวนาได้รับการ
ปลดปล่อยภาระหนี้สินอันไม่เป็น
ธรรม การกู้เงินได้รับการกวัดขั้นใน
การเรียกดอกเบี้ย หลายคนเพิ่งพบ
ว่าตนถูกล้อโกงแม้กระทั่งการแอบ
เต็มจำนวนเงินลงในสัญญาทำงาน
โดยฝ่ายลูกหนี้ไม่รู้

เขาทำงานของเขาไปอย่างไรไม่
หยุดยั้ง กลางวันอยู่ในนา ที่นาของ
ใครต้องการคนช่วยเหลือ เช่น คั้น
นาพัง อัยหล่าจะชักชวนคนไปให้
การช่วยเหลือ บางครั้งคนอื่นไม่ว่าง
ก็ไปมันคนเดียว ตากแดดกรำฝนแค้น
ไหนไม่เคยหวน ร้างสูงใหญ่ห่อหุ้ม
ด้วยกางเกงและเสื่อผ้าสับเข็ม มีผ้า
ขาวม้าคาดพุง ไม่ก็โพกหัว เดิน
ท่อมๆ อยู่ในนาแต่เข่าจรดเข็น ยาม
ค่ำคืนอัยหล่ามักจะนั่งอยู่ชานบ้าน
สูบบุหรี่ ใต้อ่างวาวๆ คุยกับเพื่อนฝูง
ที่มาเยี่ยมเยียนหรือปรึกษาถึงขอเคียด
ร้อนต่างๆ มีแม่เฒ่ากรรยาอายุชิวตง
กล่อมลูกสาวอายุหนึ่งขวบหมาดๆ อยู่
ใกล้ๆ

อัยหล่าอาจจะรู้จักคำพังเพยที่ว่า
“คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ”
แต่เขายังไม่เคยพบใครที่บอกว่าจะไม่
ชอบเขา อัยหล่าเป็นคนดี เป็นประ
ชานชาวไร่ เป็นหัวหน้าที่ชาวบ้าน
เลื่อมชมมาด้วยความรักใคร่นับถือ

แต่กับคนที่เสียผลประโยชน์เพราะ
เขาละ?

“อัยหล่า เขาว่าอัยเป็นหัวหน้า
อะไรนั แลผมไปคบนักเรียนในเมือง
มันเป็นคนมีวินัยสัจจะระวังตำรวจ
จะรวบตัว อัยหยุดๆเสียเถอะ เถ
แก่เขาค้นเคยกกับหมวดวงศ เขาให้
ฉันมาเตือน และให้อัยไปทำงาน
กับเขา คุมบ่อนไก่ให้เขาดีกว่า เงินดี
นะ ไม่ต้องทำงานหนักด้วย”

“มึงไม่น่าเกิดมาเป็นลูกชวานา
เลย เขยขบขโกไม่ผ้อ แลมยังงังสัน
ดี มึงอะไร อยากรับชวาเขาก็ไป
แต่กูไม่หอรอก กูพอใจจะอยู่ในที่ที่มัน
เป็นของกูเท่านั้น” อัยหล่าด่าหมอ
นออย่างไม่วีหนา และไล่ตะเพิด
ลงเรือน

การหว่านล้อมทำนองนมขนอก
หลายครั้ง อัยหล่ารู้ว่าผู้นำชาว
นาทนทนต้องประสบเคราะห์กรรม
ตายไปมากมายโดยจับมือใครดมไม่
ได้ เสียขูให้อัยหล่าด้วยอย่างและ
ให้หยุดยั้งการกระทำตนเป็นปฏิปักษ์
กับบรรดานายทุนทั้งหลายไม่ทำให้
เขาหวนกลับ เขายังแสร้งอย่างที่เคย
เป็นและจะไม่มีวันล้มชววันรันดร
ข่าวคราวการขยายอิทธิพลของขบวนการ
อันยิ่งใหญ่เข้ามาในอำเภอและ
หมู่บ้านไม่ทำให้เขาขอท้อ เขาเป็น
ผู้นำที่ไม่เคยปฏิเสธปวงชน

กาแล้ว อัยหล่ากำลังเตรียมตัว
จะกินข้าวกับลูกเมีย เขาใส่กางเกง
หูดตัวเดียว ใต้อันไคสูงชันแบบ
ชนบทลงมาตั้งใจจะไปเก็บยอดกระ
ถินข้างรามาจมน้ำพริก หลายมอติด
กันที่ครอบครัวนั้นกับข้าวเพียงนา
พริกด้วยเดียว หลังจากเก็บเกี่ยวข้าว
ของบั้นแล้ว อัยหล่าไม่ได้ปลูกพืช
ไร้เลยเพราะชวานากำลังเคียดร้อน
หนัก เขาต้องเดินทางเข้าไปหาผู้

ใหญ่หลายแห่งเพื่อขอความเป็นธรรม
คุณธรรมเต็มแป้นในหัวใจ แต่ครอบครัว
กำลังทองแพบ มาถึงวันนี้ อัย
หล่าเงินติดบ้านอยู่เพียงสิบสองบาท
เท่านั้นจะพอกินไปสักกมอ

เก็บยอดกระถินได้พอแล้วกำลัง
จะก้าวชนบันได เจด้าๆสหาเงา
รายล้อมเข้ามาพร้อมด้วยวตุลแจ่งๆ
จ้อกลางหลัง อัยหล่ายื่นมือไปทางตัว
แต่คงขยับสงบนง

“อัยหล่า หัวหน้าเราต้องการ
พบ ไปด้วยกันหนอขณะคืนนี้” เสียง
หนึ่งก่อนข้างคนหลังชน ทำให้อัย
หล่าร้อนทวาทหวหนาที่พุดลงนบน
หัวหน้าของใครและเขาทำอะไร

“ก็ได แต่ขอไปใส่เสื่อผ้าให้
เรียบร้อยก่อนนะ” อัยหล่าพุด
เรียบๆยังตัดสันใจไม่ถกกว่าจะแก้ไข
สถานการณ์อย่างไรแต่ก็สาวเทาชน
ไปอย่างรวดเร็ว

“เฮ้ยไม่ต้อง ลงมา” เสียงร้อง
ห้ามแต่อัยหล่าบ่นชนไปถึงข้างบน
แล้ว ร้องบอก “นอย หยิบบันให้
อัยเร็ว”

เสียงบันหลายนัดดังขึ้นในพลบ
คืน ชาวบ้านที่รุดไปดูพบเพียงร่าง
ของอัยหล่านอนคว่ำเหยียดยาวหลัง
พบนไปด้วยรอยกระสุน ก้านอัยตัว
สนเทาอ้อมลูกทรงให้จา ด้วยใส่ผ้า
พริกสีคลาหกกระจ่าย นิมมือของอัย
หลายงักายอดกระถินไว้แน่น

กตของอัยหล่ากลับนึกไว้ว่า
“ฆ่ากันตายเพื่อล้างแค้น ผู้ตายเป็น
นักเลงเก่ามีศัตรูมาก ยังจับผู้ร้ายไม่
ได้”

คนไทยเกิดง่ายตายง่าย อัยหล่า
คงจะไม่เสียใจเลยถ้ารู้ว่าคำพุดที่ว่า
“ตายสิบเกิดแสน” นั้นเป็นความจริง
ที่เบนความจริงอย่างง

BANG!
BANG!

ของไทย

จิตวิทยา

ทำไมต้องอาบอย่างมีรสชาติ ซด .. ถึงใจ และสยิว

ในธุรกิจการค้าทวัน การโฆษณาส่งเสริมเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้เลยจริงๆ

ระยะ ๓-๔ ปีที่ผ่านมา การทำโฆษณาหนักมอของชน โดยเฉพาะหนังไทย ขนบขายขนาดยักษ์ตามสามแยกและสี่แยกทั่วไป แถวท่ามกลางเมืองบางแห่งได้กำกับขายโฆษณาเป็นกอบเป็นกำคิดว่าทำคักแฉวเอาไว้เซงเสยอก

สนามสำหรับทำโฆษณาที่ชนหนาชนตาคือ ทว. วิทยุ โรงภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสารรายสะดวกต่างๆที่เป็นใบปลิวเป็นหนังสือขนาดเล็กหรือโบรชัวร์ก็มีออกมาก

ป้ายโฆษณาทั้งหลายนอกจากมีขนาดยักษ์ ขนาดย่อม ลดหลั่นกันลงไปจนถึงขนาดจุ่มมีปรากฏทั่วไป

ตามยอดตึก และตามตรอกซอกซอยนับไม่ถ้วน

การทำโฆษณา นั้นต้องใช้เทคนิคที่ยากซับซ้อนพอควร ทั้งอาศัยศาสตร์และศิลป์เข้าเกยของด้วยอย่างมาก ในอันที่จะดึงดูดผู้คนให้หันมาสนใจการโฆษณาซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกที่จะชักจูงคนให้รู้จักสินค้าที่โฆษณานั้นและขอหาไป อันเป็นจุดประสงค์เบื้องต้นที่สำคัญ

เพราะเหตุที่ต้องใช้เทคนิคและจิตวิทยาการจูงใจคนที่ค่อนข้างซับซ้อน เราจึงเห็นการโฆษณาที่รกรุงราตาและหนวกหูบ่อยๆ โดยเฉพาะประเภทยกภาพมาให้อวดและเข้ามากรอกหูลงในบ้าน จากนักทำโฆษณามือไม่ถึง ที่ปรากฏในทว. และวิทยุเป็นประจำ

นักทำโฆษณาที่ดีๆ นั้นเรียกร้องความสนใจจากผู้ชมได้ไม่น้อย เคยทราบว่ามีคนบางคนรีบเข้าไปดูหนังเพื่อดูโฆษณาหาความเพลิดเพลินเป็นการปูพื้นไว้ก่อนดูหนังเรื่องด้วยเหมือนกัน สิ้นค้าบางอย่างไม่เอาไหนแต่ขายดีเพราะโฆษณาก็มีมาก

การทำโฆษณาให้คนติด สนใจหรือจำได้ ถือว่าเป็นความสำเร็จของการทำโฆษณาขั้นสำคัญ เพื่อให้บรรลุจุดสำคัญนี้ นักทำโฆษณาจึงพยายามอย่างที่จะหาจุดเด็ดๆมา "เร้า" ให้ผู้ชมเกิดความ รู้สึกและสนใจในโฆษณาของตนให้ได้ การเร้าก็คือการกระตุ้นประสาทสัมผัส จิตใจและอารมณ์ด้วยภาพ ด้วยเสียง กลิ่น รส สัมผัส และจินตนาการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าอย่างหนึ่งขึ้นไป เช่นในภาพยนตร์และทว. จะใช้ทั้งภาพและเสียงในขณะเดียวกัน การกระตุ้นได้ "แรง" เพียงใดก็จะเกิดความสนใจมากขึ้นเพียงนั้น ซึ่งบางที่ตองกระตุ้นให้ชมลึกลงค้นหาในจิตไร้สำนึกทีเดียว

ตามปรกติการโฆษณานิยมใช้ภาพหรือเสียงกระตุ้นผู้ชมมากกว่าอย่างอื่น การประสมประสานภาพและเสียงเข้าด้วยกันจะทำให้เกิดจินตนาการและจำได้ชัดเจน แต่ทั้งนี้ต้องเป็นภาพที่เด่นชัดน่าตื่นตาตื่นใจและมีความหมายประกอบกับเสียงที่ไพเราะหรือมีลักษณะพิเศษ ชวนให้พูดหรือเลียนเสียงตามได้ ข้อสังเกตต้องสนๆ พยายามชัดเจน หรือถ้ายาวก็มีความหมายคล่องจองง่ายแก่การจำ

เนื้อหาของภาพโฆษณานั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาเลือกสรรเป็นพิเศษ ถ้าอยากให้คนสนใจ สื่และการเคลื่อนไหวของภาพไม่สู้กระไรนัก เพียงแต่เป็นส่วนประกอบ ภาพขาวดำๆ นั้นกระตุ้นความสนใจของผู้คนดีกว่าภาพสีธรรมชาติเสียอีก

หลักสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาของภาพโฆษณาคือ ต้องชอกชอนขมขื่นไปสัมผัสกับจิตใต้สำนึกของผู้คน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ภาพโฆษณาจึงเน้นหรือพาดพิงไปถึงสัญลักษณ์ของเซกซ์ที่ซ่อนเร้น (hidden sexual symbol) เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้สึกส่วนลึก ทำให้เกิดความพอใจโดยหาสาเหตุไม่ได้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

เรื่องนั้นพวกทำโฆษณาผ้าอนามัย (บางยี่ห้อ) เขาเก่ง กล่าวคือ จะเริ่มด้วยเพลงเพราะๆ ที่หนักปรากฏภาพดอกไม้ที่ชุกกัน กำลังเขยอกลีบออกแย้มบานที่ละน้อยๆ มาน่ากึ่งเหยาะหยดที่กลางกลีบ ซึ่งทั้งหมดเป็นสัญลักษณ์เพศที่พาดพิงถึงการใช้ผ้าอนามัย ไม่เลอะเทอะหยาบคาย ต่อจากนั้นจึงพูดถึงคุณสมบัติของสินค้าในเรื่องสายคาด เงอนปม หรือประสิทธิภาพในการซึมซับต่างๆ ตามอรรถาธิบาย

อะไรก็ตามที่เชื่อมโยงไปถึงเรื่องเพศ ก็มักเรียกเรื่องความสนใจ และจำได้ชัด ด้วยเหตุนี้ นักทำโฆษณาบาง

คนจึงประกอบภาพเคลื่อนไหวเข้ากับการโฆษณาของตนเอาคือๆ สิ่งเกิดภาพโฆษณาบางกรอบของสินค้าบางอย่างดลใจ

ยังความสนใจ เสียงที่ใช้ประกอบภาพก็ใหม่เอียงไปข้างลามกหยาบคายด้วยเหมือนกัน อันเป็นที่มาของคำว่า... “อาบอย่างมีรสชาติ”... “สยิว” และ “ชด... ถึงใจ” และ ฯลฯ ซึ่งผู้ทำโฆษณาจำเป็นต้องนึกถึงศีลธรรม และต้องรับผิดชอบต่อถ้อยคำที่ตนคิดขึ้นมาประกอบการโฆษณานั้นๆ ด้วย

เทคนิคการเคลื่อนไหวภาพเข้าใกล้หรือปล่อยไกลออกไปมีส่วนกระตุ้นผู้ให้คิดและสนใจโฆษณามากจนภาพสตรวยๆ ดอกไม้ หรือของน่ารักนั้นมันลึกลับ มักจะดึงภาพออกมาให้เต็มตัวอย่างที่เรียกว่า โคลสอัพเต็มจอ ซึ่งดูประหนึ่งว่าของสวยงามนั้นเข้าใกล้คนดู ทำให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและพอใจ สำหรับภาพโฆษณาเกี่ยวกับวัตถุแข็ง เช่น เครื่องจักรหรือเครื่องยนต์กลไก มักต้องออกห่างไป เพราะทำให้ผู้ชมอดอดไม่สะดวก ถ้าหากจะดึงภาพให้เต็มจอเหมือนอย่างแรกความสนใจในโฆษณายาวนั้นๆ จะหมดไปเสียก่อน

เทคนิคการทำโฆษณาอีกอย่างหนึ่ง เน้นฐานะในสังคมเป็นสิ่งจูงใจ เช่น โฆษณาเสื้อเชิ้ตต้องเป็นคนมีตำแหน่งหรือเป็นดาราที่ไร้อะไรก็ไม่น่าสนใจ โฆษณารถยนต์ต้องมสาว ๆ มานั่งด้วย เป็นการชักจูงผู้ชมว่าเพราะใช้รถยนต์เดียวจึงได้แฟนสวย

นอกจากนั้นคำพูดประกอบภาพก็ล้วนแต่เป็นคำของๆ ทั้งสิ้น เช่นว่า “คุณจะเป็นชายสมชาย” ถ้าใช้ของอย่างนั้น “ดาราภาพยนตร์เก้าสิบคน” ใช้ไอ้ทั้งนั้น อยากเป็นดารา ก็จงเข้าไปลองเถิด เพราะใช้แบงก์ตรากระจวนที่เดียวจึงถูกผู้ชายต่อไม่ขาด “แม่हनขันทา เทวดาก็ยัง

ดี” หรือ “ชายที่ประสบความสำเร็จมักใช้...” (รองเท้าแตะตราห่าน) เป็นประจำ

มีผลถึงความเห็นว่า ภาพหรือของจริงที่โฆษณา ควรใช้สัดส่วนที่วาวสะดุดตาหรือเคลื่อนไหวได้ หรือไม่ก็ต้องจัดบริเวณข้างเคียงให้แปลกตาไป จึงจะจูงใจให้ผู้ชมจำได้

จากการสังเกต สตรีที่เข้าไปชมของในห้างสรรพสินค้าจำนวนมากพบว่าขณะที่เธอเดินผ่านไปมาในร้านเธอคอยในอารมณ์กึ่งดีเสียเป็นส่วนใหญ่ คอยดูเรื่อยๆ เดินๆ ไปจำอะไรไม่ได้ ต่อเมื่อติดไปกระพริบในตู้ขายสายสร้อยและเครื่องประดับ บักขายบอกราคาหรือลดราคาด้วยตัวอักษรประดิษฐ์ ใช้สีสนับวาวเข้าช่วย ประดับตกแต่งมมโลมมหนึ่งให้เข้ากับฤดูกาลหรือเทศกาล สินค้าบางอย่างทำให้หมุนเวียนเคลื่อนไหวได้ จะมีส่วนกระตุ้นความสนใจและความจำผู้ชมและผู้ซื้ออย่างมาก

การเอาของจริงมาให้ดูเพื่อการโฆษณาที่เรียกว่า โททอล เปอร์ซัน นัลลิตี ออฟ แบรนด นันลงทุนสูงอยู่แต่กระตุ้นความสนใจได้มากกว่า ทำให้เห็นจริงเห็นจังช่วยผู้ซื้อตัดสินใจได้เร็วขึ้น เกมผู้โฆษณาชุดนอนใช้สาว ๆ มานอนหลับตาให้ดูจริงๆ ทำให้ตื่นตื่นไม่น้อย เมื่อสองสามปีก่อน โรงหนังบางโรงโฆษณาหนัง “สัตว์สาวในโลงศพ” ด้วยวิธีนี้ ทราบว่าได้รับการต้อนรับจากแฟน ๆ อุณหภูมิคงที่ทีเดียว

เทคนิคการโฆษณาต้องใช้ศาสตร์ในการจูงใจและศิลป์ที่ซับซ้อนไม่น้อย เราจึงเห็นได้ว่าโฆษณาต่างๆ นั้นมีไม่มากนัก มักพบแต่ประเภทพวกหูสร้างควมรำคาญให้บ่อยๆ หรือไม่ก็ชวนชาวบ้านให้ ชด... สยิว อยู่ร้ายไป

กิติกร สถาพร

ช่องว่างระหว่างหัวใจ ของนิมิตร ภูมิถาวร

บนเส้นทางของคนเขียนหนังสือ
ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า นักเขียนที่ดี
ต้องมีความจริงใจต่อผู้อ่าน หมัก
ทุกหยดคือนาใสใจจริงของนักเขียน
ถ้าขาดคุณสมบัติข้อนี้ นักเขียนก็จะเป็น
ได้เพียง นักบิดเบือน นักฉวยโอกาส
หรือนักแสวงหาผลประโยชน์ที่แฝง
เร้นเข้ามาในคราวของนักเขียน อย่าง
เช่นที่ ทัศนเขียนบางคนเคยตะโกน
ปาวๆ ว่าอเมริกันแก๊งแพ้สงคราม
เวียดนาม

เปล่า ในฐานะคนอ่านคนหนึ่ง
เราไม่ได้ต่อต้านนิมิตร ภูมิถาวร
ถึงขนาดนั้น เพียงแต่ได้พบเรื่องสั้น
ชิ้นล่าสุด ของนิมิตร ในหนังสือ
ฟ้าเมืองทอง ฉบับที่ ๔ เดือนกรกฎ
าคม ๒๕๑๕ ทำให้คำถามผุดขึ้นมา

เรื่องสั้นที่วนชื่อเรื่อง ช่องว่าง
ระหว่างกอสิน ตีพิมพ์ในหน้า ๑๔๑-
๑๕๐ ของหนังสือดังกล่าว เนื้อเรื่อง
มีอยู่ว่า ครอบครัวชานา (ซึ่งยากจน
ตามปรกติของชานาส่วนใหญ่) ได้มี
โอกาสต้อนรับหนุ่มจากในเมืองสอง
คนซึ่งนิมิตรไม่ได้รับว่าเป็นใคร
เพียงแต่อธิบายว่า "เอาไว้ผมยาวประ
บ่าแบบทันสมัย สวมเสื้อม่อฮ่อมกาง

เกงย่น สวมแว่นสายตา"
พอเหลาเขาปาก หนุ่มเมืองสอง
คนก็เริ่มฟังเรื่องความอดอยากยาก
จน ช่องว่างระหว่างชนชั้น และ
ร้องเพลงคนกับควาย อ่านแล้วพอ
สรุปได้ว่าหนุ่มสองคนนี้เป็นนักศึกษา
ที่ออกชนบท (แม้ว่าภาพพจน์หลาย
อย่างจะไม่ตรงกับสภาพ นศ. ที่ออก
ชนบทในปัจจุบัน เช่นผมยาวประบ่า
ขเหลาเมษา) ตอนท้าย ชานาเจ้า
บ้านออกจะขวางๆ สองหนุ่มนั้นและ
ไม่เห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า ทุกวันชานา
นาอดอยาก เพราะข้าวปลายังอุดมสม
บูรณ์ทุกอย่าง อ่านเรื่องสั้นของนิมิตร
จบแล้วก็ต้องยอมรับว่า ชานาไทยชนชั้น
อุดมสมบูรณ์แท้

สมบูรณ์เสียจนนิมิตรตั้งชื่อเรื่อง
ว่า ช่องว่างระหว่างกอสิน เพื่อประ
ชดประเทษคิดว่าช่องว่างระหว่างชน
ชั้น

แต่ก่อนหน้านั้นไม่กี่วัน นิมิตร
เขียนเรื่องสั้นลงใน "อนาคต" ฉบับ
ที่ ๕ ปีที่ ๒ เดือนพฤษภาคม ๒๕๑๕
ชื่อเรื่อง "ฝันชีวิต" พูดถึงครอบครัว
ชานาที่ยากจนแสนสาหัสเพราะถูก
ขูดรีดจากพ่อเลี้ยงอินเจ้าของเงินก
ดอกเบยแพง และธรรมชาติไม่ปราน

ฝนแล้ง ตอนท้าย ผู้เป็นแม่ไปกู้ข้าว
ให้ลูก ๘ คนซึ่งกำลังหิวโหยอย่างหนัก
พอหุงข้าวกำลังจะได้กินอยู่แล้ว พายุ
ฝนก็กระหน่ำจนกระท่อมทลาย เด็ก
เล็กถูกฟ้าผ่าตาย ขณะที่แม่ไม่มีไ
กาสรเรื่องรูราวเลย เพราะต้องปรน
นิบัติ "นวด" ให้เจ้าหนายนายเงินอยู่

พายุฝนเป็นตัวแทนการรังแก
จากธรรมชาติได้อย่างสยดสยอง
ส่วนการรังแกจากมนุษย์ด้วยตัวเอง
นั้น นิมิตรเขียนไว้ชัดเจนว่า "นาล์ม
เจ้าของนาเขาไม่ได้ข้าว ลูกจ้างอย่าง
เรือกักพลอยอดอยากไปด้วย อย่างพ่อ
เลี้ยงอินนั้นไม่เป็นไร น่าจะล้มสักห้า
ปี ข้าวของเขาก็ยังมีกิน ในฉางใหญ่
ของเขาก็ยังมีกิน ในฉางใหญ่ของเขา
ไม่เคยขาดข้าว บางทีชานานาล์ม
ยังต้องไปกู้ข้าวเขามากิน ชานาอด
ข้าวไม่น่าเป็นไปได้เลย เขาคิดถึง
ครอบครัวของคนอื่นที่ใกล้เคียงกัน
หลายคนไม่ต่างจากเธอมากนัก ต้อง
อดมอกินม่อ"

ด้วยช่วงเวลาห่างกันไม่เท่าไร
ทำไมเรื่องสั้นของนิมิตร มีเนื้อหาขัด
กันเองชัดเจนขนาดนั้น

แน่นอนว่านิมิตร มีสิทธิและ
อาจมีเหตุผลส่วนตัวบางอย่างที่จะไม่
ชอบนักศึกษาที่ออกชนบท ไม่ชอบ
ฟังเพลงคนกับควาย แต่ในฐานะของ
นักเขียนที่คลุกคลีอยู่กับชนบท กับ
ชานา เมื่อเขาบอกว่าชานากินอ่อมมี
ความสุขจึงเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ
มาก นอกจากจะขัดกับสภาพความ
เป็นจริงของชานาส่วนใหญ่ในประ
เทศแล้ว ยังขัดกับผลงานเกือบทง
หมดที่เขาเขียนในช่วงเวลาหลายปีที่
ผ่านมา

ว่ากันตั้งแต่ "แต่คุณครูด้วยคม
แฝก" ซึ่งได้รับรางวัลจากสมาคมผู้

จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย สะท้อนให้เห็นชีวิตยากจนของชาวชนบท ขาดการศึกษา เพราะยากจน ต้องกินดอกเบญจเพง หรือในเรือนสนชดุมอที่เปื้อนขอลึก ซึ่งคนอ่านสนับสนุนจนต้องพิมพ์ซ้ำนั้น ได้สะท้อนภาพหลาย ๆ ด้าน เช่น ชีวิตที่แร้นแค้นของครูประจำภาค การถูกกดขี่จากระบบราชการที่ฟอนเฟะ การร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้านที่จะช่วยเหลือโรงเรียนขณะทรูรัฐบาลไม่เหลือเวลา หรือเด็กที่ต้องการเรียนหนังสือแต่ไม่มีโอกาสเพราะเสือกเกิดมาจากจนเช่น ไอ้จุก หรือในสาวชาวไร่แม่จะไม่พูดถึงปัญหาสังคมมากนักก็ยังไม่เห็นให้เห็นการให้แรงงานของชาวไร่ว่า การบุกเบิกป่าดงพงบ้านเห็นดเห็นน้อยเพียงใด ชาวนาชาวไร่จำนวนมากมาขุดบุกเบิกป่าแล้วต้องสูญเสียที่ดินไปเพราะกินดอกเบญจเพง ฝนแล้งน้ำล้นหรือถูกโกงเอาตอๆ ในเรื่อง "ท้องนาสะเทือน" นิมิตรสะท้อนภาพเหล่านี้ไว้อย่างซอสัตย์ มาจนถึงเรื่องสร้อยทอง นิมิตรได้ชี้ให้เห็นภาพชาวบ้านที่ถูกกดขี่ข่มเหงจากข้าราชการอย่าง "ปลัดผัน" ภาพเจ้าหน้าที่เป็นภาพที่น่ากลัวในความรู้สึกของชาวบ้านธรรมดา เช่นในตอนหนึ่งพ่อลูกคู่หนึ่งพูดกันว่า

“เป็นนายเตะคนได้ใหม่พ่อ”

“ได้ซ้”

“เป็นนายจับคนได้ใหม่พ่อ”

“ได้ซ้”

“เป็นนายยิงคนได้ใหม่พ่อ”

นี่คือความรู้สึกของเด็กเล็ก ๆ ที่มต่อข้าราชการ ชาวนาชาวไร่เป็นคนส่วนใหญ่ในประเทศ และเป็นคนส่วนใหญ่ที่ยากจนข้นแค้นแสนสาหัส นิมิตร ภูมิถาวร เป็นครูประจำภาค

อยู่ในชนบทความสามารถในทางใช้ภาษา สื่อสารให้คนไทยได้มองเห็นภาพหนึ่งของเรากำลังทุกข์ยาก นกคอกุณค่าที่ผู้อ่านไว้นอเชอใจ นิมิตร มาแต่แรก

นักเขียนหลายคนเริ่มต้นด้วยการเสนอภาพชีวิตของคนทุกข์ยาก เช่น ณรงค์ จันทร์เรือง เขียนเรื่องของชาวสลัม ต๊ะ ทำอัฐ เขียนถึงชีวิตที่ต้องดิ้นรนดิ้นรนปากกัดของเก็ดผี หรือเด็กกำพร้าที่หากินกับฝรั่ง นักท่องเที่ยวในวัดโพธิ์ แต่เมื่อพวกเขามขอมชื่อเสียง ตัวหนังสือของเขามราคา อำนาจพระเจ้าเงินตรามักทำให้คนด ๆ ต้องเสียผู้เสียคน

ในสังคมที่แม้แต่การเอาเปรียบ ตัวใครตัวมันเช่นทุกวันนี้ ย่อมยากที่จะหาความจริงใจ แม้ในวงการหนังสือ ราคาปกหนังสือมักถูกพ้อค่าคงราคาแพงลิบ ขนาดลดราคา ๕๐ เปอร์เซ็นต์ยังได้กำไร นักเขียนที่มขอกักปากกันเขียนเรื่อง โบราณก หรือเพื่อฝันไม่เอาอ้าว ผลร้ายเหล่านี้ล้วนตกแก่คนอ่านทั้งสน นิมิตร ภูมิถาวร เป็นนักเขียนคนหนึ่ง ที่นักอ่านยังพอมมีความหวังว่า จะเขียนถึงความจริงในสังคมอย่างซอสัตย์ แต่ผลงานชิ้นล่าสุดในฟ้าเมืองทอง ก็น่าจับตามองต่อไปว่า นิมิตรกำลังจะเปลี่ยนแปลงไปทางไหน ถ้าเขายังยืนยันว่า ชาวไร่ชาวนาทุกวันนี้เป็นอย่าง ในเรื่องช่องว่างระหว่างกอโสน คนอ่านที่เคยติดตามงานของเขาคงพอสรุปได้ว่า นิมิตรกำลังเข้รกรเข้าพางจวมกอโสนไปเสียแล้ว แต่ถ้าจะกลับมาเขียนในแนวทางที่เคยเป็น แน่นนอน คนอ่านก็ย่อมจาร์กชอนนิมิตร ภูมิถาวรไปแสนนาน

ชาวี วรรณศิลป์

จดหมาย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทิวานอวิการ
และศุภร์

พิทักษ์ คันธจันทร์ : “เรียกขานว่าแชมป์ผ่ายง”

พดด้วงกรมมวยไทย ชงมมาแต่ คึกคักบรรพ์ คนที่เป็นนักสู้บนสังเวียนมักไม่ค่อยจะมีโอกาสได้เป็นผู้นำความสำเร็จในชีวิตนอกสังเวียนเท่าใดนัก น้อยครั้งและน้อยคนที่จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ หลังจากเลิกราจากถิ่นสาบงามไปแล้ว

ส่วนมากก็พึดพิกการและเสียผู้เสียคนเสียมากกว่า เนื่องจากความกดดันที่ต้องซ้อมมานาน และประสาทได้รับการกระทบกระเทือนจากการต่อสู้มาหนัก

สุรยา ลูกทุ่งทันทับว่าเป็นยอดมวยเมืองไทยในสมัยหนึ่ง ชงมแข่งชกที่แพรวพราว และมีแม่ไม้มวยไทยมากที่สุด ก็มีชีวิตที่ทนทุกข์ทรมาณก่อนตายเพราะเป็นโรคผู้หญิง สักตชชัย นาคพยัคฆ์ แชมป์มิดเดิลเวทคนแรกของเมืองไทยมเพลงเตะได้รวดเร็ว และหนักหน่วงที่สุดในยุคนั้น ก็ถูกแทงตายดับคาหน้าชื่อนางโลมในชอยกลาง

ศรีบัวแดง เลือดคอบล เมอเล็กชกมวยก็ต้องกลายเป็นคนพิการไปตลอดชีวิต เพราะโดนสักตชชัย นาคพยัคฆ์ เตะเสียจนขาปลิว

อสมาน ศรีแดง “โอรสเจ้าอาหรับ” ผู้มีแข้งชกหนักหน่วง และดุคัน จบชีวิตลงเพราะตกเป็นทาสยาเสพติด คือ ลงแดงตายหลังจากเลิกชกมวย

นักมวยในยุคนั้นที่ประสบความสำเร็จหลังจากเลิกชกมวยแล้ว เห็นจะได้แก่ พิชยา กล้าศึก เจ้าของฉายา *เมฆ หมัดตรง* ซึ่งหลังจากเลิกชกมวยแล้วมีฐานะดีมากถึงขั้นได้เป็นเจ้าของรถเมลล์เหลืองอยู่พักหนึ่ง

นอกจากนักม ชูชัย พระขรรค์ชัย และ สุรชัย ลูกสูรจันทร์ ชงมหน้าตาและรูปร่างท่งดงามมาก ได้เล่นเป็นพระเอกและพระรอง เรื่องพันท้ายนรสิงห์

สำหรับ ชูชัย พระขรรค์ชัย เมื่อบอกว่า ๆ มาเอง ท่ง ๆ ทอายุเกือบ ๕๐ ปีแล้ว ได้กลับมาชกมวยแบบฟรีสไตล์กับกรมมวยคาราเต้ของญี่ปุ่นอีก และเป็นฝ่ายชนะ TKO. คอหมัดทางสูในปลายชกที่ ๒

เรื่องวงการเมือง มนักมวายน้อยคนนักที่จะหันมาเล่นการเมือง นอกจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับมวยนั้นมีหลาย คน อาทิเช่น

นายแนบ ผ่องแผ้ว สส. พรรคประชาธิปัตย์ สส. ๓ สมัย ๒ จังหวัด อดตเคยเป็นนายสนามมวยราชดำเนินยุคที่รุ่งเรืองที่สุด

นายบุญเยี่ยม โสภณ อดต สส. บรรณีย์ หัวหน้าค่ายมวยพรทิว มนักมวอยอมตะ วิชาญน้อย พรทิว สังกัดอยู่ และจากการที่มลูกพิทเบนสส. ประกอบกับตนเบนผู้ทมชอเสงเบนทยกย่อง และรู้จักดีในเชิงมวยไทยนเอง ทำให้วิชาญน้อย พรทิวตัดสินใจสมัครลงรับเลือกตั้ง สส. เทศบาลนครบุรีรัมย์ครั้งสุดท้าย และก็ประสบความสำเร็จ เมื่อประชาชนชาวนนทบุรีพากันลงคะแนนเสียงให้วิชาญน้อย พรทิว เป็นนักมวย สส. เทศบาลคนแรกด้วยคะแนนเสียงอย่างท่วมท้น

นายเทียนชัย อทัยวงศ์ อดต สส. เพชรบูรณ์พรรคธรรมสังคม ก็เคยเบนผู้ชอขวักกีฬาของหน่งสอมวย

มาหลายฉบับแล้วเช่นกัน แต่ที่ดังที่สุดในระยะนี้เห็นจะได้แก่ นายวัระ มุสิกพงศ์ โฆษกของรัฐบาลชุดนี้ เมื่อก่อนเป็นนักชกมวยที่สมบุกสมบันเกี่ยวของกับวงการกีฬามวยอย่างโชกโชน เคยเบนผู้บุกเบิกหน่งสอกีฬามวยไทยยุคแรก ถ้ารูปตัวเองนังพบบเพียบแต่ขอพรจาก นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ซงเบนนายกฯ สมัยนั้นลงปกหน่งสอมวยที่ตนเองร่วมทำเสีย ก็มาแล่นอกจากนครราชที่ ๒ แสบ แสบศักดิ์เมืองสุรินทร์ บ้องกันแชมป์ครั้งล่าสุดทสเปน นายวัระก็ได้ติดตามไปดู และขงบั้นต่อไปกับนายเทียมบุญ อินทรบุตร เพื่อติดต่อธุรกิจด้านวงการมวยถึงสหรัฐ ฯ อีกด้วย

อีกคนหน่งซงดงเอาการอยู่ก็คือ นายเหม สโลมาน วฒิสมาชิกก็เคยเบนนักมวยที่โด่งดังไปทั่วภาคใต้มาแล้วด้วยแข้งชก และหัวใจที่เป็นนักสูทุกกระเบียดนิ้ว

นักมวยที่เข้ามายุ่งกับการเมืองเต็มตัวไม่ค่อยจะมี แต่มีอยู่คนหน่งที่การเมืองทำให้เขาต้องกลายมาเป็นนักมวย เขาผันนกกคือ เทพวิฑูรย์ นุชเกษม เดิมทีมิได้เบนนักมวยแต่ประการใด หากแต่การเมืองทำให้เขาต้องลิกัยตนเองไปอยู่สังกัดโปร้และต้องชกมวยเพอยังชีพตนเองให้อยุ่รอด เขาฝึกฝนตนเองและได้ขงนสังเวียนสังกัด โปร้จนได้เบนแชมป์ของประเทศสนนโดยซงแชมป์ได้จาก ลิมกเจียง และลิมกชาน สองพี่น้องตระกูลนักมวยที่เยี่ยมที่สุดของสังกัดโปร้ในขณะนั้น

มนักมวยหลายคนที่ถูกอิทธิพลจากนักการเมือง ดึงดูดตัวเองให้เข้ามาประกอบอาชีพได้อีกหลายคนอาทิเช่น

จำเริญ ทรงกิตรัตน์ หรือ รตต.

สำเร็จ สรมาดี ได้ชกชิงแชมป์โลก ๓ ครั้ง แม้จะล้มเหลว แต่กลับได้เลื่อนขั้นเป็นรอง. อย่างรวดเร็วทั้งๆ ที่มหนาทชกมวยแต่เพียงอย่างเดียว

คนที่ประหลาดที่สุดเห็นจะได้แก่ **ไอบันใหญ่** สนิท เทียมกำแหง ได้เข้ารับราชการตำรวจเพราะบังเอิญวันหนึ่ง พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ออตร. ยุคไม่มีอะไรภายใต้ดวงอาทิตย์ที่ตำรวจไทยทำไม่ได้ เกิดเข้ามาดูมวยในวันที สนิท เทียมกำแหง ชกกับ สุรัชย์ ลูกสุรินทร์ การชกในวันนั้น สนิท โดนสุรัชย์ทิ้งเตะทั้งตอยล้มลุกคลุกคลาน แต่ด้วยใจหिन สนิทไม่ยอมให้กรรมการนับสิบ พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ถึงกับออกปากว่า "อายันทนด ต้องให้ไปเป็นตำรวจ" และหลังจากการชกในวันนั้น สนิท เทียมกำแหง ก็ได้กลายเป็นตำรวจ เพราะบารมีของท่านันการเมืองผู้ยิ่งใหญ่?

นักมวยอีกคนที่มีรูปร่างบึกบึน ก้ำยำ ผิวขาวสะอาด ร่างกายสมชายชาตรีม ไบหนาทงดงามคือ สุรัชย์ พระขรรค์ชัย นอกจากจะได้เป็นพระเอกภาพยนตร์แล้ว หลังจากเลิกชกมวย ก็ได้ก้าวเข้าไปเป็นถึง ผู้

จัดการ ของหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ ขณะนั้นคือ สยามรัฐ เพราะรูปร่างหน้าตา สุขขเป็นที่ต้องตาต้องใจของอดีตนายกรัฐมนตรี มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นอย่างมาก

นักมวยที่ก้าวเข้าสู่วงการหนังสือพิมพ์นั้นมเหมือนกัน แต่ไม่มีเป็นนักข่าวเลย มีแต่เป็นช่างภาพ

นักมวยช่างภาพคนแรกในเมืองไทยได้แก่ ไตรวุฒิ ทรงกิจรัตน์ เป็นนักมวยเมื่อประมาณ ๒๐ ปีก่อน มีเชิงชกและหมัดที่หนักเอาการ จนได้สมญาว่า **"ไอหมัดข้างภาพ"**

คนที่สองเป็นลูกน้องของคุณ ไกรสิทธิ์ นาคประเสริฐ ยอดช่างภาพของไทยรัฐ ซึ่งเป็นหัวหน้าค่ายมวยศรีศักดิ์สหด้วย นักมวยในค่ายที่เป็นหัวหน้าแก้วหัวแหวนของคุณไกรสิทธิ์ก็คือ ชาวุฒิสักดิ์ ศรีศักดิ์สห ขนชกมวยมานานพอดู อดีตเคยเป็นคู่ปรับคนสำคัญบนเวทีผ่นผ้าใบกับนักมวย สส. วิชาญน้อย พรทวามาแล้วอย่างโชกโชน เมื่อชาวุฒิสักดิ์แก่ตัวเข้า คุณไกรสิทธิ์ก็ได้ฝากให้ถ่ายภาพ และฝากเข้าไปเป็นช่างภาพของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งจนถึงปัจจุบัน

แต่คนที่เลวที่สุด ร้ายกาจที่สุด

และออลวาทสุดในระยะนั้นเห็นจะได้แก่ นายพิทักษ์ คันธจันทร์ อดีตนักมวยฝีมือดีตกคตยคนหนึ่ง ซึ่งเคยชนชกมวยไทยมาหลายครั้งแต่หาชัยชนะไม่ค่อยได้ ก็เลยหันมาต่อยมวยสากลสมัครเล่นททว. ๑ ส็อก และก็ไม่เคยได้รับชัยชนะเลย

พอมารู้ว่าเป็นช่างภาพของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งก็ทาดวเป็นคนขวางโลก ถูกคุมกระตบมาแล้วหนังสือ

เพราะความพ่ายแพ้ต่อบุรุษเพศเดียวกัน ทั้งบนเวทีและนอกเวทีมาตลอดเวลานเอง ทำให้นายพิทักษ์มีความคิดฟุ้งซ่านอยู่ตลอดเวลาว่า ทำไมนะตนถึงจะชนะบ้างละ ครั้นแล้วเมื่อเร็วๆ นั้น นายพิทักษ์ก็ได้โอกาสพอเจอหน้า น.ส. สุกัญญา พัฒน์ไพบูลย์ นักข่าวหญิงของ นสพ. ประชาธิปไตยที่พานายกรัฐมนตรีเสวยปราโมช ความคิดฟุ้งซ่านอันเป็นปมด้อยทอดอนสะสมมานานก็ผุดขึ้นมาแวบหนึ่ง ว่าแล้วนายพิทักษ์ก็ตรงเข้าเหวี่ยงกำปั้นเข้าใส่หน้าขาหญิงผู้หนึ่งทันที

นายพิทักษ์ ชนะแล้ว ผู้ถูกการกระทำอันป่าเถื่อนของนายพิทักษ์ไม่ได้ตอบโต้เลย และถึงแม้ว่าเธอจะมีกำลังพอที่จะตอบโต้ได้ เราก็คิดว่า น.ส. สุกัญญา ก็คงจะไม่ตอบโต้กับการกระทำแบบไร้สติปัญญา ไร้เหตุผล แบบนหรือ

คุณพิทักษ์ คุณตั้งใจมากขณะที่คุณคิดว่าคุณชนะแล้ว แต่คุณชนะเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือใช้การกระทำที่ขาดสติยั้งคิดเอาชนะจิตใจความเป็นคนของคุณได้ แต่ความเป็นจริงแล้ว คราวนี้คุณแพ้ทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรม ทุกคนจะสาปแช่งและประณามว่า คุณเป็นนักมวยคนแรกที่ทำร้ายผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ไม่มาทางต่อสู้คุณได้ลงคอ

"คมเดอย"

פורמלא

קאמפאני

חידושים ומוצרים
היסטוריים

נידון לרכישת רישיון
הרכישה כוללת את
הרכישה של המכונית
האישית תחת חוקי
הרכישה

קיים בכל יום 1 ו-15 של החודש
המוכר על ידי מנהל המכרזים של משרד התעשייה
והמסחר

פורמלא

קאמפאני

חידושים ומוצרים
היסטוריים

המחיר המזערי 15 שקלים
המחיר המזערי של המכונית
והמחיר המזערי של המכונית
האישית 20%-30%
המחיר המזערי של המכונית

שם המוכר: _____
מ.ס. _____

ת.ד. (בית) _____
ת.ד. (עבודה) _____

טל. _____
טל. _____

אני רוצה לקנות מכונית פורמלא

- 6 חודשים (12 חודשים) תשלום 140 שקלים
- 12 חודשים (24 חודשים) תשלום 250 שקלים
- (הפרדת המכונית x מכלול המכונית)

כולל גם את המכונית

תשלום המכונית כבר עשה

למען טובתך אנחנו מציעים לך לקנות מכונית פורמלא ישנה
33/28 סוויטצ'רלנד רנו סוויטצ'רלנד רנו סוויטצ'רלנד רנו סוויטצ'רלנד רנו
טל. 822141-7 קו המכרזים

ใครหลายๆคนก็คิดว่าละครเรื่อง *อันตรรกะ* ที่กำลังลงโรงอยู่ ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เวลานี้ จะเป็นการกลับมาของยักษ์ใหญ่ ซึ่งกลับไปเสียนาน หลังจากละครเรื่อง *วิเวียน* บัดฉาไปเมื่อสามปีก่อน ใครๆก็คิดว่า มัทน์รัตน์ ซึ่งเคยสร้างความเกรียวกราวมาแล้วนับแต่ละครเรื่อง *อวสานของเซเลสตีน* ออกแสดง จะกลับมาอย่างน่าจับตาอีกครั้ง ภายหลังจากที่หยุดผลิตงานละครในเมืองไทย และใช้เวลาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมระหว่างนั้น

แน่นอน การเลือกเอาเรื่อง *"อันตรรกะ"* ซึ่งแปลมาอย่างชนิดรักษาต้นฉบับเดิมของ ฉอง อานุยห์ไว้ค่อนข้างมาก เว้นแต่การตัดแปลงข้อและสอดใส่ความคิดบางประโยคเพิ่มเติมเข้าไป (ไม่นับการตัดบทบาทบางตอนออกเพื่อความกระชับ ซึ่งอาจถือเป็นของธรรมดา) ย่อมเป็นความตั้งใจไม่มากนักน้อย ในอันที่จะแสดงความรู้สึกบางอย่างที่กลมผู้จัดทำติดต่อสภาพสังคมไทยปัจจุบันที่พวกเขามชวติอยู่ ดังเช่นที่ มัทน์รัตน์ ผู้อำนวยการสร้าง แกลงไว้ในสูจิบัตรว่า

"ความปั่นป่วนวุ่นวายหลัง ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดถึงละครเรื่องนี้บ่อยครั้ง เมื่อได้โอกาสก็อยากจะจัดแสดงเพื่อกระตุ้นให้เราได้ขบคิดปัญหาเรื่องสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความอยู่รอด ความสกลปรกของ *"กันกรวี"* การเมืองที่ใช้พลังของคนหนุ่มสาวและปัญญาชน เป็นเครื่องมือแสวงหาอำนาจ และกอบโกยผลประโยชน์เข้าตัว"

ละครพันทาง อันตรรกะ ผู้มาหลังกาลเวลา

สรุปเอาความสั้นๆ สำหรับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครก็คือ *อันตรรกะ* เด็กสาวผู้มีความมุ่งมั่นมาดอันแรงกล้า ได้ขัดขืนคำสั่งของลุงผู้เป็นประมุขของนคร ไปทำพิธีฝังศพชายของ หล่อนผู้ถูกตัดรว่าเป็นกบฏ แล้วหล่อนซึ่งอยู่ในฐานะลูกสะใภ้ในอนาคตของลุง ก็ถูกลงโทษ ที่สุดหล่อนจึงฆ่าตัวตาย โดยมีคูหมันหนุมและแม่ของเขามาตัวตายตามไปด้วย

ละครเรื่องนี้จัดเข้าประเภทโศกนาฏกรรม ที่ยังรักษาแนวของโศกนาฏกรรมแบบกรีกอยู่ คือตัวละคร

สำคัญๆ มักจะทำสิ่งที่ถูกถือกันว่าเป็น *"ความผิดอันใหญ่หลวง"* แล้วต้องเผชิญกับชะตากรรมที่ร้ายแรงที่สุด ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นความตาย

เริ่มมาตั้งแต่ประวัติของ *อันตรรกะ* ซึ่งมพ่อที่ฆ่าตัวตายเพราะได้รับรู้ความจริงว่า ตนฆ่าพ่อของตัวเองตายและเอาแม่มาเป็นเมีย (ซึ่งเป็นเค้าโครงมาจากตำนานเทพเจ้าของกรีก) และความทรนงในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ที่เคารพตัวเองนั้น ก็ตกทอดจากพ่อมาถึง *อันตรรกะ*

อานุยห์ เจ้าของบทละครเดิมพยายามจะให้เหตุผลแก่ตัวละครทั้ง

สองฝ่ายคือ อินทราคัน และคริสต
 ลุงของหล่อน อย่างเท่าเทียมกัน
 บร็อคเกิดและพนดเลข นักการละคร
 ชาวอเมริกันเขียนถึงอานยห์ไว้ว่า
 “ละครทุกเรื่องของเขามีสเน่ห์ความ
 กิดพันฐานเหมือนกันหมด ถือเป็น
 ความขัดแย้งระหว่างฝ่ายขีดยมใน
 หลักการกับฝ่ายประนีประนอม แต่
 ดูเหมือนว่า เขามักจะเอนเอียงไปทาง
 ฝ่ายที่ไม่ยอมประนีประนอมมากกว่า”
 ขณะเดียวกันมัทน รัตนิน และสุชาวดี
 ตันชวานิช ผู้นำละครออกแสดงใน
 ภาคภาษาไทยจะเห็นตรงกันข้ามดัง
 ทิม แลงไว้ในสัจฉิตรีว่า “ประสพ
 การณ์ในชีวิตทำให้เห็นออกเห็นใจผู้
 ใหญ่ที่ต้องรับภาระปกครองบ้านเมือง
 และเสียดเสียดความสุขส่วนตัว เช่น
 คริสต์”

และมีการเติมบทพูดของอิน
 ทราคัน นอกเหนือไปจากที่ปรากฏ
 อยู่ในต้นฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเขา
 ใจว่าใช้ในการแปล เมื่ออินทราคัน
 ตกเตียงกับลุง เพื่อยืนยันในสิ่งที่ตน
 กระทำอยู่สองตอน คือ “เราต้องมี
 สิทธิเสรีภาพที่จะเลือกโดยไม่ต้องคำนึง
 ถึงอะไรอื่นทั้งสิ้น” และ แปลประ
 โยค “I had my faith” ว่า “เรา
 ต้องมีศรัทธาเชื่อมั่นในสิ่งที่เราทำ
 ไม่ว่ามันจะผิดหรือถูกอย่างไรก็ตาม”
 ซึ่งเขาใจว่าเป็นการตีความหมาย
 พฤติกรรมของอินทราคัน ให้ดูเป็น
 คนสับสนกับสิ่งที่เรียกว่า เสรีภาพ
 และศรัทธามากยิ่งขึ้นจากที่อานยห์
 เขียนไว้

หรือจะเป็นเพราะความลับสน
 ของผู้ต่อเติมเอง ต่อสิ่งที่เรียกว่าเสรี
 ภาพที่ไม่อาจทราบได้ เพราะเห็นผู้อำ
 นวยการสร้างความได้ว่าอินทราคัน
 “เป็นเอ็กซ์เซตเนชเชลลิสต์ที่อยู่และ
 ตายเพื่อตัวเอง”

อานยห์อาจจะต้องการแสดง
 ภาพของกินหน่มสาวยุโรปที่กำลัง
 แสงหาสิ่งที่เรียกว่าเสรีภาพอันแท้
 จริงของความเบ้มนมนุษย์ ในช่วงสัปดาห์
 สิบและสยูเสี่ยศรัทธาต่อสิ่งเก่าๆ
 ระหว่างและหลังสงคราม แต่ภาพ
 ของอินทราคันที่เห็นในละครนั้น มิ
 ใช่เอ็กซ์เซตเนชเชลลิสต์แน่ๆ หรือถึง
 หากผู้ปลุกอินทราคันใหม่ชีวิตขึ้นมา
 จะเรียกร้องว่าเธอเป็น เธอก็คงเป็น
 ได้แค่เอ็กซ์เซตเนชเชลลิสต์แบบ
 ปลอมๆเท่านั้น เพราะเธอไม่รู้ว่
 เสรีภาพต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบ
 มิใช่ “ไม่ต้องคำนึงถึงอะไร
 อื่นทั้งสิ้น” ไม่เชอลองไปถามชาตรี
 ดูกี้ได้ ถึงแม้แกจะแก้จนตาอ่าน
 อะไรไม่ค่อยเห็นแล้วในตอนนั้น แต่
 กก็ยังไม่เลอะเลือนถึงขนาดอธิบาย
 เรื่องเอ็กซ์เซตเนชเชลลิสต์กับเสรีภาพ
 ให้เป็นที่เข้าใจไม่ได้

อินทราคัน นอกจากจะเป็น
 สัญลักษณ์ของการหลับลัทธิลัทธิ
 ตาม “อุดมการ” ชนิดหัวชนฝาแล้ว
 ยังเบียดโอกาสให้ครุฑผู้ลงรำพึงออก
 มาอย่างเข้ากับสภาพของเมืองไทย
 ตามความคิดของคณะผู้จัดแสดงว่า

“นี่คงเป็นเด็กหนุ่มสาวที่ถูกพวก
 นักการเมือง นักวิชาการ มันจับหัว
 ไขเป็นเครื่องมือ โอ้พวกมันคอย
 กอบโกยผลประโยชน์ เวลาที่บ้าน
 เมืองวันวาย ไขเด็กบงหน้า เป็น
 เครื่องมือให้หมาก่อกวน ถ้าเราปราบก็
 ต้องนองเลือด เราถูกค้ำเป็นทรรฐ”

ผู้ใกล้ชิดกับงานละครเรื่องนี้
 บอกจตุรัสว่า อินทราคัน เป็นฝีมือ
 กำกับการแสดงของสุชาดา ตันชวาน
 นิช ในห้าสัปดาห์แรก และมัทน
 รัตนิน ในสามสัปดาห์หลัง สุชาดา
 กล่าวว่าใช้รูปแบบสมจริงในการกำ
 กับ และรู้สึกพอใจในงานที่ออกมา

พอสมควร ทว่า ขำพเจ้าในฐานะ
 ผู้ดูมิได้รู้สึกเช่นนั้น

ถ้าจะดูกันที่รูปแบบล้วนๆ โดย
 ตัดส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาออกไป อัน
 ทราคันก็มีดีอะไรพัฒนาขึ้นมา หลัง
 จากละครคณะนี้ลาโรงไปเสียนาน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน การกำกับ
 นักแสดง และการตีความหมายบท
 ละครออกมาเป็นภาพ รวมทั้งเครื่อง
 แต่งกายที่จะดูเป็นแขกก็ไม่ใช่ ผรั่ง
 ก็ไม่เชิง คล้ายๆกับละครบรรดา
 เรียนของเด็กนักเรียนสมัยสิบปีแล้ว
 หมดก็เล่นเรื่องกึ่งจินตนิยาย กึ่ง
 จักรๆวงศ์ๆ แต่เด็กนักเรียนเหล่านี
 นยังดีกว่าตรงที่เคารพ ในความเป็น
 “เมืองสมมติ” มากพอที่จะไม่ให้บท
 พดบางตอนมาทำลายสภาพนั้นเสีย
 เช่นที่ในอินทราคัน ให้ชายหญิงซึ่ง
 แต่งกายในชุดร่วมรำนเหล่านี้นพดถึง
 การไปเที่ยวในทคลับหรือการแข่งกัน
 ขับรถเร็วเป็นต้น

จากบทพดและเรื่องราวที่ดำเนิน
 ไป ละครเรื่องนี้น่าจะเป็นละครที่ช
 ให้เห็นความขัดแย้งอันลึกซึ้งทั้งภายใน
 บุคคล และระหว่างบุคคลที่ขัดต่อ
 หลักการในชีวิตแตกต่างกัน แต่ต้อง
 มาตกอยู่สภาพการณ์ทางการเมือง
 เดียวกัน ความซับซ้อนซ่อนอยู่มาก

เกร็ดละคร
 มัทน รัตนิน อำนวยการสร้าง/
 สุชาวดี ตันชวานิช กำกับการ
 แสดง
 ๘-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ณ หอประ
 ชุมเด็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 บัตรราคา ๒๐,๓๐ บาท

ใจหรือความรู้สึกนึกคิดของตัวละครแต่ละตัว โดยเฉพาะตัวเอกทั้งสอง เป็นสิ่งที่ผู้กำกับไม่สามารถดึงออกมาให้เห็นได้ ทุกคนเป็นแต่เพียงนักท่องเที่ยวที่ท่าทางประกอบเท่านั้น คือเล่นกันอย่างแบนๆ ผู้ชมมองไม่เห็นสิ่งผลักดันความคิดและการกระทำ มองไม่เห็นพัฒนาการทางอารมณ์ ซึ่งปรากฏอยู่ในบท แต่ไม่ปรากฏออกมาในการแสดง โดยเฉพาะในตอนก่อนตรากันและศิรธรถกเถียงกันอย่างขยาด ทงคู่จะมีลักษณะเดียวอยู่ตลอดเวลา เหมือนภาพยนตร์ที่การเล่นไหวบนเนื้อของเวทีก็เป็น ไปอย่างจำกัดจำเขยและไม่ค่อยใช้ประโยชน์จากการเคลื่อนไหวแต่ละครั้ง ให้เป็นเครื่องส่งเสริมการแสดงใหม่ความหมายมากขึ้นเลย การพูดของตัวละครเช่นอนตรากันมักจะไม่มีจังหวะ ช้าเร็วหรือหยุดพัก พอๆ กับที่มหาเศรษฐีหมื่นของอนตรากันทำตัวแข็งตลอดเรอ และหัสมนพิสาวอนตรากันใช้มือซ้ายถือกระโปรงแทบไม่ยอมปล่อยไม่ว่าจะอยู่ในอารมณ์อย่างไรก็ตาม อย่าเพิ่งว่าถึงรายละเอียด

เอียดที่ปลุกย่อยลงไปกว่านี้เลย เพราะหน้ากระดาษจำกัด

คนที่เล่นพอจะเข้าทำคนเดียวคือ ทหารทิวมาบอกข่าวการตาย ซึ่งมบทไม่มากนัก

น่าเสียดายที่ฉากซึ่งถูกออกแบบมาอย่างดี มิได้ถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า รอบที่ไปดูแสงยังบกพร่องและผิดคิวหลายครั้ง จะมีก็ตอนที่อนตรากันถูกกักขังอยู่รอการลงโทษ ทำฉากได้ดีมาก แสงที่ใช้เหมือนแสงส่องเข้ามาจากหน้าต่างเล็กๆ ของคุกที่สูงใหญ่และดูวังเวง มีทหารยามเดินไปมาเป็นการแสดงบริเวณเล็กๆ คับแคบขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกอ่าววังโศดเดี่ยวไปด้วย

หากจะลองอาจหาญตัดสินใจให้คะแนนละครเรื่องนี้ ในฐานะคนดูบางที่คงต้องใช้มาตรฐานที่คณะผู้จัดแสดงตั้งเอาไว้เข้าช่วยพิจารณา จากข้อความที่ว่า “เราได้ตั้งปณิธานไว้ว่า การละครของเราจะมุ่งเพื่อการสร้างสรรค์ศิลปะ และจรรโลงวัฒนธรรมไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง มิใช่เป็นเครื่องมือการ

เมือง เพื่อทำลายอารยธรรมไทย ค่านิยมอันดั่งามของคนไทย...” และ “ความศรัทธาและความพร้อมเพรียงของกลุ่มนักศึกษาและอาจารย์ที่ได้มาร่วมสร้างละครของเรา เป็นประจักษ์พยานอันหนึ่ง ถึงแม้จะไม่ไช่แสงไฟโซติช่วง ก็เป็นแสงเทียนเล่มน้อยที่ส่องริบหรี่ในโลกมืดยามวิฤตคน เราเพียงแต่หวังว่า แสงนั้นจะมีผลสะท้อนต่อสว่างต่อไปในโลกกว้างเท่านั้น”

ข้าพเจ้าคิดว่าอนตรากันไม่อาจเป็นทั้ง “แสงไฟโซติช่วง” หรือ “แสงเทียนเล่มน้อย” ของวงการละครไทยได้ตาบประสงค เพราะนอกจากเราจะมีได้อยู่ใน “โลกมืดยามวิฤต” ทางการละครอย่างที่ถูกจัดแสดงเข้าใจแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าอนตรากัน ซึ่งเป็นเครื่องมือแสดงความคิดทางการเมืองแบบหนึ่ง ก็ไม่ประสบความสำเร็จในแง่ของการจรรโลงงานศิลปอีกด้วย

ข้าพเจ้าเห็นว่า อนตรากัน ซึ่งก็เป็นเครื่องมือแสดงความคิดทางการเมืองแบบหนึ่งออกมานั้น ไม่อาจเป็น “แสงไฟโซติช่วง” หรือ “แสงเทียนเล่มน้อย” ได้ดังประสงค์ เพราะนอกจากจะไม่ประสบความสำเร็จในแง่ของงานศิลปการละครแล้ว เรายังมีได้อยู่ใน “โลกมืดยามวิฤต” ของวงการละครไทยอย่างที่ถูกคณะผู้จัดแสดงเข้าใจอีกด้วย เพราะเราเคยมี “คน” “ก่อนอรณจระง” “นี่แหละโลก” ฯลฯ เป็นดวงไฟที่ใหญ่กว่า “อนตรากัน” มาแล้วทั้งในแง่จรรโลงศิลปวัฒนธรรมของคนไทย และการสื่อความหมายจากละครไปสู่ผู้ชม

วิรัตน์ เฝ้าเหลืองทอง

- คุณครุฑรับ หนังกวี (Weepie) คอะไรครับ?

- หนังกวี คอหนังประเภทเรียก น่าตาใจละหุนจา เมื่อก่อน กลุ่มผู้สร้างหนังผู้ทรงอิทธิพลแห่ง ฮอลลีวูด คิดกันว่าหนังชนิดนี้จะเป็น ที่นิยมกันอีก หลังจากท้าวบ้านเคย นิยมหนังประเภทบ๊องเลอคนบ้างจน จะคลีนใสกันไปหมด

- แล้วหนังกวีเป็นที่ยอมรับชมชอบ จริงๆ หรือเปล่าครับคุณครุฑ?

- ก็ไม่มากเท่าที่เขาคุยกันหรือ หนุ สมัยนั้น เลิฟสตอรี ทำท่าว่าจะ โภยเงินโภยทองเป็นการใหญ่ เขาก็ เลยประโคมกันว่า "นั่นแหละคือสิ่งที่ มวลชนต้องการ" เพื่อที่จะหลอกให้ เรอาชารู้อยากเห็น เสียสะตั้งสตาคี ไปเท่านั้นเอง แต่ที่จริงมันชอบหนัง ประเภทนี้มาตลอดเหมือนกัน เพียง แต่ว่าอาจไม่มากถึงขนาดที่เขา โฆษณากัน หนังกวีประเภทนี้มันมีเยอะ เยอะ ไป

- ถ้าอย่างนั้นก็สร้างกันง่าย ๆ สิครับ

- ก็ไม่ยากนักหรือ แล้วแต่จะ ต้องการให้มันประณีตสักแค่ไหน ข้อ ต้าคัญคือจะต้องหาฉลี่ยระหว่าง การ สะท้อนสภาพชีวิตจริง ๆ ซงจะหลอก ให้คนดูเชื่อและคล้อยตามเนื้อเรื่อง กับการสร้างบรรยากาศแบบเพ้อ ๆ ผ่น ๆ เพื่อที่จะให้คนดูหลงนาตาได้ เป็นปียบ ดู นางสาวมะฮอกกานี เป็น ตัวอย่างก็ได้จะ

๑. มีพระเอกนางเอกที่มบคลิก เทห์ น่ารักแบบ มักจะเป็นคนดีดี แต่ถ้ามั่นชัยไม่ค่อยอยู่บ้าง เราก็อจะ ให้อภัยได้ ข้อสำคัญคือต้องเป็นบคลิกที่เขาใจง่าย ไม่ต้องไปขุดคุ้ยจิต วิทยาส่วนลึกอะไรของเขาหรือ อย่ง แม่มะฮอกกานีกับพ่อไบรอัน เกิดมา เป็นคนด้าถูกกดขยขูดครมาพอสมควร ยากจนพอประมาณ แต่ก็มีท่าทีว่าจะ เอาตัวรอดได้ด้าเดียว แม่มะฮอกกานี

คุยเมื่อเรื่องหนัง

มะฮอกกานี : นางแบบมหากัย์

เป็นช่างเย็บผ้าบ้าง เป็นเลขานุการ บ้าง ตกงานบ้าง แต่ก็สามารถที่จะ แต่งตัวได้สวยงามไม่อายใคร ไม่เคย ใส่ชุดซาเลย์

๒. ถึงแม้ว่าพระเอกนางเอกจะ มีความสำเร็จในชีวิต แต่ก็ต้องมีการ ผิดพลาดบ้าง มีฉนั้นเราก็มัไม่รูจะ ร้องให้ไปทำไม แม่มะฮอกกานีอยาก จะเป็นคนออกแบบเสื้อทึมขอเสยง โด่งดัง ในที่สุดก็สำเร็จตามความ ต้องการ แต่ก็ยังไม่มีความสุข เพราะ "ไม่มีคนรักที่จะร่วมกันขนมในความ สำเร็จ" แน่นอนหนังกวี อย่ง น.ส. มะฮอกกานี ต้องมีเรื่องรัก ๆ ไร ๆ เรื่องออกหักและอะไรพรคนอยู่ด้วย

๓. หนังกวี จะต้องด้ายสวย เหมือนรูปในหนังสือแฟชั่น และจะ

ต้องมีเพลงหวานฉ่า ซงฟังครั้งแรก ก็เพราะดี แต่เมื่อฟังเป็นครั้งที่ ๒๓ ภายใหนังกวีเรื่องเดียวกัน อย่งใน เลิฟสตอรี หรือ น.ส. มะฮอกกานี เรา จะไม่ร้องให้ได้อย่างไร?

๔. หนังกวีจะต้องมีปรัชญาที่ ทำ ให้คนดูสนใจ เช่น น.ส. มะฮอกกานี มีทั้งปรัชญาเกี่ยวกับการต่อสู้ของผู้ถูก กดขย ดังเช่นคนด้าในอเมริกา (แต่ อย่าห่วงนะ ไม่รุนแรงอะไรนักหรือ) และที่ต้าคัญที่สุดคือ ในที่สุด แม่มะฮอกกานีเขาใจว่า ถ้าผู้หญิงจะมี ความสุขและความสำเร็จในชีวิต จะ ต้องมีผัว และฝ่ายผู้หญิงจะต้องคอย เสียสละเพื่อความสำเร็จของผัว พวก เรย์กร่องตีทริสตรูกันแล้วก็ร้องให้ โยเป็นการใหญ่ สมตามวัตถุประสงค์

ของผู้สร้าง อีกทั้งยังรู้สึกสนใจเสีย
จนเร้าร้อนเลยทีเดียว

- ไคแอนา รอสส์สวยไหมครับ?
- จะสวยหรือไม่สวยขึ้นอยู่กับ

รสนิยมของคุณ คุณคิดว่าแกล่เป็น
นางแบบได้พอประมาณ แต่ถ้าภัทรา
วดีมีโอกาสเล่นหนังอย่างนี้อาจชนะ
ขาดลอยไปเลย

- ถ้าอย่างนั้น น.ส. มะฮอกกานี
ก็ไม่ใช่หนังดีสิครับ ไม่มีความคิดริ
เริ่มเลย

- ดิกับสวามันเหมือนกันจะ แล้ว
แต่เราจะชอบ หนังเรื่องนักรบอะไรที่
ครูชอบเหมือนกัน คุณคิดว่า แอนโธนิ
เปอร์กินส์ แสดงได้ดีมาก แต่ก็เสีย
แรงเปล่า เพราะเนื้อเรื่องมันก็อย่าง
ว่าแหละ แล้วตอนที่ช่างภาพไปถ่าย
รูปแฟชั่นในสลัมเป็นการเปรียบเทียบ
ที่แหลมคมทีเดียว ส่วนใครที่ชอบ
ใช้จำนวนคนดูเป็นเกณฑ์ว่าหนังดี
หรือไม่ดี อาจสนใจที่จะรู้ว่าในรอบท
ศวรรษไปคุณเน้นพอสมควร...

หมักฆ่าเฮอะ

ในตอนต้นเรื่อง *หมักฆ่าเฮอะ* มี
คำอธิบายขแจ่ว่า เมื่อ ๕๐ ปีก่อนนม
รัฐบัญญัติแมนนี่ ซึ่งระบุว่ากาฬ

แจ็ก นิกอลสัน ในหมักฆ่าเฮอะ

หญิงข้ามพรมแดนมลรัฐเพื่อวัตถุประสงค์
สงกที่ "ผิดศีลธรรม" เป็นการกระทำ
ที่ผิดกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ได้มีการหา
วิธีแปลกๆที่ผู้ชายพยายามลักลอบพา
ผู้หญิงข้ามไปยังมลรัฐอื่น ถ้าหากบัง
เอิญชายหญิงคู่นี้ไม่สามารถแต่งงาน
กันได้

สถานการณ์เช่นนี้เป็นจุดเริ่มต้น
ของการผจญภัยของนิค(วอร์เรน เบตตี)
ออสการ์ (แจ็ก นิกอลสัน) และ
เฟรดดี (สตอคาร์ต แชนนิง) นิคกับ
ออสการ์ พยายามพาเฟรดดี ซึ่งเป็น
ลูกสาวเศรษฐีไปยังแคลิฟอร์เนีย โดย
ทำท่าจะรักหล่อน แต่ที่จริงต้องการ
เงินของหล่อนต่างหาก

รายละเอียดของความพยายามที่
จะได้เงินไม่สำคัญเท่าไรนัก และ
ถ้าจะว่ากันแล้ว หนังเรื่องนี้ไม่ใช่
หนังที่ตกตลอคตลางเรื่อง แต่ก็มีตอน
ดีๆหลายตอน และนักแสดงทั้ง ๓ คน
เหมือนจะสนุกสนานไปกับการเล่น
หนังเรื่องนี้มาก ซึ่งทำให้คนดูพลอย
สนุกไปด้วย

แจ็ก นิกอลสัน ก็เล่นได้ดีตาม
มาตรฐานของตน ทั้งๆที่รู้สึกว่ายังมี
อารมณ์ค้างจาก *บั๊กบ๊าย* (วะ) อยู่บ้าง
ข้อสำคัญคือ ถ้าจะดู แจ็ก นิกอลสัน
ขอให้ดูเรื่องนี้เถิด จงระวังเรื่อง

เดนรอก (Rebel Rousers) ซึ่งทาง
เอเชนส์โฆษณาว่าเป็นหนังของ แจ็ก
นิกอลสัน แต่ปรากฏว่าเป็นหนังเก่า
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๒ มี แจ็ก นิกอลสัน
เป็นเพียงตัวประกอบ และคุณภาพ
หนังด้อยกว่าหนังไทยหลาย ๆ เรื่อง
อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่า *เดนรอก*
จะเป็นเพียงหนังคันโปรแกรมห่าหนัง
มิตร อิงภากรณ์

เกร็ดหนัง

นางสาวมะฮอกกานี (Mahogany)
(สยาม)/เบอรี่ กอร์ดี้ กำกับ/รอบ
โคเฮน และ แจ็ก แบลลาร์ด
อำนวยการสร้าง/ จอห์น ไบรน์
เขียนบทจากเรื่องของ โทนี แอม
เบอร์/เดวิด วอตकिनส์ กำกับการ
ถ่าย/ ไมเคิล เมสเซอร์ กำกับคน
ตรี/ไคแอนา รอสส์, บิลลี ด. วิล
เลียมส์, จอง-เบียร์ โอมองต์ และ
แอนโธนิ เปอร์กินส์ นำแสดง/
สร้าง ๒๕๑๘/ ยาว ๑๐๕ นาที

หมักฆ่าเฮอะ (The Fortune)
(ลิโด)/ ไมค์ นิกอลส์ กำกับ/
ไมค์ นิกอลส์ กับ ดอน เดฟลิน
อำนวยการสร้าง/เอเดรียน จอยส์
เขียนเรื่อง/ จอห์น เอ. ออลอนโซ
กำกับการถ่าย/สตู ลินเดอร์ กำกับ
ภาพ/ เดวิด ไชร์ ประกอบเพลง/
แจ็ก นิกอลสัน, วอร์เรน เบตตี
และสตอคาร์ต แชนนิงนำแสดง/
สร้าง ๒๕๑๑/ ยาวประมาณ ๘๕
นาที (ฉายหลังจากหนังโฆษณา
ประมาณ ๓๐ นาที)

เดนรอก (Rebel Rousers)
(เอเชนส์)/ มาร์ติน บี. โคเฮน
กำกับและอำนวยการสร้าง/แกม
รอน มิตเชลล์, บรูต เดิร์น, ไค
แอน แลคด์ แสดงนำ (แจ็ก
นิกอลสัน แสดงประกอบ) สร้าง
๒๕๑๒/ ยาวประมาณ ๘๐ นาที

เมอจตุรัสอุก

ขณะทศภาวการณ์ของบ้านเรากับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่น ลาว เขมร และเวียตนามเป็นไปด้วยความไม่ราบรื่นนัก ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมักถูกรบกวน ด้วยกลุ่มบุคคลลึกลับอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศลาวด้วยแล้ว เหตุการณ์ออกจะตึงเครียดกว่าประเทศเพื่อนบ้านอน ด้วยความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างทั้งสองประเทศก็ยังมียู่ แต่บ่อยครั้งก็ความไม่เข้าใจกันทำให้ต่างฝ่ายต่างหันหลังให้กันอยู่เป็นพักๆ

บรรณาธิการหุ่นเปรี้ยวลมของเรา ซึ่งชอบสูบบุหรี่ สายฝนและยี่ห้ออื่น ได้ได้สามารถหยิบฉวยโดยไม่ต้องขอจากซองบุหรี่ของลูกน้องอดบุหรี่เข้าปอด และพ่นออกมาด้วยท่าที่เหนียวอ่อน ทักษะกิจในวันนั้นมากเป็นพิเศษ และข่าวใหญ่ของการสะสมกลุ่มคนพร้อมแจกอาวุธเพื่อข้ามไปก่อความยังประเทศลาวแถบบริเวณจังหวัดชายแดน เช่นหนองคาย อุดรธานี และนครพนม

หน้าตาของเขาในยามนี้ดูหงุดหงิดอย่างเห็นได้ชัด เพราะเบาะแสที่รุมามันกว้างใหญ่ไพศาลยากแก่การควานหาเจอ แต่บก.ใหญ่ก็ไม่ละความพยายาม พร้อมกับคำสั่งให้กองบรรณาธิการทุกคนเอาหัวชนกันเพื่อแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาความรู้ เผื่อความคิดที่ดีจะออกมาบ้าง

ขณะที่กองบรรณาธิการหลายสิบคน พร้อมทั้งผู้สื่อข่าวจากทั่วทุกมุม โลกหลายเชื้อชาติต่างสูมหัวกันอยู่นั้น หนึ่งในกองบรรณาธิการของเรา ซึ่งมานาหนักมาเบ็นที่สอง ก็ตะโกนขึ้น เมื่อรู้สึกว่ามีบุคคลภายนอกแปลกปลอมเข้ามาในการแลกเปลี่ยนภูมิปัญญากัน เล่นเอาบรรณาธิการดีอกดีใจสำคัญผิดว่านี่ก็ออกแล้ว เลยควานหาบุหรี่สายฝนจุดสูบเพื่อความชุ่มฉ่ำของหัวใจเป็นตัวที่ ๔ ของภาคแรกในวันนั้น

แต่แล้วเหตุการณ์กลับกลายเป็นว่า นักข่าวผู้มากับสายลมและความเงิบเบ็นผู้เอาหัวชนกแทรกเข้ามาโดยไม่บอกกล่าว ทำให้การแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาต้องหยุดลง

“ทำไมมาโดยไม่บอกกล่าว ที่หน้าทีหลังให้ส่มเสี่ยงกันบ้างสิ” บรรณาธิการหุ่นทรมาณใจเสาะ ทำเสียงตุ้ๆกับ จตุรัส ๕๖

นักข่าวสองมือ ผู้พกมาแต่ซากกับมือ ส่วนปากนั้นสากไว้ที่บริษัทประกันภัย ด้วยเกรงจะถูกรื้อคดีลักเอาไป อันจะทำให้การหาข่าวเป็นไปด้วยความลำบาก

“เป็นไงข่าวที่ให้ไปตาม ได้เรื่องมัย หายเงิบหลายวัน เอาต้นฉบับมาด้วยหรือเปล่า” บรรณาธิการรับทราบด้วยการพยักหน้ารับของคู่สนทนาในสังกัดค่ายลูก จตุรัส

“อยู่ไหนล่ะ ขอคุหน้อยซี” ความเงิบเกิดขึ้นประมาธสามนาท

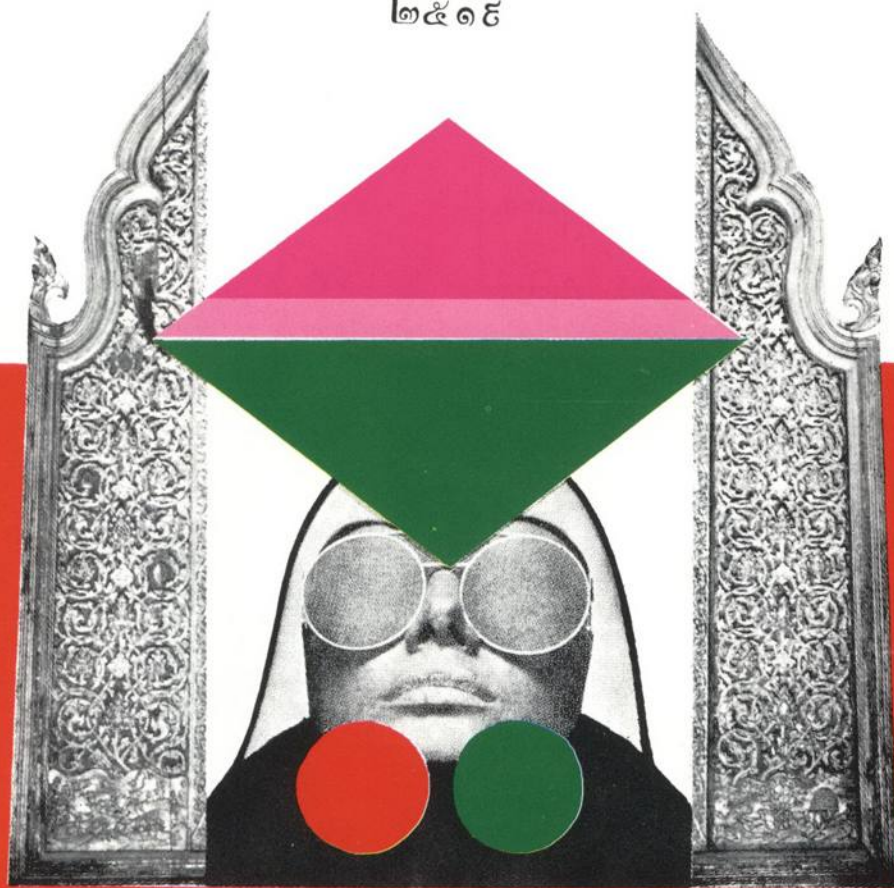
“อ้าว... วันนั้นเอาปากไว้ที่บริษัทประกันภัยอีกหรือ” บรรณาธิการชกขยาะ

“...เอามาครับ คืออย่างนี้ครับ ข้าพที่ผมไปทำมาเมื่ออาทิตย์ก่อน ผมเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตอนเช้าก็เอาใส่ย่ามขึ้นรถเมล์มา พอลงรถที่ประตูน้ำ มีชายสองคนมาขู่เชิญเอาต้นฉบับไป ผมกลัวมันจะทำร้ายผม เพราะพวกมันคนเดียวกับที่เท่ากับผมสามคนแล้ว เลยต้องยอมให้ไป”

สังคมศาสตร์ปริทัศน์

ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๑
มิถุนายน - สิงหาคม
๒๕๑๕

อนาคตของไทยมองจากแง่ของอดีต
ส. ศิวรักษ์

ปัญหาและแนวโน้มของนโยบายต่างประเทศ
ของไทย
เขียน ชีระวิทย์

แบกแดด-เมืองนิยายปรัมปรา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม การบินไทยบินสู่นครหลวงต่างๆ ในยุโรป
ด้วยเส้นทางบินสายใหม่ คือบินผ่านแบกแดด ทุกวันอังคาร,
พฤหัสบดี, ศุกร์ และเสาร์

แบกแดด เมืองหลวงเก่าแก่ของประเทศอิรัก ที่มาแห่งนิยายปรัมปรา
อันลือชื่อ เช่น อลาดีนกับตะเกียงวิเศษ, อาลีบาบา และ 1001 ทิวา
หรือมีคำแนะนำจะเลือกบินผ่านการจราจรวันจันทร์ และพฤหัสบดีได้
สอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักงานการบินไทยหรือตัวแทนจำหน่ายทั่วไป

รักคุณเท่าฟ้า

